

PRŮVODCE

TOUR DE FRANCE 2025

OBSAH

3 / TDF 2025
NA PROGRAMU ČT SPORT
A ČT SPORT PLUS

4 / TIPY WEBU CTSPORT.CZ

6 / PREVIEW: ROČNÍK
DVOU POLOČASŮ

14 / TOM POGAČAR
A JERRY VINGEGAARD

20 / MONT VENTOUX

22 / BRAVO,
MONSIEUR POLI!

28 / TDF & ZM
A ZM & TDF

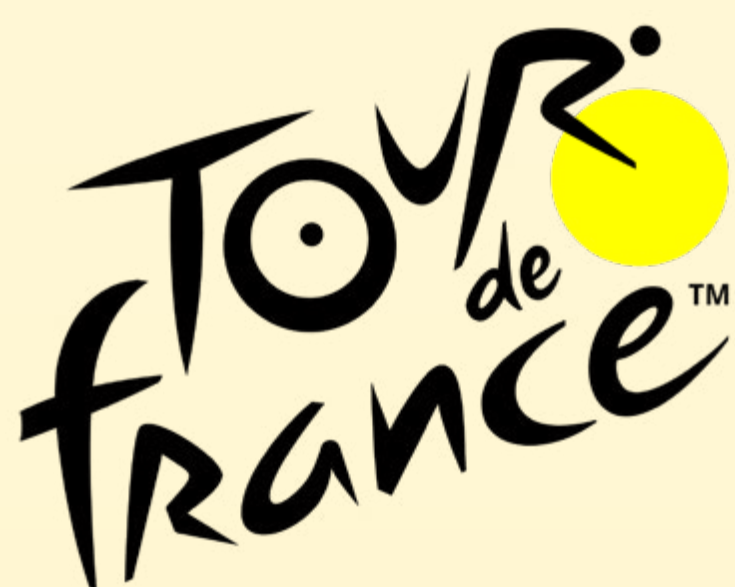
34 / KVÍZ

42 / TÝMY

66 / STATISTIKY

68 / ETAPY

90 / AUTOŘI

CHARLY GAUL PŘI VÍTĚZNÉ ČASOVCE NA
MONT VENTOUX (TOUR DE FRANCE 1958).
X.COM / DAVID GUÉNEL

TdF 2025 NA PROGRAMU ČT SPORT A ČT SPORT PLUS

DEN	ČAS	ETAPA	KM	S TOMÁŠEM JÍLKEM KOMENUJÍ
5. 7.	13:45 - 18:10	1.	185 km	Tomáš Konečný, Lubor Tesař
6. 7.	13:45 - 18:05	2.	212 km	Tomáš Konečný, Lubor Tesař
7. 7.	13:45 - 17:55	3.	178 km	Lubor Tesař, Juraj Sagan
8. 7.	13:45 - 17:55	4.	173 km	Petr Benčík, Petr Kelemen
9. 7.	13:45 - 18:05	5.	33 km ITT	Petr Benčík, Stanislav Kozubek
10. 7.	13:45 - 17:50	6.	201 km	Stanislav Kozubek, Ján Svorada
11. 7.	13:45 - 17:25	7.	194 km	Pavel Padrnos, Ján Svorada
12. 7.	13:45 - 17:40	8.	174 km	Pavel Padrnos, Ján Svorada
13. 7.	13:45 - 17:40	9.	170 km	Mathias Vacek, Karel Vacek
14. 7.	13:45 - 18:00	10.	163 km	Petr Benčík, Petr Vakoč
16. 7.	13:45 - 17:35	11.	154 km	Jan Hruška, František Raboň
17. 7.	13:45 - 18:20	12.	181 km	Petr Benčík, Leopold König
18. 7.	13:45 - 17:55	13.	11 km, ITT	Petr Benčík, Leopold König
19. 7.	13:45 - 17:55	14.	183 km	Tomáš Konečný, Leopold König
20. 7.	13:45 - 17:40	15.	169 km	Tomáš Konečný, Zdeněk Štybar
22. 7.	13:45 - 17:25	16.	172 km	František Raboň, Lubor Tesař
23. 7.	13:45 - 17:45	17.	161 km	Stanislav Kozubek, Jaroslav Kulhavý
24. 7.	13:45 - 18:00	18.	171 km	František Raboň, Petr Vakoč
25. 7.	13:45 - 17:55	19.	130 km	Tereza Huříková, Ján Svorada
26. 7.	13:45 - 16:45	20.	185 km	Tomáš Konečný, Ján Svorada
27. 7.	15:55 - 20:20	21.	120 km	Tomáš Konečný, Lubor Tesař

TIPY WEBU CTSPORT.CZ

ŽLUTÝ DRES

Tadej Pogačar

Jonas Vingegaard

Remco Evenepoel, Carlos Rodríguez, Primož Roglič

Joao Almeida, Florian Lipowitz, Enric Mas, Ben O'Connor

Felix Gall, Matteo Jorgenson, Lenny Martínez, Luke Plapp, Mattias Skjelmose

BÍLÝ DRES

Remco Evenepoel

Carlos Rodríguez

Florian Lipowitz, Lenny Martínez

Mattias Skjelmose, Oscar Onley, Valentin Paret-Peintre, Luke Plapp

Pablo Castrillo, Ilan van Wilder, Kévin Vauquelin

ZELENÝ DRES

Jasper Philipsen

Mathieu van der Poel

Biniam Girmay, Dylan Groenewegen, Tim Merlier

Jonathan Milan, Wout van Aert

Pascal Ackermann, Phil Bauhaus

PUNTÍKOVANÝ DRES

Tadej Pogačar

Jonas Vingegaard

Lenny Martínez, Ben O'Connor, Primož Roglič

Santiago Buitrago, Felix Gall, Daniel Martínez

Romain Grégoire, Ben Healy, Adam Yates

TDF FOKUS PODCAST

DENNÍ PODCASTY Z LETOŠNÍ TOUR DE FRANCE

Poslouchejte vždy po skončení etapy na www.ctsport.cz,
na YouTube a ve všech podcastových aplikacích.

<https://sport.ceskatelevize.cz/tema/podcasty>

PREVIEW: ROČNÍK DVOU POLOČASŮ

AUTOR **TOMÁŠ JÍLEK**

P R E V I E W :
R O Č N Í K D V O U P O L O Č A S Ů

FANOUŠCI ČEKAJÍ NA CYKLISTY POD
VRCHOLEM MONT VENTOUX.
TIM IRELAND / PA IMAGES / PROFIMEDIA

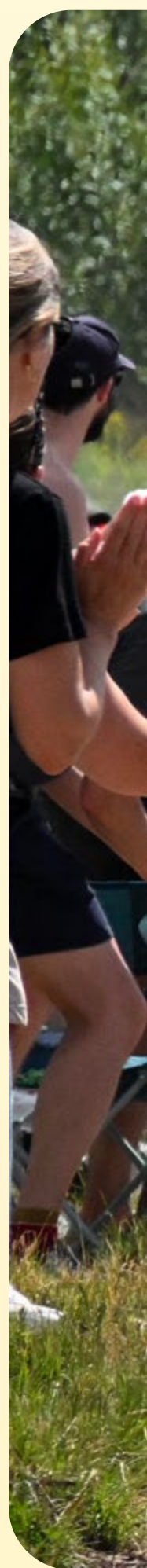

„Doma budou, už se narajzovali dost,“ řekl si nejspíš se svou partou inspirován madam Holubovou šéf pořadatelské společnosti A.S.O. Christian Prudhomme a během 112. Grande Boucle nepustí peloton za hranice země galského kohouta. Po bezprecedentním hatricku zahraničních Velkých startů (Dánsko, Španělsko, Itálie), mimochodem stále ještě ovlivněném koronavirovou pandemií, je tu tentokrát stoprocentně francouzská Tour aneb Lehký návrat do pionýrských časů závodu, který i při pohledu na mapu připomíná víc než většina nedávných Tour opravdu „jízdu kolem Francie“.

„Jestli všichni favorité na konečnou top desítku zvládnou zahajovací týden bez výraznějších časových ztrát, bude se to rovnat zázraku.“

Organizátoři žlutého svátku se v protikladu k posledním dvěma „avantgardám“, kdy příjezd do Francie z Baskicka přes Pyreneje a z Piemontu přes Alpy nabízel velmi brzy top horské průsmyky, částečně vracejí ke klasice třeba 90. let: zdánlivě dlouho se totiž bude čekat na ryze vrchařská představení. Během úvodních devíti dnů dokonce nedojde na vyšší prémie než 3. kategorie! Největší chybou by ovšem bylo domnívat se, že první týden tedy nepůjde o celkové pořadí. Naopak, takto postavený úvodní blok Tour, kdy každý den bude v podstatě klasikářskou jednorázovkou, je bezpochyby černou mûrou mnoha favoritů konečné klasifikace.

Tour se totiž v plné parádě vrací do míst, která v předchozích letech v podstatě opomíjela (a staromilci křičeli, že bez chaosu v Normandii a Bretani to není ta pravá Stará dáma), a která už ze své podstaty zajišťují mimořádně dramatickou diváckou podívanou: vítr, úzké cesty, dlažební kostky, explozivní „stojky“, tradiční nervozita začátku

Grand Tour, vedle toho dlouho těsné rozestupy v průběžném pořadí (pokud slovinský čaroděj nebude mínit jinak), šance na žlutý dres pro sprintéry, klasikáře, „baroudeury“, „punchery“, zkrátka „oportunisty“... Tohle je prostě zaručený recept na velmi výživné menu prvního dějství dramatu Tour 2025. A z tohoto Eintopfu může leckterému lídrovi nepříjemně zaskočit. Jestli všichni favorité na konečnou top desítku zvládnou zahajovací týden bez výraznějších časových ztrát, bude se to rovnat zázraku.

Naprosto klíčová bude v této fázi závodu podpora pro lídry od jejich pomocníků, kteří mají bohaté zkušenosti s hektikou jarních klasik. O to víc poroste význam jmen jako Politt, Wellens, Jorgenson, van Aert, Benoot, Moscon, Pithie, Schachmann, Kwiatkowski, Thomas či Powless. Vzpomeňme, jak hasili požár při jeho dvou celkových triumfech pro Vingegaarda ukázkovou týmovou prací právě ti, kteří jsou v divočině jednorázovek jako ryby ve vodě.

Mohlo by se zdát, že z tohoto pohledu, tedy vlastních zkušeností s Monumenty, je jednoznačná výhoda na straně obhájce žlutého dresu Tadeje Pogačara, protože ten je v nich stejně fenomenální jako na třítydenních akcích, zatímco Jonas Vingegaard je úplně vynechává (bylo to cítit třeba vlani z jeho jednoznačně defenzivního

LOŇSKÁ
„KLASIKÁŘSKÁ“
ETAPA DO TROYES.
REUTERS / PAPON
BERNARD

pojetí prašné etapy kolem města Troyes). Je tedy na soupeřích létajícího Slovince vymyslet strategii, kterou ho dostanou sami pod tlak, nebo alespoň minimalizují jeho dominanci.

Všem zápletkám bude ještě dodávat na zajímavosti a symbolice drsně krásná severofrancouzská krajina, která má cyklistiku ve své DNA. Co by to bylo za Tour, pokud by se svou trasou vyhnula místům úzce spojeným s životní poutí mistrů kalibru Jean Robic, Louison Bobet, Jacques Anquetil nebo Bernard Hinault. A mezi legendy Bretaně už vlastně patří i Mathieu van der Poel a jeho emocemi nabitá ukázka síly a vůle při dvojitém přejezdu přes Mur v Guerlédanu během debutu na Tour 2021. Od té doby nizozemský všeuměl spíš pomáhal Philipsenovi a letos v 7. etapě na stejném ikonickém místě (a znovu s nášupem) může svůj nezapomenutelný majstrštyk zopakovat.

A na úvod Tour se samozřejmě mimořádně těší ještě jedna významná skupina – spurtéři. Celou pětiletku čekali na takovou šanci: Girmay, Philipsen, Merlier, Meeus, De Lie, Milan, Bauhaus, Waerenskjold (a třeba i jeden olomoucký rodák) se chtějí v okolí města Lille poprat o první trikot lídra a určitě měli dlouho dopředu v diářích 5. červenec žlutě zvýrazněný.

Druhá půle

Po přestávce v Toulouse (první volný den přijde až po 10 dnech, protože v pondělí 14. července se prostě musí závodit a bude to pro tentokrát jen rychlá návštěva Centrálního masivu – dočkáme se tam podobného dramatu jako vloni, kdy jsme viděli výjimečně neúspěšný Pogačarův únik?) se jde znovu na hřiště a povětšinou to už budou výrazně jiné odrůdy vína. Ve druhém týdnu dvě supertěžké pyrenejské zkoušky s dojezdy na Hautacam a Super-Bagnères, mezitím časovka „pořád nahoru“ na Peyragudes, a před druhým oddychem „médium“ výlet do architektonického ráje Carcassonne.

Tadej Pogačar si na generálce velké trojky na Dauphiné „vyřídil účty“ s jedním místem, na které neměl dobré vzpomínky. Do žlutého se oblékl po vítězství v etapě s cílem v Combloux, kde mu předloni na Tour „naložil“ v časovce Jonas Vingegaard a z dosavadního souboje vteřin udělal jasnou záležitost. Navíc hned následující den tehdy Pogačar prožil nejhorší den kariéry; hned na začátku brutálního stoupání na Col de la Loze do vysílačky oznámil: „Jsem mrtvej“ a do cíle se doplahočil s víc jak pětiminutovým zásekem. Organizátoři mu dávají šanci na další reparát: na

POSLEDNÍ VÍTĚZSTVÍ ČESKÉHO
JEZDCE V ETAPĚ NA GRAND
TOUR: FINIŠ PAVLA BITTNERA
V LOŇSKÉ 5. ETAPĚ VUELTY.
REUTERS / JON NAZCA

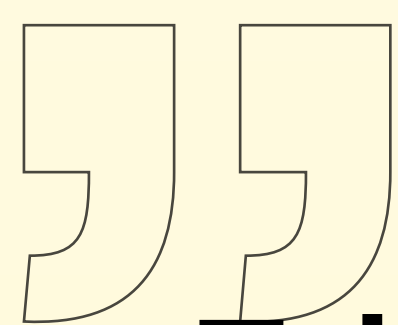

nejvyšší bod ročníku se bude v 18. etapě stoupat tentokrát nikoliv z Méribelu, ale z východní strany přes Courchevel. Věřme, že v té době bude situace v průběžném pořadí stále dramatická, protože o dva dny dřív se peloton vydá na provensálského obra Mont Ventoux, kde byl naposledy cíl před dlouhými 12 lety (v ročníku 2016 se kvůli větru finišovalo níž a na Tour 2021 se tu „jen“ dvakrát projíždělo).

Nebude-li tohle vše stačit k vyjasnění hlavní zápletky, ukončí alpské putování v 19. etapě návrat do lyžařského ráje La Plagne, kterému se Tour vyhýbala 23 let! Bude to takový pěkný den

s 4600 výškovými metry (celkově převýšení je letos děsivých víc jak 52 tisíc metrů).

**Takže to možná
bude trochu
jiná káva než
obvyklé popíjení
šampaňského
v týmu
celkového vítěze
a čekání, až
si to sprintéři
na Elysejských
polích „rozdají“.**

Pařížské prodloužení

„Z logistických důvodů rozhodně na Tour nezopakujeme olympijskou trasu přes Montmartre,“ dušoval se přesvědčivě po nádherných hrách v městě nad Seinou vloni v srpnu technický ředitel A.S.O. Thierry Gouvenou (mimochodem do letošního itineráře zařadil jako cíl 6. etapy své rodiště Vire-Normandie). Jenže úžasná atmosféra v uličkách kolem restaurací a kaváren (oblíbených míst malířů Camilla Corota či Toulouse-Lautreca nebo spisovatele Francise Scotta Fitzgeralda) a jednoho ze symbolů Paříže baziliky Sacré-Coeur nenechala organizační štáb Tour v klidu spát.

Proto se letos na odhalení trasy poslední etapy čekalo neobvykle dlouho (dokud nebylo vše definitivně dořešeno se samosprávou francouzské metropole) a nakonec na stoupání „La Butte Montmartre“ dojde a stejně jako v olympijském závodě hned

tříkrát. Takže to možná bude trochu jiná káva než obvyklé popíjení šampaňského v týmu celkového vítěze a čekání, až si to sprintéři na Elysejských polích „rozdají“.

Paradoxně i muž, který v blízkosti Moulin-Rouge rozhodl o svém historickém double pod pěti kruhy, Remco Evenepoel není úplně nadšený z „přilévání další nervozity do už tak dost stresujících tří týdnů“. Každopádně na pokoukání to bude bezpochyby atraktivní inovace (třeba někdo po 20 letech naváže na Alexandra Vinokurova, který jako poslední zhatil spurtérskou párty) a speciálně Nielsi Polittovi popřejme, aby tentokrát nemusel zoufale hledat toaletu v jednom z místních barů.

112. Tour na ČT sport

Ať bude průběh, finále a celkový šampion letošní Tour jakýkoli, určitě nebude jako vždy postrádat napětí, silné osobní i týmové příběhy, ryzí emoce, překvapení i zklamání. A pochopitelně úchvatné scenérie francouzské přírody a architektury. Tu nejbarevnější nejen sportovní událost roku můžete sledovat na obrazovkách ČT sport popatnácté v řadě v živých přenosech, tentokrát s ještě rozšířenou skupinou skvělých expertů (a expertek!), reportérem Martinem Kozákem na místě činu a v neposlední řadě s tradiční soutěží o velmi atraktivní ceny.

Tour de France v letech s pětkou na konci bývaly pravidelně spojeny se začátkem či koncem jedné velké éry a se jmény, která patří mezi ikony tohoto sportu (Bobet, Merckx, Thévenet, Hinault, Indurain, Armstrong nebo Froome). Nepochybuji, že i letošní pokračování tohoto nekonečného dobrodružství napíše další originální kapitolu.

Ať Vás letošní Tour znovu baví, překvapuje, napíná i dojíká.

Vive le Tour!

T O M P O G A Č A R
A J E R R Y V I N G E G A A R D

TOM POGAČAR A JERRY VINGEGAARD

AUTOR VOJTĚCH JÍROVEC

2018 / Závod míru do 23 let

Jejich cesty se poprvé protnuly před sedmi lety, a to na českých silnicích. Zatímco Pogačar se na Závodu míru objevoval pravidelně už od útlého věku, kdy startoval na juniorském závodě, pro Vingegaarda šlo o první kilometry na jednom z nejdůležitějších klání pro mladé cyklisty.

Třetí etapa vedla na Dlouhé Stráně, jedno z nejtěžších stoupání na našem území, ale pořadí nerozhodla: Pogačar dojel (až) na pátém místě, Vingegaard ve stejném čase o přičku za ním (nejlepším vrchařem byl tehdy Marc Hirschi). O vítězi celého závodu tak rozhodl až poslední den. Ve zvlněné krajině v okolí Jeseníku slovinský mladík dominoval. Zbytku pole ujel o minutu a oblékl dres žluté barvy.

O dva měsíce později Pogačar ovládne i Tour de l'Avenir a vědět o něm budou již budou i nezasvěcení. A Vingegaard? V prvním měření sil skončil pátý, 58 vteřin za svým budoucím rivalem.

2021 / Tour de France

Vingegaard sice na jaře Pogačara porazil v Baskicku, na Tour však jel v roli hlavního pomocníka pro Primože Rogliče. Ten ale ztratil veškeré šance v Alpách, odstoupil a Dán měl rázem volnou ruku.

TADEJ POGAČAR SI HLÍDÁ
NEJVĚTŠÍHO RIVALA BĚHEM
20. ETAPY TOUR 2024.
REUTERS / STEPHANE MAHE

Ukázalo se, že společně s Richardem Carapazem byli jediní, kteří dokázali Pogačarovi cestu za vítězstvím alespoň lehce zkomplikovat, když už ne překazit.

Tak jako v jedenácté etapě s dvěma výstupy na Mont Ventoux. Ta proslula především díky vítězství Wouta van Aerta, důležité věci se ale děly také za ním. Vingegaard dva kilometry pod vrcholem zaútočil a dokázal se Pogačarovi vzdálit na více než půlminuty. Kdyby se končilo na kopci, mohl to být důležitý náskok.

Skupina s Pogačarem ale dánského cyklistu, který si ve sjezdech v té době zřejmě nebyl tak jistý, dokázala sjet. Slovinec celou Tour vyhrál s více než pětiminutovým náskokem, Tour 2021 ale ukázala, mezi kým se bude odehrávat souboj o další ročníky. A že to Pogačar nebude mít zdaleka tak jednoduché.

2022 / Tour de France

Na Galibieru se v červenci 2022 měnilo paradigma. Tadej Pogačar do tohoto stoupání, které se v programu Tour objevilo poprvé v roce 1911, vstupoval jako lídr pořadí a neotřesitelná jednička. Útoky jeho soupeřů z týmu Jumbo-Visma jej ale unavily natolik, že v závěrečném kopci Granon zcela odpadl.

Vingegaard tehdy svému soupeři naložil tři minuty a s přesvědčením, že Pogačar nemá na světě rovného, udělal skutečně hodně krátký proces. Své vítězství později stvrdil v Pyrenejích, kde Slovince porazil na Hautacam i v závěrečné časovce. Svět obletěly také obrázky, jak na svého soupeře čeká po pádu v jedné ze zatáček na Col de Spandelles.

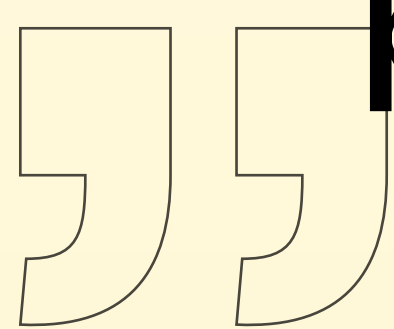
Maratonci Jiří Homoláč a Vít Pavlišta se kdysi nazvali Tomem a Jerryem českého vytrvaleckého běhu. V cyklistice to samé platí o tomto duu.

2023 / Tour de France

**Vingegaard tehdy
svému soupeři
naložil tři minuty
a s přesvědčením,
že Pogačar nemá
na světě rovného,
udělal skutečně
hodně krátký
proces.**

Vingegaard vedl pořadí od šesté etapy, ale jeho náskok byl stále více než křehký: po druhém závodním týdnu měřil pouhých deset vteřin, což v cyklistickém světě věru neznamena mnoho. Stačilo málo a rovnováha sil se stejně tak dobře mohla obrátit. Stačila jedna či dvě podařené bonifikace.

Místo toho po posledním volném dnu přišla časovka, v níž se Pogačarovy naděje rozplynuly, aby následující den na Col de la Loze, nejtěžším kopci celé Tour, v přímém přenosu explodovaly. Slova "I'm dead, I'm gone" vstoupila do cyklistického žargonu. Vingegaard vyhrál celou Tour s náskokem více než sedmi minut.

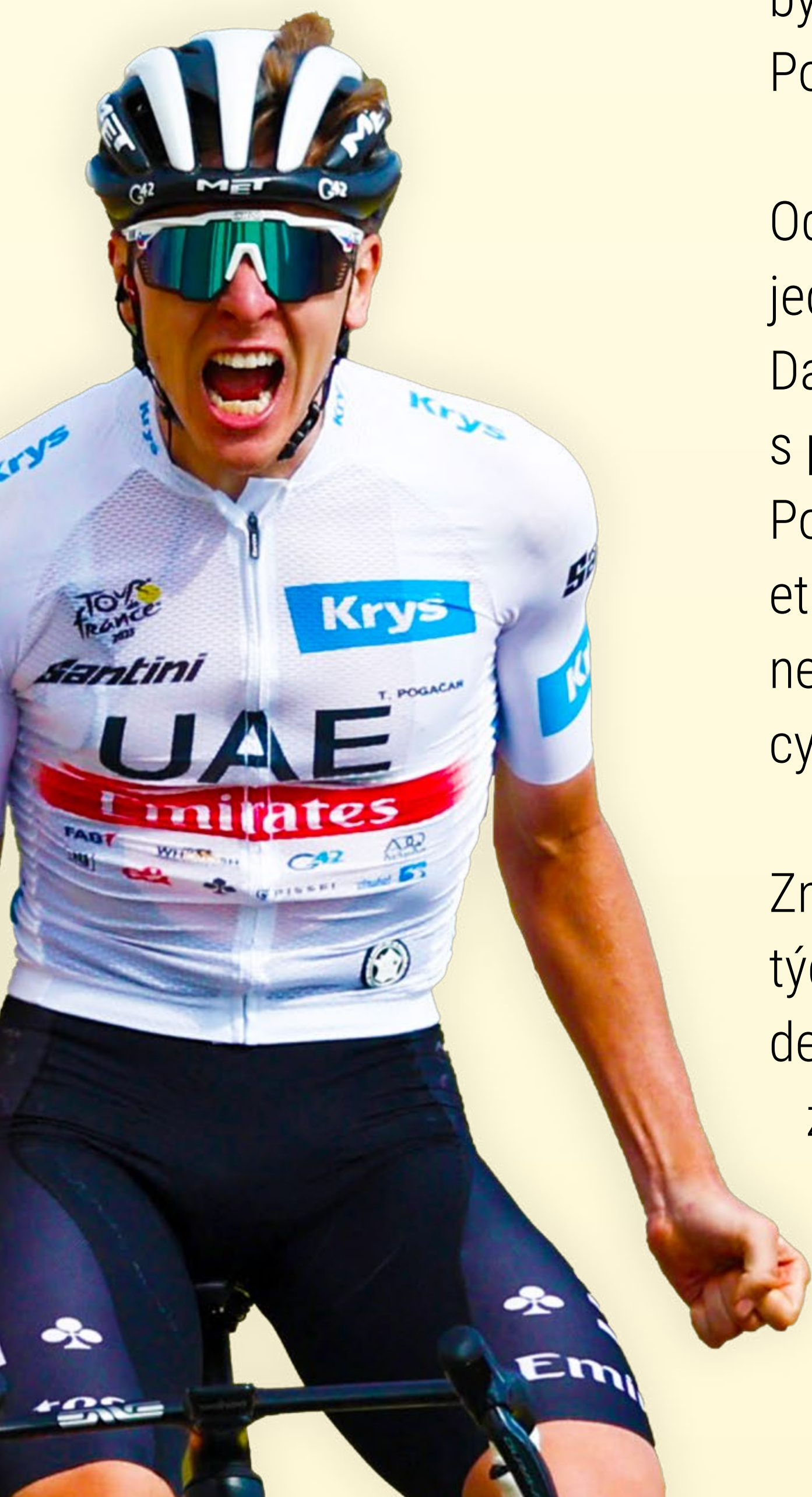
Druhý rok po sobě tak slavil dánský introvert, který tím v počtu vítězství Pogačara dorovnal. Konsenzus byl následující: Vingegaard je lepší v třítydenních závodech a těžkých kopcích, Pogačar má navrch na klasikách. Hned následující sezonu se ale poměr sil znovu poněkud otočil.

2024 / Tour de France

Pogačarovi v uvozovkách pomohl pád jeho soupeře v Baskicku, který zásadním způsobem ovlivnil jak Vingegaardův fyzický stav, tak i ten psychický. Vždyť Dán několikrát mluvil o tom, jak složité byly chvíle, kdy bezvládně ležel vedle cesty a nevěděl, co s ním bude. Zda se bude vůbec moci posadit zase na kolo.

Ukázalo se, že naštěstí ano a dokonce také brzy, ovšem první měření sil mezi dvěma největšími favority po dvanácti měsících,

které uplynuly od předchozí Tour, nakonec dopadlo jasně. Vingegaard sice Pogačara přespurtoval v jedné z etap v Centrálním masivu, bylo to však jeho jediné vítězství oproti Pogačarovým šesti.

Od té doby se oba závodníci utkali pouze jednou, na právě proběhlém Critériu du Dauphiné. Na něm sice Vingegaard s překvapivě velkou převahou porazil Pogačara v časovce, ovšem horské etapy jasně ukázaly, že aktuálně není ve formě, která by slovinského cyklistu mohla na Tour ohrozit.

Změní se to v následujících třech týdnech? Nic není nemožné, Tour de France bude dlouhá a forma závodníků se bude ještě měnit. Uvidíme, co všechno nám Tom a Jerry ve Francii ukáží.

SROVNÁNÍ DVOU HLAVNÍCH FAVORITŮ TOUR DE FRANCE 2025

POGAČAR

Tadej

VINGEGAARD

Jonas

21. 9. 1998 / 26 let

narození / věk

10. 12. 1996 / 28 let

Klanec (Slovinsko)

místo narození

Hillerslev (Dánsko)

176 cm / 66 kg

výška / váha

175 cm / 58 kg

99

profi vítězství

38

7

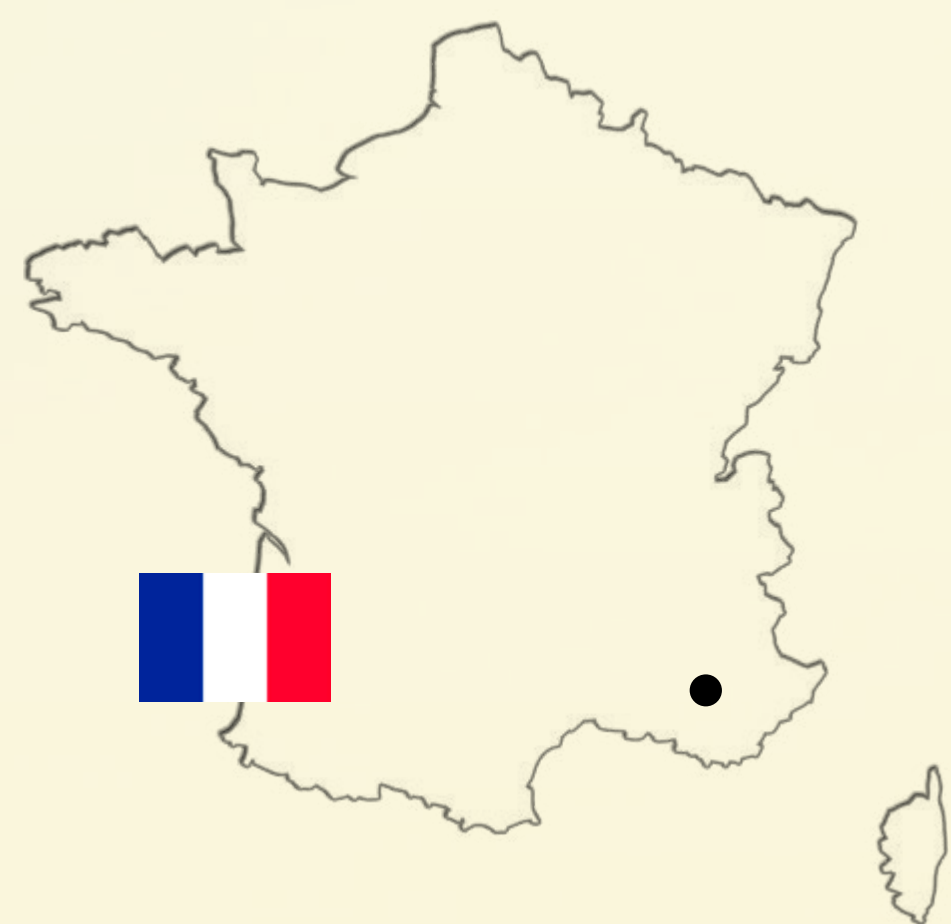
profi sezony

7

126 ze 159

lépe při společných startech

33 ze 159

MONT VENTOUX

AUTOR ZDENEK TOMÁŠEK

PARAMETRY

- . DÉLKA **21,3 KM**
- . SKLON **7,5 %**
- . PŘEVÝŠENÍ **1 602 M**
- . START **308 M N. M.**
- . CÍL **1 910 M N. M.**

TEŽBA DŘEVA

Zmíněné parametry kopce vypráví pouze jednu část příběhu Mont Ventoux. Faktor **počasí** hraje roli především v závěrečných kilometrech za Chalet Reynard, kde se silnice vine skrz kamenitá pole s minimem vegetace. Holé pláně plné bílého vápence jsou výsledkem těžby dřeva mezi 12. a 19. stoletím, kdy se dováželo na Azurové pobřeží a používalo nejen pro stavbu lodí. Ničím nechráněný vrchol často zaznamenává jak vysoké teploty, tak rychlosti mistrálů přes 200 km/h, proto i samotný název kopce, který je odvozen od slova Venteux, ve francouzštině „větrný“.

ČTK / DPA / DANIEL GAMMERT

Bédoin

1 km

2 km

vrchol silnice
Mont Ventoux
1 910 m n. m.

Malaucéne

WIKIMEDIA COMMONS

KLUB BLÁZNŮ

Chcete se stát oficiálně bláznem? Pravidla jsou jednoduchá – vlastními silami se za méně jak 24 hodin dostat ze všech tří směrů na vrchol. V případě Mont Ventoux to znamená ujet 140 km a nastoupat při tom 4400 metrů. Dnes už se podobných výzev na světě organizuje několik (u nás se dá jet na Lysou horu nebo Dlouhé stráně), ta nejznámější a patrně nejstarší je ale v Provence. Výzvu tady vymyslel v roce 1988 místní cyklista **Christian Pic**, o dekádu později se přidala ještě kategorie „Galérien“, která přidala dokonce čtvrtý gravel výstup.

PAMÁTNÍKY CYKLISTŮ

Asi žádný jiný slavný cyklistický kopec není tak spjatý s tragickými příběhy jako Mont Ventoux, až se z toho stalo docela klišé. **Tom Simpson**, britský mistr světa a vítěz tří Monumentů, zde zkolaboval při výstupu v roce 1967. Není jasné, jestli za to mohl koktejl amfetaminů, který si dal pod kopcem, s jistotou ale víme, že Simpson zemřel přímo u silnice necelé dva kilometry pod vrcholem. Hned kousek dál připomíná další smuteční kámen jiného cyklistu. „V památce na Gala, **Pierra Kraemera**“, to jsou slova na památku francouzského veterána tradičních cyklistických dálkových závodů jako jsou Paříž–Brest–Paříž, který si v dubnu 1983 přijel vyjet Mont Ventoux naposledy.

**Chalet
Reynard**

Sault

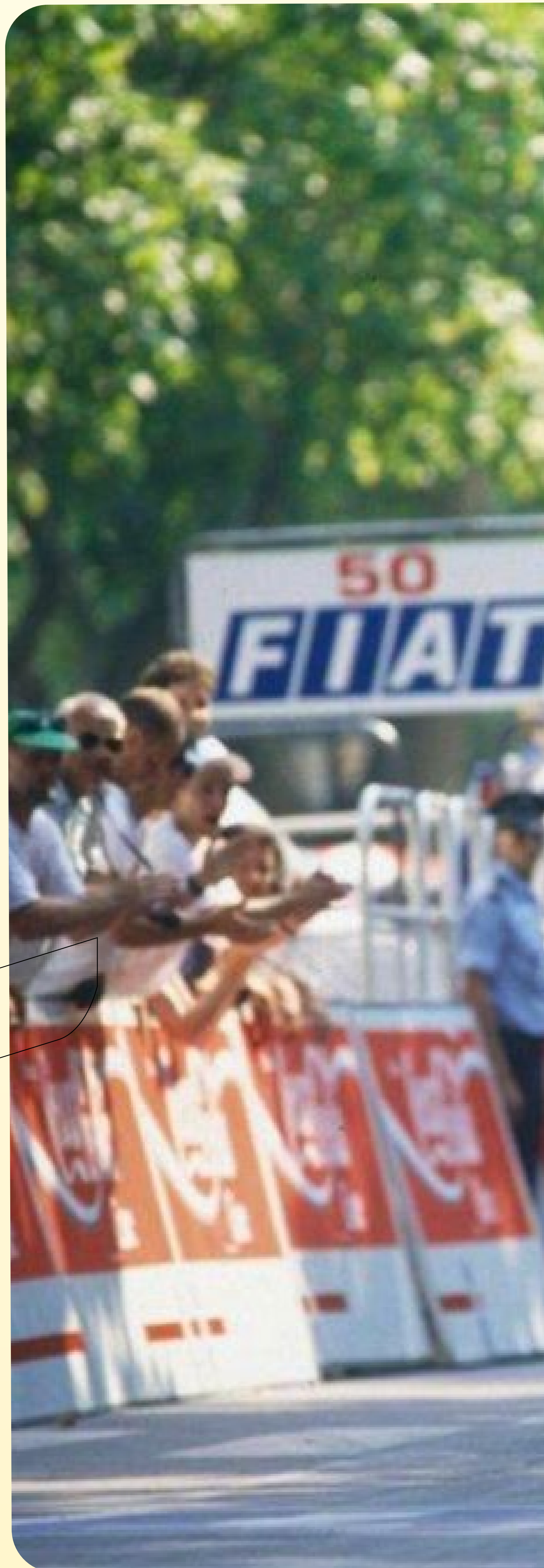
PETRARKŮV DOPIS

Obr z Provence se v roce 1336 stal cílem renesančního básníka **Francesca Petrarky**. Nedbal varování a společně se svým bratrem a dvěma pomocníky se vydal na ve své době neobvyklou pouť, kterou zaznamenal ve svém krátkém dopisu příteli. Dnes slavný předchůdce cestovatelské literatury je jak cestopisem, tak filozofickou úvahou i svého druhu meditací. Skeptikové ovšem dodávají, že jeho záznamy možná vznikly o 14 let později a „odvážný“ Petrarka ve skutečnosti na vrchol nikdy nevystoupil.

BRAVO, MONSIEUR POLI!

AUTOR VOJTĚCH JÍROVEC

B R A V O ,
M O N S I E U R P O L I !

NEJVĚTŠÍ PŘEKVAPENÍ TOUR 1994:
EROS POLI VÍTEŽÍ V CARPENTRAS. LETOUR.FR

Když myslíme na Mont Ventoux, vzpomeneme si na souboj Marca Pantaniho s Lancem Armstrongem v roce 2000. Usmějeme se při vzpomínce na běh Chrise Frooma o šestnáct let později. Starší generace si vybaví úmrtí Toma Simpsona na Tour 1967. Zapomenout bychom ale neměli ani na Erosa Poliho. Jeho triumf v etapě vedoucí přes Mont Ventoux byl jedním z nejpřekvapivějších v historii „Staré dámy“.

Předcházela mu jedna z největších sportovních tragédií v italské historii. Je hodinu po půlnoci 18. července 1994 a Roberto Baggio právě vysoko překopává v penaltovém rozstřelu brazilskou branku. Itálie pláče: finále světového šampionátu je ztraceno. U televize to sleduje celá země, výjimkou nejsou ani cyklisté z týmu Mercatone Uno.

„Ráno jsme měli všichni špatnou náladu,“ vzpomínal po letech Eros Poli. „Ke všemu bylo hrozné horko a nefungovala klimatizace, někteří z týmu dokonce spali na terase. Ráno jsem sešel dolů na snídani a místo nohou jsem měl balvany. Do hlavy se mi nevím proč dostala písnička Jamese Browna „I Feel Good“, ale říkal jsem si: „No to teda určitě ne,““ dodal.

Nic tak nenasvědčovalo tomu, že by se Poli měl v následujících hodinách zařadit mezi etapové vítěze na Tour de France. Vždyť i původní plán zněl úplně jinak. Poli měl využít svých impozantních 197 centimetrů a rozjíždět sprinty pro Maria Cipolliniho. Jenže „Cipo“ na Tour po pádu vůbec nebyl a jeho náhradník Silvio Martinello díru do světa neudělal.

Poli se tak mohl cítit poněkud bezprizorně, rozhodl se zkusit štěstí v únicích. Dvakrát mu to však již nevyšlo

a stěží by se našel někdo, kdo by si vsadil na to, že s jeho váhou ne moc pod 100 kilogramy a pověstí nejhoršího vrchaře pelotonu by to mělo být v etapě mezi Montpellier a Carpentras jiné. Vždyť cesta vedla přes „Obra z Provence“, slavný Mont Ventoux.

Venku bylo obrovské horko, teploměry ukazovaly ke čtyřiceti stupňům. Italský závodník to ale dokázal obrátit ve svůj prospěch. „V takové dny se pelotonu nechce moc hnát, snaží se jet v klidu a na volnoběh. Možná že se tehdy ale přepočítali,“ ohlíží se zpět. „Nastoupil jsem a během pár vteřin jsem byl pryč. Ještě se mě chvíli snažili dojet, ale pak mě nechali,“ říká.

” **Byl jsem
posledním na
Giro d’Italia
a nyní jsem
vyhrál etapu
přes Mont
Ventoux.
Poslouchá se
to hezky.**

Nechali, a jak. První polovina dne byla po rovině a to cyklistovi Poliho dispozicí nadmíru vyhovovalo. Vždyť ne nadarmo byl na olympijských hrách v Los Angeles v roce 1984 členem zlatého italského družstva v časovce na 100 kilometrů. Motor měl obrovský a šlapal naplno. Na úpatí hory měl obrovský náskok více než dvaceti minut. Teď ale přišla ta těžká část.

„V hlavě jsem si spočítal, že v Bédoin potřebuju tak dvacet pět minut náskoku, protože budu ztrácet kolem minuty na kilometr,“ odhalil svou strategii. Jenže na Mont Ventoux, zvláště v tak horké dny, se stoupá snad ještě hůře než na jiné vrcholy. Kopec je neúprosný a nekonečně dlouhý, což měl Poli brzy poznat z první ruky.

„Bylo to strašné. Jel jsem moc pomalu, poprvé v životě jsem měl na tachometru jednociferná čísla. To byla ta nejhorší chvíle. Napadlo mě, že tady snad umřu. Takhle na Ventoux nikdy nemůžu vyjet.

B R A V O ,
M O N S I E U R P O L I !

Navzdory všemu jsem se ale snažil vyvarovat se paniky,“ vzpomíná na úvodní kilometry v knize Ventoux britského novináře Jeremyho Whittlea.

Televizní záběry z onoho dne ukazují skutečně obrovského Poliho, jak se sklání a naklání nad svým kolem. Bez přilby, se slunečními brýlemi na hlavě, v modrém dresu týmu Mercatone Uno, ramena se mu pohybují ze strany na stranu. Když se dostal do závěrečných pasáží, francouzský komentátor vyslovil slova uznání: „Bravo, monsieur Poli!“

Peloton za ním hnal mnohem rychleji (Marco Pantani nastoupil Miguelu Indurainovi) a Poliho náskok se smrskával, na vrchol ale přesto dojel jako první – a s náskokem čtyř a půl minuty. Do cílového Carpentras to bylo dvaadvacet kilometrů, ale italský cyklista mohl napůl slavit: odtud už to bylo jen dolů a po rovině. „Věděl jsem, že mě nechytí,“ říká dnes.

„Obvykle jsem v horských etapách dojížděl jako poslední, tohle bylo nádherné v tom, že na mě fanoušci čekali v cíli,“ vzpomíná. Na závěrečné rovince si mohl dovolit i mírně teatrální gesto poděkování právě publiku. „Bylo to spontánní. Jako bych se ocitl v milánské La Scale,“ vzpomíná na oslavy svého životního triumfu. Před pelotonem zůstal 171 kilometrů.

„Že vyhraju, mi došlo pět kilometrů před cílem. Takže jsem si už mohl zvolnit. Bylo to úžasné, rozbřečel jsem se z toho. Byl jsem obyčejným pomocníkem, ne vítězem. Chtěli jsme na Tour vyhrát etapu, ale kdo by čekal, že to budu já, a ještě takhle. Byl jsem posledním na Giro d’Italia a nyní jsem vyhrál etapu přes Mont Ventoux. Poslouchá se to hezky,“ říká Ital, který se na “Větrné hoře” stal slavným.

EROS POLI STOUPÁ
NA MONT VENTOUX
V ROCE 1994

TDF & ZM A ZM & TDF

AUTOR **VOJTĚCH JÍROVEC**

Závodu míru se přezdívalo Tour de France Východu. Startovalo na něm spousta hvězd, které jsou pro západoevropské publikum prakticky (nebo úplně) neznámým pojmem. Bylo tomu ale také naopak. Za železnou oponou startovali i závodníci, pro které májový závod znamenal důležitou zkušenost a první krůček v budoucí kariéře.

SYLVERE MAES NA TOUR DE FRANCE
V ROCE 1937, O 15 LET POZDĚJI
SE OBJEVIL I NA ZÁVODU MÍRU.
CAPOVELO.COM

Jean Stablewski

Jean Stablewski? Kdo to je, možná se ptáte. Přesně tak ale znělo jméno závodníka, který se v roce 1952 objevil ve startovní listině Závodu míru, a to jako člen družstva Francouzských Poláků. Šlo o potomky polských emigrantů, kteří po první světové válce zamířili do regionů severní Francie, kde našli práci v některém z mnoha důlních zařízení.

V dolech ostatně pracoval i dospívající Stablewski, který svou znalost později uplatnil ještě úplně jinak: to když se organizátorům Paříž–Roubaix zmínil o pusté dlážděné cestě v lesích, ze které se vyklubal dnešní (a veleslavný) úsek v Arenberském lese, který je ozdobou každého ročníku tzv. Pekla severu.

Ale zpět k Závodu míru 1952. Stablewski, kterému ještě nebylo ani dvacet, jel nadočekávání a po svém vítězství v Chořově vezl žlutý dres. Statečně odolával útokům ostatních, než jej z něj po sedmé etapě v Lipsku vysvlékl Jan Veselý. Moc si jej však neužil, neboť celý polámaný po pádu na kostkách nedokázal odpovědět na útoky britského mužstva. A právě jeho člen, Skot Ian Steel, celý ročník k nelibosti politických reprezentací pořádajících zemí vyhrál.

Stablewski dokázal vyhrát ještě etapu z Hřenska do Plzně a závod dokončil na výtečném třetím místě. Ve výčtu jeho úspěchů, které čítají titul mistra světa z roku 1962, pět vyhraných etap a jeden celkový triumf na Vuelte, Závod míru poněkud zaniká. Bylo to ale právě na silnicích mezi Varšavou, Berlínem a Prahou, kde se rodila kariéra Jeana Stablewského. Tedy Stablinského.

Jak že to bylo s tím jménem? Za zkomolení, které se uchytilo a jež sám závodník přijal za své, prý mohla tisková chyba jednoho z novinářů, který si písmena trochu popletl.

Jean-Pierre Danguillaume

Ročník 1969 byl na Závodu míru poměrně specifický. Kvůli protestu vůči sovětské okupaci nestartovalo československé družstvo a zprávy ze závodu v domácích médiích byly velice kusé. Československý rozhlas se omezil pouze na několik strohých vět. Na jméno vítěze ale nezapomenul. Jean-Pierre Danguillaume.

Ten dres lídra dokázal dovést až do Berlína a po Bernardu Guyotovi se stal druhým francouzským vítězem závodu, který je v Paříži znám jako Course de la Paix. O rok později Danguillaume, který pochází z ryze cyklistické rodiny (závodili i jeho otec, bratr a čtyři strýcové), přestoupil k profesionálům.

Začala jeho oslnivá kariéra, během níž dosáhl i na celkem sedm triumfů na Tour de France. Cyklistice se věnoval i v dalších letech. Nejprve jako šéf jednoho z týmů, později coby zástupce sponzora závodu, společnosti Coca-Cola. A v ceremoniálních rolích jej na Tour zastihnete ještě dnes.

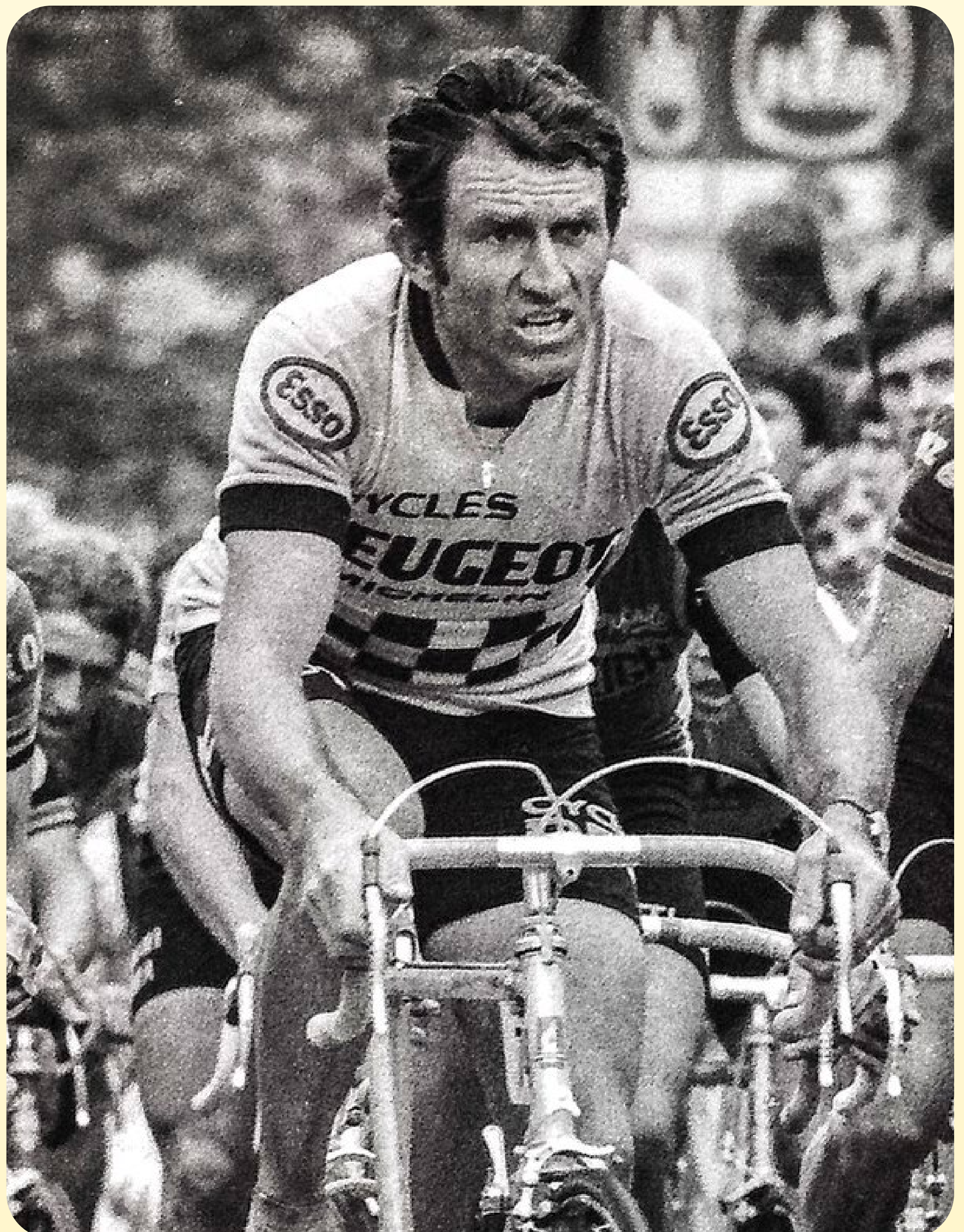
Bratři Klabinští

V cyklistice jsou příklady bratrských dvojic či trojic, ale čtveřice? To je snad příklad pouze polské rodiny Klabinových.

Eduard z nich byl nejúspěšnější, neboť v roce 1947 vyhrál první ročník Critéria du Dauphiné a třikrát jel také Tour de France. O sedm let později si zkusil i Závod míru, kde se stal v pořadí třetím z bratrů, který dokázal vyhrát etapu – před ním to zvládli už Bruno a Wladyslaw Klabinští. Jediný Feliks zůstal bez vavřínu.

Laurent Fignon, Miguel Indurain a Jan Ullrich

Na Závodu míru startovali také někteří z budoucích vítězů Tour de France. Nutno však říci, že velkou díru do světa na silnicích mezi Varšavou, Prahou a Berlínem neudělali. Ve čtvrté desítce skončil dva

roky před svým prvním francouzským triumfem Laurent Fignon, podobně dopadl také Miguel Indurain, jehož působení za železnou oponou se nedostalo ani do jeho (obsažné) biografie.

Bez většího úspěchu se mírového závodu zúčastnil v roce 1994 také Jan Ullrich, který do cíle, jež toho roku hostil Trutnov, dojel na dvanáctém místě celkově. "Moc o tom nevím, pro jeho kariéru to nebylo zase tak důležité," připouští i autor knihy o Ullrichovi, britský novinář Daniel Friebe.

Otec & syn

Na Závodu míru startovaly i mnohé dvojice otců a synů. Abdelkader Zaaf se stal proslulým v roce 1950, kdy coby člen prvního afrického družstva na Tour během etapy vypil lahev s nápojem, z něhož se vyklubalo víno. Coby praktikující muslim však nebyl na něco takového připravený. Usnul a po probuzení se vydal opačným směrem. Pro tuto historku se jeho jméno zapsalo do historie nejen Tour de France, ale i silniční cyklistiky.

Málokdo ale ví, že tomuto sportu se později věnoval také jeho syn Tahar, který v alžírském dresu třikrát startoval na Závodu míru. Jeho nejlepším výsledkem bylo čtvrté místo v etapě do Halle v roce 1970, v níž porazil mj. i šestého

Jána Svoradu. Pochopitelně nešlo o trojnásobného vítěze etapy Tour, nýbrž jeho otce.

Na Závodu míru se objevilo také jméno Max Bulla. Rakouský cyklista se v roce 1931 stal prvním a jediným jezdcem, který oblékl žlutý dres, přestože startoval v kategorii nezávislých. Ti vyjížděli odděleně od hlavního pelotonu, což však Bullovi nezabránilo v tom, aby zvítězil a etapu vyhrál. O dvaadvacet let později se Rakušan ocitlo ve startovce šestého ročníku Závodu míru, šlo však o jeho syna. Ten už takovou díru neudělal. V každé etapě dojížděl na chvostu pole a v cíli si vysloužil pomyslnou červenou lucernu.

V šedesátých let se na májovém závodě představil též Willy Skibby, který si připsal tři starty a v roce 1966 jen těsně přišel ve sprintu o vítězství v etapě Harrachov – Hradec Králové. Dnes je ale jeho příjmení známé hlavně díky synovi Jesperovi, jehož pád a následná téměř kolize s autem ředitele závodu Kolem Flander zapříčinily, že z programu belgické klasiky vypadl na dlouhá léta slavný Koppenberg.

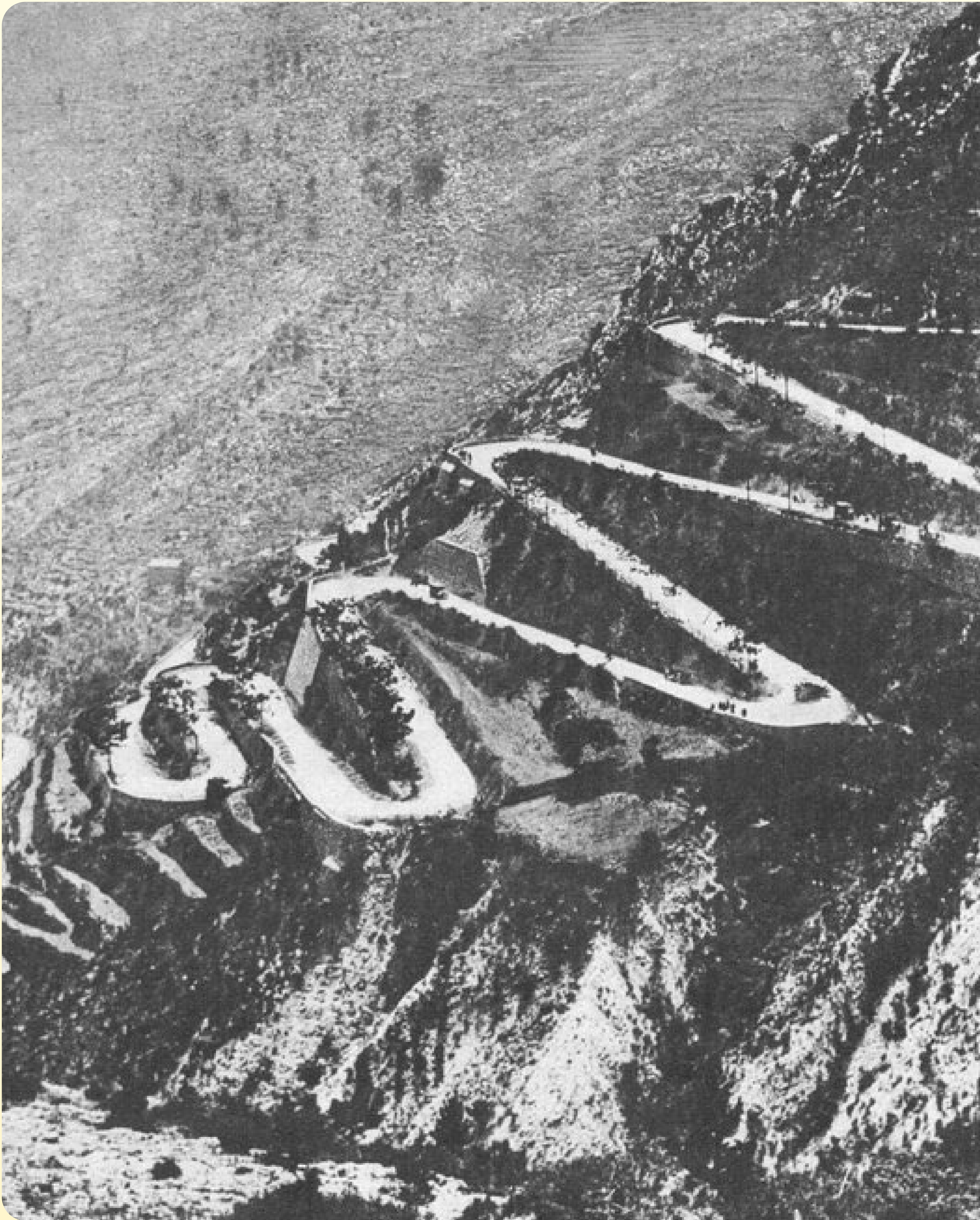
Sylvere Maes

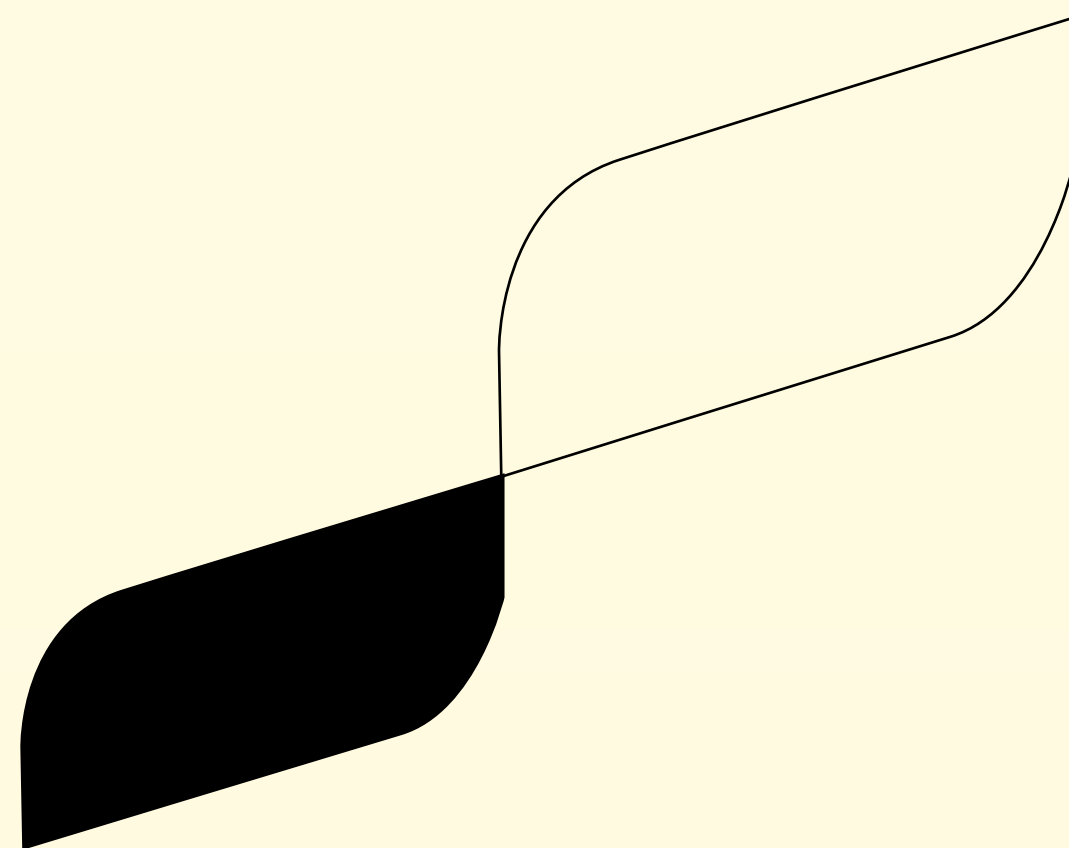
Když v roce 1952 na Závod míru poprvé přijeli Belgičané, měli za sebou v doprovodném voze jednu velkou personu

předválečné Tour de France. Jejich trenérem byl totiž po většinu padesátých let Sylvere Maes, dvojnásobný vítěz z let 1936 a 1939, jehož kariéra mohla být ještě zářivější nebýt propuknutí druhé světové války.

A Belgičané se pod jeho vedením činili. Gustave Vershueren vyhrál hned úvodní etapu Kolem Varšavy, další triumf přidal v Chotěbuzi Raymond van Hoven. Jen celkového vítězství se Sylvere Maes nedočkal. Pro Belgii jej jako první dosáhl až v roce 1967 jeho jmenovec Marcel Maes.

KVÍZ

Žádný sportovní podnik nemá tak bohatou a na mnoha místech kontroverzní historii. Tour de France měla spojit obyvatele země, která si prošla těžkou vojenskou porážkou. Byla vyústěním strhujícího společenského a technologického vývoje, jímž si během fin de siècle evropské státy procházely. Závěr předminulého století dal lidem bezpečnostní bicykl – a Francouzi na tomto vynálezu postavili závod, který je odhaluje na kost.

**Vyznáte se v historii Tour de France?
Přesvědčte se v našem kvízu.**

1. Jak se jmenuje nejmladší vítěz Tour de France?

- a) Egan Bernal
- b) Henri Cornet
- c) Greg LeMond
- d) Andy Schleck

2. Jak se přezdívalo Octavu Lapizovi?

- a) Eso
- b) Expres
- c) Střelec
- d) Trpaslík

3. Kolikrát dokázal Fausto Coppi zvítězit na Staré dámě?

- a) jednou
- b) dvakrát
- c) třikrát
- d) čtyřikrát

4. Kde leží památník Toma Simpsona?

- a) Alpe d'Huez
- b) Mont Ventoux
- c) Pau
- d) Sestriere

5. Kolik serpentín má silnice na Alpe d'Huez?

- a) 10
- b) 14
- c) 18
- d) 21

6. V kterém stoupání dokázal Luis Ocaña v roce 1971 porazit Eddyho Merckxe?

- a) Bonette
- b) Galibier
- c) Orcieres-Merlette
- d) Tourmalet

7. V kterém roce vyhrál Bernard Hinault naposledy Tour de France?

- a) 1982
- b) 1985
- c) 1986
- d) 1987

8. Který závod řídil po skončení kariéry Laurent Fignon?

- a) Circuit de Sarthe
- b) Paříž–Nice
- c) Route d'Occitanie
- d) Tour de l'Ain

9. Který z následujících jezdců nikdy neoblékl žlutý dres?

- a) Laurent Jalabert
- b) Raymond Poulidor
- c) Fränk Schleck
- d) Thomas Voeckler

10. Miguel Indurain zvítězil pětkrát v barvách stáje, jejíž současnou inkarnací je...

- a) Euskaltel
- b) Ineos
- c) Jumbo-Visma
- d) Movistar

11. Čím se v současnosti zabývá Leopold König?

- a) přípravou Czech Tour
- b) sportovním ředitelstvím pro Israel Premier Tech
- c) scoutingem talentů pro Ineos
- d) trénováním mladých cyklistů

12. Kolikátý skončil König při svém debutu na Tour de France v roce 2014?

- a) pátý
- b) šestý
- c) sedmý
- d) osmý

13. Kdo z následujících cyklistů nikdy nejel Tour de France?

- a) Tomáš Konečný
- b) Květoslav Palov
- c) Mathias Vacek
- d) Petr Vakoč

14. Pro kterého jezdce pracoval na Tour expert ČT René Andrlé?

- a) Joseba Beloki
- b) Andreas Klöden
- c) Iban Mayo
- d) Jan Ullrich

15. Kolik startů na Tour de France má za sebou Roman Kreuziger?

- a) 5
- b) 7
- c) 10
- d) 11

16. Který závod Roman Kreuziger nevyhrál?

- a) Clasica San Sebastián
- b) Kolem Alp
- c) Kolem Romandie
- d) Kolem Švýcarska

17. Jak se jmenuje současný tým Mathiase Vacka?

- a) Lidl Trek
- b) Movistar
- c) UAE Team Emirates XRG
- d) UNO-X Mobility

18. Kolikanásobným mistrem světa v cyklokrosu je Zdeněk Štybar?

- a) 1
- b) 2
- c) 3
- d) 4

19. S kterými závodníky prohrál Zdeněk Štybar ve finiši na velodromu v Roubaix?

- a) John Degenkolb a Greg van Avermaet
- b) John Degenkolb a Peter Sagan
- c) Tom Boonen a Matthew Hayman
- d) Alberto Bettiol a Greg van Avermaet

20. V kterém českém městě je Zdeněk Štybar doma?

- a) Beroun
- b) Lanškroun
- c) Pardubice
- d) Stříbro

21. Co bylo symbolem Závodu míru?

- a) bílá holubice
- b) červená stuha
- c) fialový dres
- d) kladivo

22. Kdo z československých jezdců vyhrál ZM jako první?

- a) Jan Kubr
- b) Vlastimil Moravec
- c) Vlastimil Růžička
- d) Jan Veselý

23. Čemu se vyučil Jan Veselý?

- a) automechanikem
- b) pekařem
- c) svářečem
- d) truhlářem

24. Jak se živil Jan Kubr poté, co byl vyřazen z reprezentace?

- a) řidič pro NV v Milevsku
- b) traktorista v JZD
- c) trenér mládeže v Brně
- d) závozník při stavbě Orlické přehrady

25. V kterém roce se k Praze a Varšavě přidal také Berlín?

- a) 1949
- b) 1952
- c) 1955
- d) 1969

26. Tragický osud Ladislava Hellera zaznamenal v jedné ze svých povídek Ota Pavel. Co se mu stalo?

- a) infarkt při tréninkovém soustředění v Klánovicích
- b) spadl z kola při Závodu míru
- c) upadl do bezvědomí na železniční trati
- d) utopil se

27. Jak se jmenuje poslední český vítěz ZM?

- a) Roman Kreuziger
- b) Pavel Padrnos
- c) Ondřej Sosenka
- d) Ján Svorada

28. Který z vítězů ZM**si nikdy nevyzkoušel Tour de France?**

- a) Uwe Ampler
- b) Olaf Ludwig
- c) Ryszard Szurkowski
- d) Jen Voigt

29. V kterém německém městě se nachází muzeum ZM?

- a) Gardelegen
- b) Kleinmühlingen
- c) Postupim
- d) Torgau

30. Kde se nachází most Závodu míru?

- a) v Braníku
- b) v Kořenově
- c) v Plzni
- d) ve Zbraslavi

31. Na vrcholu kterého stoupání má monument dlouholetý ředitel Jacques Goddet?

- a) Ballon d'Alsace
- b) Galibier
- c) Mont Ventoux
- d) Tourmalet

32. Kdo dostává Cenu Henriho Desgrange?

- a) nejbojovnější cyklista
- b) první na vrcholu nejvyššího kopce ročníku
- c) tým s nejnižším sečteným časem
- d) vítěz stoupání na Galibier

33. Kdo přišel s ideou vzniku Tour de France?

- a) Geo Lefevre
- b) Henri Desgrange
- c) Jacques Goddet
- d) Maurice Garin

34. Čím se od ostatních odlišoval lídr první Tour de France?

- a) červenou čepicí
- b) modrým dresem
- c) zelenou páskou
- d) žlutým dresem

35. Který z jezdců odmítl žlutý dres kvůli materiálu, z něhož byl vyroben?

- a) Louison Bobet
- b) Chris Froome
- c) Luis Ocaña
- d) Stephen Roche

36. Který z bankovních domů sponzoruje žlutý dres?

- a) Crédit Agricole
- b) Crédit Lyonnais
- c) HSBC
- d) Raiffeisenbank

37. Proč je zelený dres zelený?

- a) rozhodlo se losem
- b) ředitel závodu měl rád zelenou barvu
- c) sponzor vyráběl sekačky
- d) žádný tým neměl zelené barvy

38. Kdo vyhrál bodovací klasifikaci v roce 2017, kdy byl vyloučen Peter Sagan?

- a) André Greipel
- b) Dylan Groenewegen
- c) Michael Matthews
- d) Romain Sicard

39. Čím se vyznačuje vrchařský dres?

- a) bílými puntíky
- b) červenými pruhy
- c) červenými puntíky
- d) modrými pruhy

40. Kdo z domácích cyklistů nikdy nevyhrál vrchařskou klasifikaci?

- a) Julian Alaphilippe
- b) Romain Bardet
- c) Warren Barguil
- d) Thibaut Pinot

41. Co mají společného Alberto Contador a Lachlan Morton?

- a) drželi rekord v Everestingu
- b) neumějí jezdit bez držení
- c) sbírají autogramy Lance Armstronga
- d) vášnivě hrají šachy

42. Kterému anglickému klubu drží palce Tao Geoghegan Hart?

- a) Arsenal
- b) Fulham
- c) Manchester City
- d) Watford

43. Kteří belgičtí cyklisté se spolu po sezoně vydávali na bikepacking?

- a) Wout van Aert a Stijn Devolder
- b) Thomas de Gendt a Tim Wellens
- c) Remco Evenepoel a Tiesj Benoot
- d) Zico Waeytens a Tim Merlier

44. Za mládežnický výběr kterého klubu nastupoval Remco Evenepoel?

- a) Cercle Brugge
- b) Feyenoord Rotterdam
- d) KSC Lokeren
- d) PSV Eindhoven

45. Kdo proslul reklamou na šampon Alpecin?

- a) John Degenkolb
- b) Marcel Kittel
- c) Peter Sagan
- d) Svein Tuft

46. Kdo je manželem Lizzie Armitsteadové?

- a) Egan Bernal
- b) Philip Deignan
- c) Phil Gaimon
- d) Bradley Wiggins

47. Kdo byl dědečkem M. van der Poela?

- a) Jacques Anquetil
- b) Jean Bobet
- c) Raymond Poulidor
- d) Adri van der Poel

48. Kde začne letošní Tour de France?

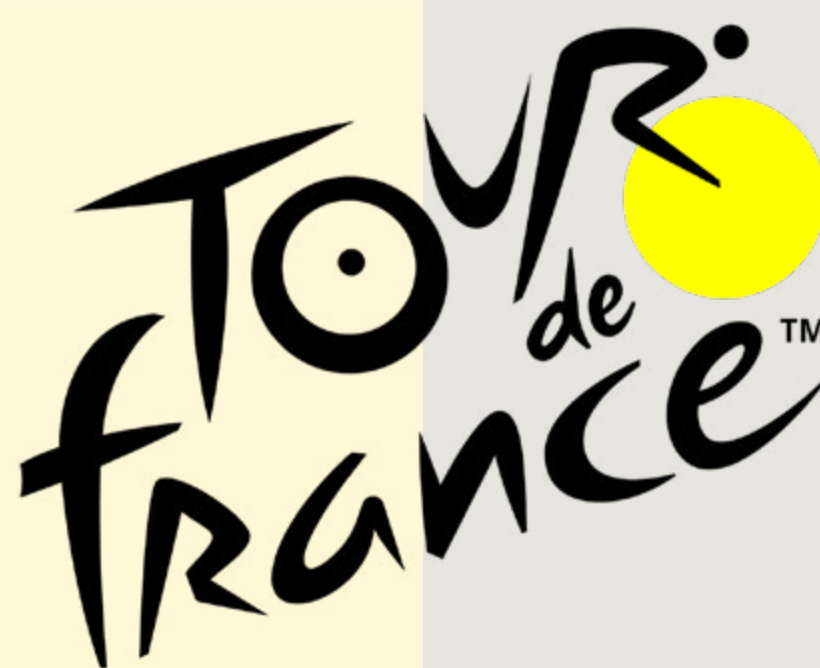
- a) Brest
- b) Lille
- c) Monako
- d) Nice

49. Kolik etap má letošní Tour de France?

- a) 17
- b) 20
- c) 21
- d) 22

50. Kdo byl v roce 2024 prvním držitelem žlutého dresu?

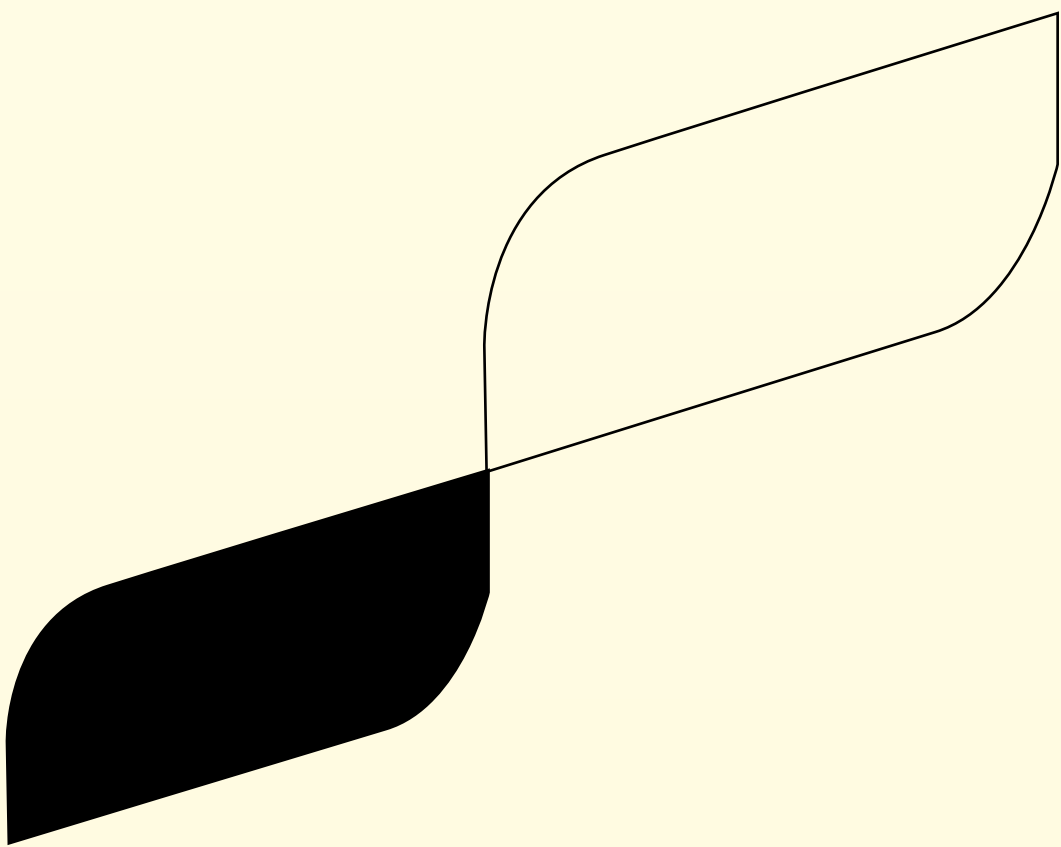
- a) Romain Bardet
- b) Dylan Groenewegen
- c) Alexander Kristoff
- d) Mike Teunissen

SPRÁVNÉ ODPOVĚDI

1B 2A 3B 4B 5D 6C 7B 8B 9B 10D
 11A 12C 13C 14A 15C 16B 17A 18C 19A 20D
 21A 22D 23B 24D 25B 26C 27C 28C 29B 30D
 31D 32B 33A 34C 35A 36B 37C 38C 39C 40D
 41A 42A 43B 44D 45B 46B 47C 48B 49C 50A

TÝMY 2025

43
**Alpecin
Deceuninck**

44
**Arkéa
B&B Hotels**

45
**Bahrain
Victorious**

46
Cofidis

47
**Decathlon Ag2r
La Mondiale**

48
**EF Education
EasyPost**

49
Groupama FDJ

50
Ineos Grenadiers

51
**Intermarché
Wanty**

52
**Israel
Premier Tech**

53
Jayco Alula

54
Lidl Trek

55
Lotto

56
Movistar

57
**Picnic
PostNL**

58
**Red Bull Bora
Hansgrohe**

59
Soudal QuickStep

60
Total Energies

61
Tudor

62
**Visma Lease
A Bike**

63
**UAE Team
Emirates XRG**

64
Uno-X Mobility

65
XDS Astana

Alpecin Deceuninck

JMÉNO	VĚK	NÁRODNOST	STARTY	NEJLÉPE	VÍTĚZSTVÍ
Silvan Dillier	34	Švýcarsko	5	59.	–
Kaden Groves	26	Austrálie	debut	–	–
Xandro Meurisse	33	Belgie	2	21.	–
Jasper Philipsen	27	Belgie	5	91.	9
Jonas Rickaert	31	Belgie	3	95.	–
Mathieu van der Poel	30	Nizozemsko	4	57.	1
Gianni Vermeersch	32	Belgie	1	107.	–
Emiel Verstrynge	23	Belgie	debut	–	–

Belgie, WT

Mathieu van der Poel a Tour de France, to je nekonečné téma. Zatímco na belgických (i jiných) klasikách exceluje – letos vyhrál Sanremo i Roubaix a na Flandrách dojel třetí –, na francouzských silnicích je někým jiným. Především tím, který v závěrech etap pomáhá **Jasperu Philipsenovi**.

Letos by situace mohla být trochu jiná, mluví se o chystaném útoku van der Poela na zelený dres: ne nepodobný tomu, který na Giru předvedl jiný klasikář, Dán Mads Pedersen. Bude tomu skutečně tak? Nebo v týmu Alpecin upřednostní osvědčenou taktiku – ve finiši vše na Philipsena?

Arkéa B&B Hotels

JMÉNO	VĚK	NÁRODNOST	STARTY	NEJLÉPE	VÍTĚZSTVÍ
Amaury Capiot	32	Belgie	2	84.	–
Ewen Costiou	22	Francie	debut	–	–
Arnaud Démare	33	Francie	6	138.	2
Raúl García Pierna	24	Španělsko	1	98.	–
Mathis Le Berre	24	Francie	debut	–	–
Cristián Rodríguez	30	Španělsko	2	36.	–
Clément Venturini	31	Francie	1	104.	–
Kévin Vauquelin	24	Francie	1	91.	1

Francie, PCT

Jedno jméno – **Kévin Vauquelin**. Francouzský cyklista skončil v posledních dvou letech pokaždé druhý na Valonském šípu, na nedávném Tour de Suisse navíc ukázal, že za vhodných konstelací dokáže i velice dobře zajet na celkové pořadí. Vždyť jej o žlutý dres připravila až závěrečná horská časovka a výtečný výkon Joaa Almeidy.

Vauquelin už je také vítězem etapy Tour de France a zároveň hlavním zdrojem bodů pro tým Arkea, který je akutně ohrožen sestupem do nižší cyklistické divize. Mluví se dokonce o jeho možném konci z důvodu nezájmu sponzorů. Čtyřadvacetiletý cyklista může být na Tour tým, kdo francouzskou stáj udrží při životě.

Bahrain Victorious

JMÉNO	VĚK	NÁRODNOST	STARTY	NEJLÉPE	VÍTĚZSTVÍ
Phil Bauhaus	30	Německo	2	DNF	–
Santiago Buitrago	25	Kolumbie	1	10.	–
Kamil Gradek	34	Polsko	1	117.	–
Jack Haig	31	Austrálie	5	28.	–
Lenny Martínez	21	Francie	1	124.	–
Matej Mohorič	30	Slovinsko	6	31.	3
Robert Stannard	26	Austrálie	debut	–	–
Fred Wright	26	Velká Británie	4	54.	–

Bahrajn, WT

Francie se letos dožívá čtyřicetiletého výročí svého čekání na celkové vítěze. Může zrovna tento rok být tím, kdy se doba půstu přemění v dobu radosti? V současné konkurenci zřejmě těžko. Přesto třeba právě **Lenny Martínez** může být v budoucnu tím, kdo se stane nástupcem Bernarda Hinaulta na nejvyšším stupni.

Byť asi ještě ne letos. Martínezovi je stále pouze jednadvacet let, a i když za sebou má vítězství v závěrečné etapě Dauphiné nebo další dílčí triumfy na Paříž–Nice a Romandii, Pogačar s Vingegaardem hrají ještě trochu vyšší ligu a navíc jsou o mnoho lepší v časovkách. Ovšem vyčkejme, čas Lennyho Martíneze ještě přijde.

Cofidis

JMÉNO	VĚK	NÁRODNOST	STARTY	NEJLÉPE	VÍTĚZSTVÍ
Alex Aranburu	29	Španělsko	3	52.	–
Emanuel Buchmann	32	Německo	7	4.	–
Bryan Coquard	33	Francie	7	98.	–
Ion Izagirre	36	Španělsko	10	22.	2
Alexis Renard	26	Francie	2	DNF	–
Benjamin Thomas	29	Francie	1	53.	–
Damien Touzé	28	Francie	debut	–	–
Dylan Teuns	33	Belgie	4	17.	2

Francie, WT

Cofidis v dresech, které připomínají trikot španělského národního týmu, v letošní sezoně zrovna nezárí, byť si už připsal díky **Bryanu Coquardovi** a **Alexi Aranburuovi** dva triumfy na okruhu WorldTour. Stáj bude na Tour sázet na osvědčená jména – třeba na šestatřicetiletého **Iona Izagirra**, jehož nejlepší roky jsou ale zřejmě již minulostí.

Přesto právě jeho vítězství v roce 2023 bylo pro francouzskou stáj nesmírně důležité a dost možná zachránilo jeho pozici na cyklistické mapě. Do Francie se chystá také **Emanuel Buchmann**, který v posledním předcovidovém ročníku dokázal dojet na skvělém čtvrtém místě celkově. Zároveň však jde o úspěch, na který zatím nebyl schopen navázat.

Decathlon Ag2r La Mondiale

JMÉNO	VĚK	NÁRODNOST	STARTY	NEJLÉPE	VÍTĚZSTVÍ
Bruno Armirail	31	Francie	2	33.	–
Clément Berthet	27	Francie	1	25.	–
Stefan Bissegger	26	Švýcarsko	3	82.	–
Felix Gall	27	Rakousko	2	8.	1
Oliver Naesen	34	Belgie	9	61.	–
Aurélien Paret-Peintre	29	Francie	3	15.	–
Callum Scotson	28	Austrálie	debut	–	–
Bastien Tronchon	23	Francie	debut	–	–

Francie, WT

Jestli se některý z týmů může na startu cítit jako doma, pak to je případ týmu Decathlon. Ten má sice své sportovní zázemí v okolí Chambéry, ovšem materiál, na kterém závodníci jezdí, se kompletuje v obřím továrním komplexu právě v Lille. Odtud také pochází název značky Van Rysel, což ve vlámsčině znamená jednoduše “Z Lille”.

Do Francie přijíždí v první řadě s **Felixem Gallem**. Jeden z mála Rakušanů ve startovním poli dokázat před dvěma lety dojet osmý a po cestě ještě vyhrál jednu z etap. Loňský rok pro něj už tak slavný nebyl, ale po nedávném čtvrtém místě na Tour de Suisse, které potvrdil velice aktivním a bojovným výkonem, cyklistické akcie Felixe Galla vystřelily vzhůru.

EF Education EasyPost

JMÉNO	VĚK	NÁRODNOST	STARTY	NEJLÉPE	VÍTĚZSTVÍ
Alex Baudin	24	Francie	debut	–	–
Vincenzo Albanese	28	Itálie	debut	–	–
Kasper Asgreen	30	Dánsko	5	64.	1
Ben Healy	24	Irsko	1	27.	–
Neilson Powless	28	USA	5	12.	–
Harry Sweeny	26	Austrálie	1	85.	–
Michael Valgren	33	Dánsko	7	44.	–
Marin van den Berg	25	Nizozemsko	1	109.	–

USA, WT

Neilson Powless se letos postaral o jeden z nejbizarnějších momentů sezny. To když na závodě Napříč Flandry porazil ve finiši hned celé trio soupeřů z týmu Visma Lease A Bike a velice tím zarmoutil především Wouta van Aerta. Tomu závěrečnou blamáž dala belgická média pořádně sežrat.

Americký cyklista ale není výtečný a obratný pouze na klasikách, umí i etapová klání. Přestože nejde o závodníka, který vyhraje celková pořadí, sledovat Powlesse v únicích je lekcí z cyklistické taktiky. O nějaký se majitel osmi profesionálních vítězství jistě postará také v následujících třech týdnech.

Groupama FDJ

JMÉNO	VĚK	NÁRODNOST	STARTY	NEJLÉPE	VÍTĚZSTVÍ
Lewis Askey	24	Velká Británie	debut	–	–
Cyril Barthe	29	Francie	3	79.	–
Romain Grégoire	22	Francie	1	41.	–
Valentin Madouas	28	Francie	5	10.	–
Guillaume Martin	32	Francie	8	8.	–
Quentin Pacher	33	Francie	4	35.	–
Paul Penhoët	23	Francie	debut	–	–
Clément Russo	30	Francie	3	102.	–

Francie, WT

Na soupisce domácích Groupamy-FDJ se kromě již zavedených jmen, jako je **Guillaume Martin**, objeví i některá donedávna možná méně známá. To by ovšem o sobě **Romain Grégoire** nesměl dát vědět svým výkonem na závodě Kolem Švýcarska, kde vyhrál úvodní etapu a poté poměrně hrdinně čtyři dny strážil žlutý dres.

Grégoire není jezdcem na celkové pořadí, dvaadvacetiletý cyklista je spíše jezdcem typu Thomase Voecklera či Julianna Alaphilippa, který když dostane příležitost, jen tak nepustí. A právě příležitost je právě to, po čem bude rodák z Besanconu na letošní Tour de France hodně toužit.

Ineos Grenadiers

JMÉNO	VĚK	NÁRODNOST	STARTY	NEJLÉPE	VÍTĚZSTVÍ
Thymen Arensman	25	Nizozemsko	debut	–	–
Tobias Foss	28	Norsko	debut	–	–
Filippo Ganna	28	Itálie	1	94.	–
Axel Laurance	24	Francie	1	99.	–
Carlos Rodríguez	24	Španělsko	2	5.	–
Connor Swift	29	Velká Británie	3	69.	–
Geraint Thomas	39	Velká Británie	13	1.	3
Samuel Watson	23	Velká Británie	debut	–	–

Velká Británie, WT

Tým Ineos jako by se v posledních letech nacházel v neustálém procesu přestavby. Zlatá léta jsou dávno pryč, jejich téměř poslední pamětník **Geraint Thomas** letos pojede svou poslední Tour de France. Zlatá tečka? Tou by ve Velšanově případě bylo vítězství v některé z jednadvaceti etap.

Britský tým ale přiváží také osmadvacetiletého **Filippa Gannu**, jehož zraky jsou pevně upřeny především na pátý závodní den a individuální časovku. Nechybí také Španěl **Carlos Rodríguez**, který oba své francouzské starty proměnil v umístění nejlepší desítky pořadí, a debutanti **Thymen Arensman** a **Tobias Foss**.

Intermarché Wanty

JMÉNO	VĚK	NÁRODNOST	STARTY	NEJLÉPE	VÍTĚZSTVÍ
Louis Barré	25	Francie	debut	–	–
Vito Braet	24	Belgie	debut	–	–
Biniam Girmay	25	Eritrea	2	113.	3
Hugo Page	23	Francie	1	117.	–
Laurenz Rex	25	Belgie	1	118.	–
Jonas Rutsch	27	Německo	2	55.	–
Roel van Sintmaartensdijk	24	Nizozemsko	debut	–	–
Georg Zimmermann	27	Německo	4	43.	–

Belgie, WT

V loňském roce to byl právě **Biniam Girmay**, který byl jednou z největších hvězd Tour de France. To když na francouzské půdě vyhrál nejprve svou historicky první, a poté přidal ještě další dvě etapy. Byl to velký okamžik nejen pro něj, ale pro celou cyklistiku z afrického kontinentu.

Zároveň šlo o jeho zatím poslední vítězství, v letošní sezoně totiž zatím podobnou formu nepředvedl a marně čeká na větší úspěch. Nevyšlo mu období jarních klasik a jeho nejlepším výsledkem tak zůstává druhé místo na Rund um Köln, kde prohrál s letošní kometou Mathewem Brennane. Bude to na Tour lepší?

Israel Premier Tech

JMÉNO	VĚK	NÁRODNOST	STARTY	NEJLÉPE	VÍTĚZSTVÍ
Pascal Ackermann	31	Německo	1	112.	–
Joseph Blackmore	22	Velká Británie	debut	–	–
Guillaume Boivin	36	Kanada	4	105.	–
Matis Louvel	25	Francie	2	65.	–
Alexej Lucenko	32	Kazachstán	9	7.	1
Kristis Neilands	30	Lotyšsko	4	50.	–
Jake Stewart	25	Velká Británie	1	DNF	–
Michael Woods	38	Kanada	4	32.	1

Izrael, WT

Israel Premier Tech je týmem paradoxů. Na jednu stranu zaměstnává závodníky, kteří už se mohou dávno řadit mezi cyklistické veterány. A na druhé straně dává šanci velice mladým jezdcům, kteří ještě mají všechno před sebou – na Tour de Suisse tak vedle sebe startovali třeba **Joseph Blackmore** a Chris Froome. Věkový rozdíl osmnáct let.

Tým letos na velkých závodech slavil pouze dvakrát, o což se zasloužili Ethan Vernon (Katalánsko) a **Jake Stewart** (Dauphiné). Každý i dílčí úspěch se tak bude hodit, zvláště ve vysoce konkurenčním boji o cyklistickou záchranu ve WorldTour. Odpovědnost bude především na **Alexeji Lucenkovi** nebo sprinteru **Pascalu Ackermannovi**.

Jayco Alula

JMÉNO	VĚK	NÁRODNOST	STARTY	NEJLÉPE	VÍTĚZSTVÍ
Eddie Dunbar	28	Irsko	debut	–	–
Luke Durbridge	34	Austrálie	10	100.	–
Dylan Groenewegen	32	Nizozemsko	7	116.	7
Luka Mezgec	37	Slovinsko	5	88.	–
Ben O'Connor	29	Austrálie	3	4.	1
Luke Plapp	24	Austrálie	debut	–	–
Elmar Reinders	33	Nizozemsko	2	141.	–
Mauro Schmid	25	Švýcarsko	debut	–	–

Austrálie, WT

Australský tým se na jaře poměrně překvapivě rozloučil se svou velkou postavou, dlouholetým šéfem týmu Mattem Whitem. A bylo to rozloučení poměrně neceremoniální. Uvidíme, jak se změny v chodu tradiční cyklistické stáje projeví. Do Francie přijíždí silný tým v čele s **Benem O’Connorem**.

Australan už ví, jaké to je bojovat o nejvyšší příčky, na svém kontě má jedno čtvrté místo i vyhranou etapu. Kdyby něco podobného předvedl i letos, určitě by se nezlobil. Vždyť letošní výsledky nejsou v jeho podání nic moc, zachraňuje je pouze sedmé místo na Tour de Suisse. I tam ale devětadvacetiletý jezdec právě nezářil.

Lidl Trek

JMÉNO	VĚK	NÁRODNOST	STARTY	NEJLÉPE	VÍTĚZSTVÍ
Simone Consonni	30	Itálie	1	112.	–
Jonathan Milan	24	Itálie	debut	–	–
Thibau Nys	22	Belgie	debut	–	–
Quinn Simmons	24	USA	2	66.	–
Mattias Skjelmose	24	Dánsko	1	29.	–
Toms Skujinš	34	Lotyšsko	6	45.	–
Jasper Stuyven	33	Belgie	8	39.	–
Edward Theuns	34	Belgie	4	88.	–

USA, WT

Letošní jaro, to je jedna velká pohádka v podání stáje Lidl-Trek. Vždyť na italském Giru slavili hned šestkrát, vezli růžový, bílý i fialový dres. Mads Pedersen zářil a Mathias Vacek (a spol.) mu k tomu nezištně pomáhali. Nyní je otázkou, zda něco podobného americký tým může předvést i na druhé letošní Grand Tour.

O to by se měli postarat především debutující **Jonathan Milan**, jehož dráhařské umění a celková mohutnost jsou ve finích opravdu nebezpečnou zbraní. Do Francie s ním cestují **Jasper Stuyven**, **Edward Theuns** a především **Simone Consonni**, kteří budou základními kameny jeho sprinterského vlaku. Tahle souprava se většinou nemýlí.

Lotto

JMÉNO	VĚK	NÁRODNOST	STARTY	NEJLÉPE	VÍTĚZSTVÍ
Jenno Berckmoes	24	Belgie	debut	–	–
Jasper De Buyst	31	Belgie	5	118.	–
Arnaud De Lie	23	Belgie	1	119.	–
Jarrad Drizners	26	Austrálie	1	139.	–
Sébastien Grignard	26	Belgie	1	129.	–
Eduardo Sepúlveda	34	Argentina	3	59.	–
Lennert van Eetveld	23	Belgie	debut	–	–
Brent van Moer	27	Belgie	3	65.	–

Belgie, PCT

Jestli někdo neměl povedené jaro, pak **Arnaud De Lie**. Tříadvacetiletý cyklista má sice na svém kontě již sedmadvacet profivítězství, od svého loňského onemocnění boreliózou se ale jen a jen hledá. Zlé jazyky (jako ten Philippa Gilberta) pak říkají, že vůbec nejde o následek nemoci, ale o De Lieho tréninkovou lenost.

Kde je pravda? Těžko říci. De Lieho tým poslal do Švýcarska, kde ale znovu nepřesvědčil a v jediném hromadném finiši v Neuhausenu dojel až patnáctý. Mladý Belgičan, který před dvěma lety vzbuzoval hrůzu svým silovým výkonem, tak do Francie přijíždí jako outsider, který může jen a jen překvapit.

Movistar

JMÉNO	VĚK	NÁRODNOST	STARTY	NEJLÉPE	VÍTĚZSTVÍ
Will Barta	29	USA	debut	–	–
Pablo Castrillo	24	Španělsko	debut	–	–
Iván García Cortina	29	Španělsko	2	94.	–
Enric Mas	30	Španělsko	6	5.	–
Gregor Mühlberger	31	Rakousko	6	25.	–
Nelson Oliveira	36	Portugalsko	8	47.	–
Iván Romeo	21	Španělsko	debut	–	–
Einer Rubio	27	Kolumbie	debut	–	–

Španělsko, WT

Ta jména je snadné splést – **Iván Romeo** a Javier Romo. Jeden už letos vyhrál etapu na Dauphiné, druhý se radoval v lednu na Tour Down Under. A oba patří k tomu nejlepšímu, co Movistar v letošní sezoně předvedl. Španělský tým v nich má relativně nové a mladé závodníky, kteří by mu měli v příštích letech přinést celou řadu vítězství.

To samé platí o **Pablu Castrillovi**, jehož Movistar po loňské sezoně přivedl z Equipy Kern Pharma. Vítěz dvou etap na loňské Vuelta dostal šanci a naposledy se předvedl devátým místem v pořadí Tour de Suisse. A letos se daří i **Enricu Masovi** s pódiovým umístěním jak v Katalánsku, tak Baskicku. Tohle by mohla být dobrá Tour pro tým Movistar.

Picnic PostNL

JMÉNO	VĚK	NÁRODNOST	STARTY	NEJLÉPE	VÍTĚZSTVÍ
Tobia Lund Andresen	22	Dánsko	debut	–	–
Warren Barguil	33	Francie	10	10.	2
Pavel Bittner	22	Česko	debut	–	–
Sean Flynn	25	Velká Británie	debut	–	–
Niklas Märkl	26	Německo	debut	–	–
Tim Naberman	26	Nizozemsko	debut	–	–
Oscar Onley	22	Velká Británie	1	39.	–
Frank van den Broek	24	Nizozemsko	1	62.	–

Nizozemsko, WT

V zákulisí se o tom dlouho šeptalo, ale nyní už je to jistotou: na Tour se poprvé chystá **Pavel Bittner**. Ve dvaadvaceti letech si rodák z Olomouce poprvé vyzkouší, jak vypadají sprinty na Tour de France. A jestli jsou skutečně o tolik větší, těžší a náročnější než sprinty kdekoli jinde. Bittner se postaví proti těm nejtěžším světovým vahám.

Bude to o sbírání zkušeností, testování vlastních schopností. Pro českou cyklistiku je ale velkým povzbuzením, že se do Francie některý z domácích závodníků skutečně chystá. Navíc od dávných dob Jána Svorady jde o první případ sprintera. Zda Bittner také vyhraje na Champs-Élysées, nevíme, ale našlápnuto má více než dobře.

Red Bull Bora Hansgrohe

JMÉNO	VĚK	NÁRODNOST	STARTY	NEJLÉPE	VÍTĚZSTVÍ
Florian Lipowitz	24	Německo	debut	–	–
Jordi Meeus	27	Belgie	1	139.	1
Gianni Moscon	31	Itálie	5	84.	–
Laurence Pithie	22	Nový Zéland	debut	–	–
Primož Roglič	35	Slovinsko	6	2.	3
Mick van Dijke	25	Nizozemsko	debut	–	–
Danny van Poppel	31	Nizozemsko	6	108.	–
Alexandr Vlasov	29	Rusko (neutrální)	2	5.	–

Německo, WT

Primož Roglič je sice znovu hlavním jménem ve francouzské soupisce, ovšem v posledních týdnech se mluvilo především o schopnostech **Floriana Lipowitze**, který byl na Dauphiné tím prvním ze smrtelníků za duem Pogačar, Vingegaard. Tohle by mohla být Tour, na které německý cyklista vyletí skutečně strmě vzhůru.

Kromě něj přijíždí i kolumbijský superdomestik **Danny Martínez**, kterého doprovází i jeho ruská obdoba **Alexandr Vlasov**. Bude zajímavé sledovat, jaké v týmu budou priority. Roglič má největší jméno, ovšem v posledních letech již té nejužší špičce spíše nestačí, navíc je náchylný pádům a dalším komplikacím. Nebude to tak nakonec všechno na Lipowitze?

Soudal QuickStep

JMÉNO	VĚK	NÁRODNOST	STARTY	NEJLÉPE	VÍTĚZSTVÍ
Mattia Cattaneo	34	Itálie	2	12.	–
Pascal Eenkhorn	28	Nizozemsko	1	91.	–
Remco Evenepoel	25	Belgie	1	3.	1
Tim Merlier	32	Belgie	1	DNF	1
Valentin Paret-Peintre	24	Francie	debut	–	–
Maximilian Schachmann	31	Německo	3	45.	–
Bert van Lerberghe	32	Belgie	debut	–	–
Ilan van Wilder	25	Belgie	1	26.	–

Belgie, WT

V týmu Soudal-QuickStep se museli v posledních měsících především vyrovnat s tím, že **Remco Evenepoel** nebude mít na Tour svého klíčového domestika Mikela Landu, který těžce spadl v první etapě Gira a stále se velice pomalu a opatrně dává dohromady. Právě Landa měl být tím, kdo stále mladého Belgičana dovede k velkému úspěchu.

Nedá se říci, že bez něj bude Evenepoel poloviční, ovšem ztráta to dozajista je. Španělovo místo by měli zaujmout **Valentin Paret-Peintre, Mattia Cattaneo** nebo **Ilan van Wilder**, ovšem belgická sestava zatím stále není na boje ve vysokých kopcích úplně dělaná. Na úplně jiné typy etap – sprinty – se mezitím bude soustředit dvaatřicetiletý **Tim Merlier**.

Total Energies

JMÉNO	VĚK	NÁRODNOST	STARTY	NEJLÉPE	VÍTĚZSTVÍ
Mathieu Burgaudeau	26	Francie	4	31.	–
Steff Cras	29	Belgie	3	16.	–
Alexandre Delettre	27	Francie	debut	–	–
Thomas Gachignard	24	Francie	1	92.	–
Emilien Jeanniere	26	Francie	debut	–	–
Jordan Jegat	26	Francie	1	28.	–
Anthony Turgis	31	Francie	7	73.	1
Mattéo Vercher	24	Francie	1	103.	–

Francie, PCT

Zda si pozvánku na Tour tým Total Energies skutečně zaslouží na základě výkonnosti, anebo jde od ASO spíše o podporu domácí francouzské cyklistice, nechme na jiných. Jisté ale je, že patří mezi ty úplně největší outsidersy ve startovní listině. Vždyť letos vyhrál jen šestkrát, a to na závodech jako je Tour du Rwanda nebo Cena Jeana-Pierra Monserého.

Tým Jeana-Reného Bernaudeaua to kdysi zkoušel s Peterem Saganem, ale tahle cesta nevyšla. Dnes jsou na týmové soupisce (s výjimkou jediného Belgičana **Steffa Crase**) samí Francouzi, kteří ale nepatří ani mezi domácí francouzskou špičku. Jestli tak některá ze stájí může na Tour pouze příjemně překvapit, je to tahle.

Tudor

JMÉNO	VĚK	NÁRODNOST	STARTY	NEJLÉPE	VÍTĚZSTVÍ
Julian Alaphilippe	33	Francie	6	5.	6
Alberto Dainese	27	Itálie	1	99.	–
Marco Haller	34	Rakousko	9	78.	–
Marc Hirschi	26	Švýcarsko	3	54.	1
Fabian Lienhard	31	Švýcarsko	debut	–	–
Marius Mayrhofer	24	Německo	debut	–	–
Michael Storer	28	Austrálie	1	34.	–
Matteo Trentin	35	Itálie	7	52.	3

Švýcarsko, PCT

Švýcarská cyklistická stáj, na jejíž soupisce se nachází také Petr Kelemen, před sezonou udělala dvě velké akvizice. Přivedla domácí hvězdu **Marca Hirschiho** a vedle ní i ještě o něco větší jméno: **Juliana Alaphilippa**. Tedy dvojnásobného světového šampiona, vítěze šesti etap na Tour i mnohého dalšího.

Přestože má po těžkých pádech dost možná to nejlepší již za sebou, patří třiatřicetiletý Francouz stále mezi širší špičku. Navíc pokud o někom platí, že ho publikum dokáže vyburcovat k úžasným výkonům, tak je to právě rodák ze Saint Amand Montrond. Alaphilippe loni na Tour scházel a jako by to nebylo ono. Francie je ráda, že je zpátky.

Visma Lease A Bike

JMÉNO	VĚK	NÁRODNOST	STARTY	NEJLÉPE	VÍTĚZSTVÍ
Edoardo Affini	29	Itálie	debut	–	–
Tiesj Benoot	31	Belgie	8	20.	–
Victor Campenaerts	33	Belgie	3	64.	1
Matteo Jorgenson	25	USA	3	8.	–
Sepp Kuss	30	USA	4	12.	1
Wout van Aert	30	Belgie	6	19.	9
Jonas Vingegaard	28	Dánsko	4	1.	4
Simon Yates	32	Velká Británie	7	4.	2

Nizozemsko, WT

Soubojům **Jonase Vingegaarda** s Tadejem Pogačarem se věnujeme v jiné části našeho Průvodce. Jisté je, že těsně před startem je právě tohle leitmotivem většiny debat o letošní Tour de France. Ať už zvítězí jeden nebo druhý, nezbývá než si přát, aby šlo o čistý, ale dramatický souboj dvou těžkých vah.

S Vingegaardem přijíždí osvědčená sestava s **Woutem van Aertem, Matteem Jorgensonem, Tiesjem Benootem** nebo **Seppem Kussem**. Novinkou pak je letošní posila, a to posila z kategorie těch největších: vítěz letošního Gira **Simon Yates**. Pokud na Tour předvede alespoň polovinu toho, co v Itálii, bude to pro Vingegaarda velká pomoc.

UAE Team Emirates XRG

JMÉNO	VĚK	NÁRODNOST	STARTY	NEJLÉPE	VÍTĚZSTVÍ
Joao Almeida	26	Portugalsko	1	4.	–
Jhonatan Narváez	28	Ekvádor	debut	–	–
Tadej Pogačar	26	Slovinsko	5	1.	17
Nils Politt	31	Německo	8	50.	1
Pavel Sivakov	27	Francie	2	32.	–
Marc Soler	31	Španělsko	7	21.	–
Tim Wellens	34	Belgie	5	80.	–
Adam Yates	32	Velká Británie	8	3.	1

SAE, WT

Už se to píše samo, **Tadej Pogačar** zkrátka vyhrává (téměř) vše, co jde. A když jej někdo porazí, třeba ve finiši letošního Sanrema nebo v časovce na Dauphiné, jde o téma pro desítky článků a podcastů. Není zkrátka většího favorita, než je Pogačar. Nemusí to mít lehké, ale měl by svého čtvrtého vítězství nakonec dosáhnout.

Pomoci mu mají **Adam Yates**, vítěz letošního Švýcarska **Joao Almeida**, nezištný **Pavel Sivakov** nebo poněkud nepředvídatelný **Marc Soler**. Co jméno, to velmi cenný domestik. Pogačar má, na rozdíl například od týmového kolegy Juana Ayusa, výhodu v tom, že mu pro jeho přátelskost jen těžko někdo odepře své služby.

Uno-X Mobility

JMÉNO	VĚK	NÁRODNOST	STARTY	NEJLÉPE	VÍTĚZSTVÍ
Jonas Abrahamsen	29	Norsko	2	55.	–
Magnus Cort	32	Dánsko	6	56.	2
Stian Friedheim	22	Norsko	debut	–	–
Markus Hoelgaard	30	Norsko	debut	–	–
Anders H. Johannessen	25	Norsko	debut	–	–
Tobias H. Johannessen	25	Norsko	2	30.	–
Andreas Leknessund	26	Norsko	1	27.	–
Sören Wärenskjold	25	Norsko	2	133.	–

Norsko, PCT

Doba Alexandra Kristoffa je už definitivně minulostí, do letošní osmičky pro Tour de France se již obrovitý norský veterán nevešel. Místo něj bude tým Uno-X Mobility spoléhat ve sprintech na **Sörena Wärenskjolda**. Možná větší šance na úspěch však mohou přijít z denních úniků.

Právě na ně se totiž specializuje jak **Magnus Cort**, který již dvě etapy na Tour de France dokázal vyhrát, tak třeba **Andreas Leknessud**. Šestadvacetiletý Nor sice již dokázal skončit osmý na Giru, ovšem typem závodníka na celkové pořadí není. Dejte mu však příležitost a Leknessund dokáže přechytračit i ty nejsilnější závodníky.

XDS Astana

JMÉNO	VĚK	NÁRODNOST	STARTY	NEJLÉPE	VÍTĚZSTVÍ
Davide Ballerini	30	Itálie	2	108.	–
Cees Bol	29	Nizozemsko	5	138.	–
Jevgenij Fedorov	25	Kazachstán	2	148.	–
Sergio Higuita	27	Kolumbie	2	25.	–
Clément Champoussin	27	Francie	2	51.	–
Harold Tejada	28	Kolumbie	3	34.	–
Mike Teunissen	32	Nizozemsko	5	76.	1
Simone Velasco	29	Itálie	1	30.	–

Kazachstán, WT

Šéf Astany Alexandr Vinokurov před sezonou přivedl celou řadu posil, které měly kazašský tým zachránit mezi elitou. Vypadá to, že mu plán vyšel. Astana měla skvělý květen, kdy zářila v Turecku i na italském Giru a udělala několik mílových kroků k tomu, aby jí statut worldtourového týmu skutečně zůstal.

Nyní má na Tour přijít další krok. Astana celou Tour nevyhraje, dost možná ani nebude patřit k nejlepším, na své soupisce má ale celou řadu jmen, kteří se do příběhu letošního třítýdenního závodu mohou zapsat alespoň dílčím způsobem. Třeba Kolumbijce **Sergia Higuitu** a **Harolda Tejadu**, kteří to budou zkoušet ve vysokých kopcích.

STATISTIKY TOUR DE FRANCE 2025

23

Počet týmů

Vítězové Tour de France

3 – Tadej Pogačar (2020–2021, 2024)
2 – Jonas Vingegaard (2022, 2023)
1 – Geraint Thomas (2018)

6

Počet
horských etap

184

Počet závodníků

Nejvíce vítězství na Grand Tour

5 – Primož Roglič
4 – Tadej Pogačar
2 – Jonas Vingegaard, Simon Yates

7

Počet
sprinterských etap

27

Počet národností

Nejvíce vyhraných etap

17 – Tadej Pogačar
9 – Wout van Aert
6 – Julian Alaphilippe

Nejvíce týmových výher v sezoně

55

38 – Francie
29 – Belgie
13 – Nizozemsko
Nejvíce zástupců

Nejdéle ve žlutém dresu

40 dní – Tadej Pogačar
27 dní – Jonas Vingegaard
18 dní – Julian Alaphilippe

33

2

Počet časovek

Nejvíce startů

13 – Geraint Thomas
10 – Warren Barguil, Luke Durbridge, Ion Izagirre
9 – Marco Haller, Alexej Lucenko, Oliver Naesen

24

6

Počet
kopcovitých etap

Průměr parametrů jednotlivých závodníků

69 kg / 181 cm / 28 let a 243 dní

212 KM

Nejdelší etapa

Etapa č. 2
Lauwin-Planque –
Boulogne sur Mer

11 KM

Nejkratší etapa

Etapa č. 16
Loudenvielle–Peyragudes
(časovka)

1

Počet
navštívených zemí
(Francie)

2 304 m n. m.

Nejvyšší bod

Col de la Loze

3 338 km

Počet kilometrů

Nejvíce startů na Grand Tour

22 – Nelson Oliveira, Geraint Thomas
19 – Ion Izagirre
18 – Simon Yates

Nejmladší závodník

21 let a 323 dní – Iván Romeo
21 let a 359 dní – Lenny Martínez
22 let a 104 dní – Stian Fredheim

Nejstarší závodník

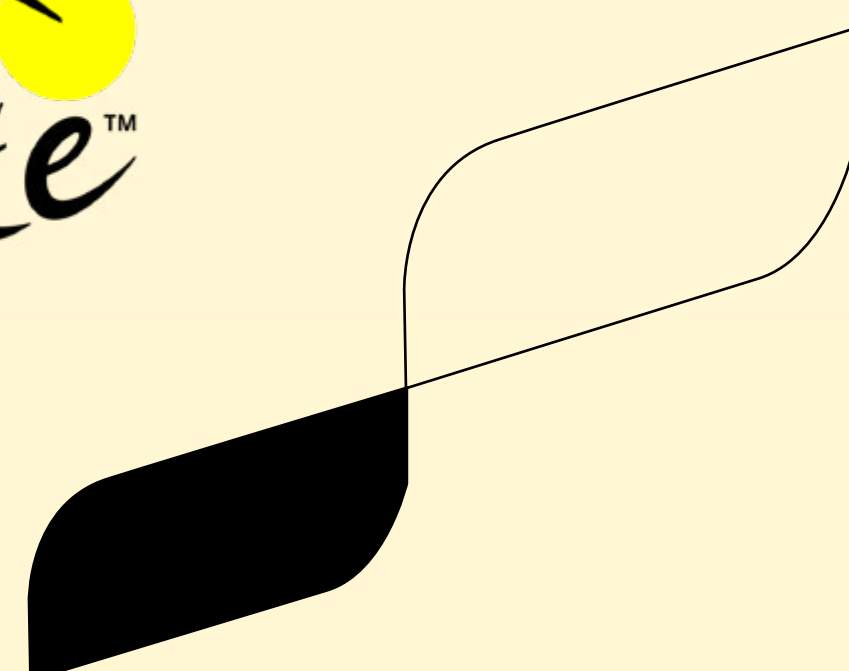
39 let a 41 dní – Geraint Thomas
38 let a 266 dní – Michael Woods
37 let a 8 dní – Luka Mezgec

Nejstarší debutant

32 let a 279 dní – Bert van Lerberghe
31 let a 305 dní – Fabian Lienhard
30 let a 274 dní – Markus Hoelgaard

Nejvíce výher v sezoně

11 – Tadej Pogačar
10 – Tim Merlier
9 – Joao Almeida

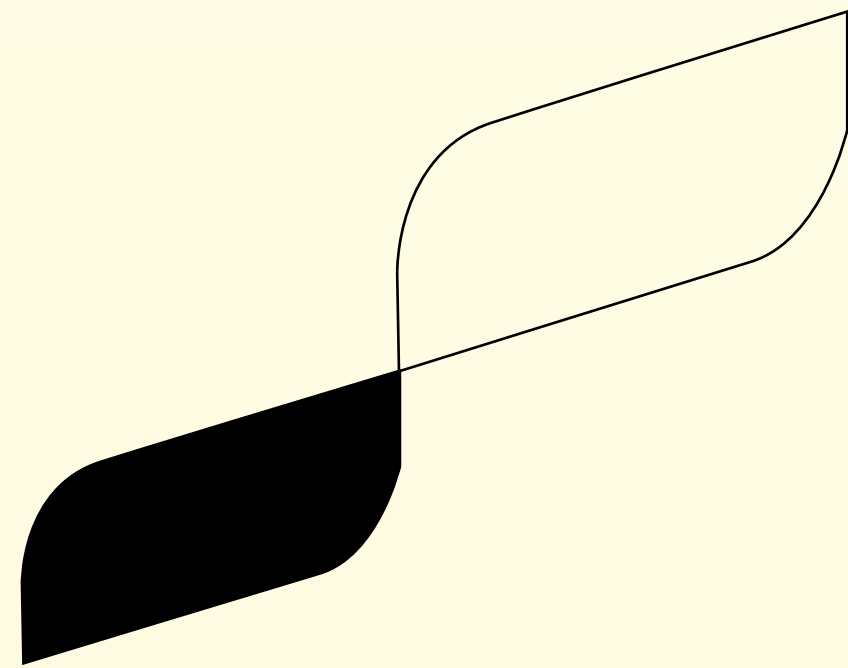

ETAPY 2025

AUTOR VOJTĚCH JÍROVEC

1. ETAPA

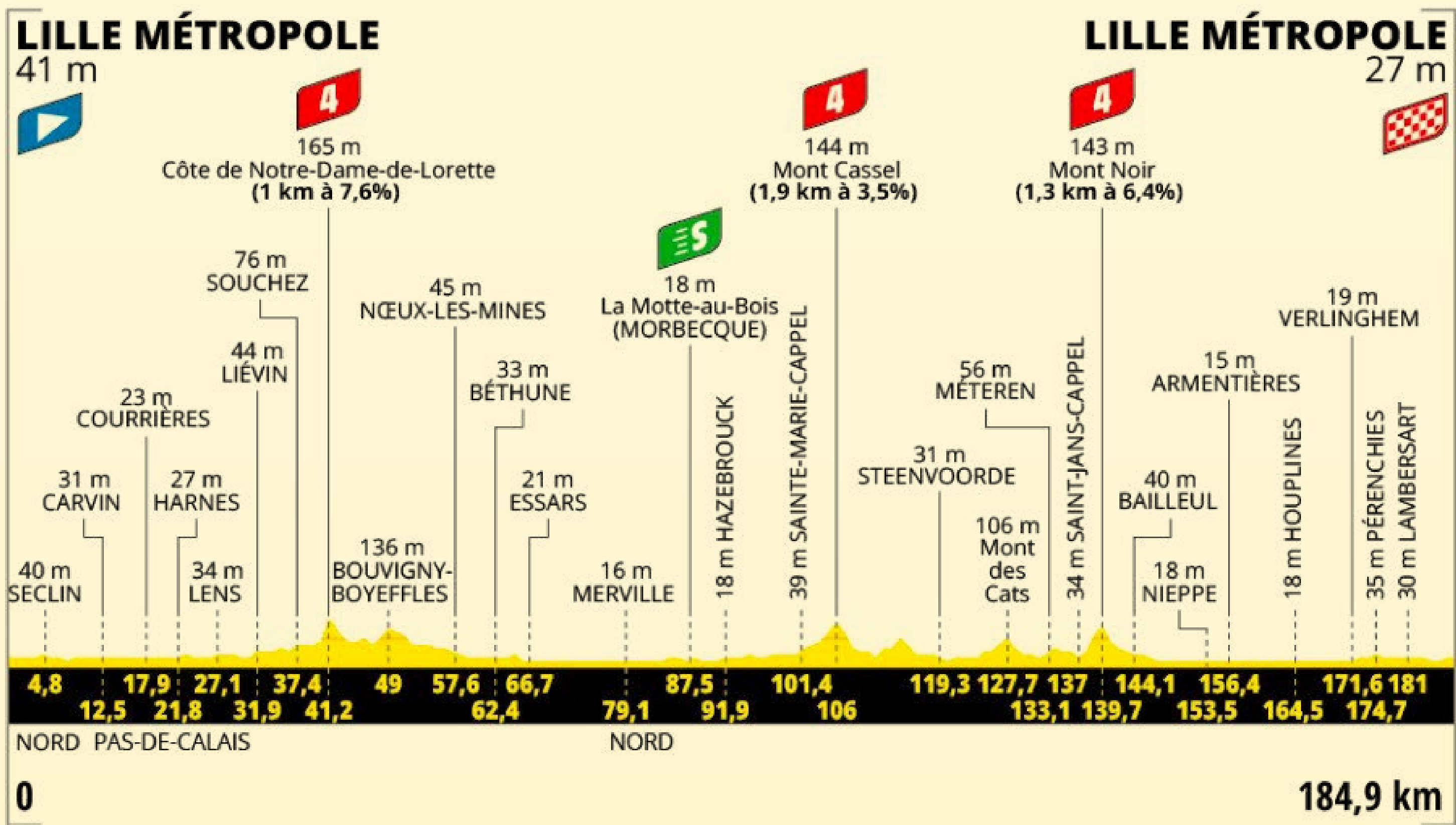
Lille-Lille

185 km | sobota 5. července

Když organizátoři oznámili místo startu pro letošní Tour de France, mnohého jistě napadlo: nevydá se závod buď na francouzské, nebo případně i na belgické kostky? Geografická blízkost slibovala Arenberg, Kwaremont a další eventuality, ovšem modlitby cyklistických fanoušků zůstaly tentokrát nevyslyšeny.

První den závodu nám žádné slavné pavé úseky nenabídne. Peloton namísto toho čekají tři vrchařské prémie, které budou zcela jistě cílem pro mnoho (zejména domácích francouzských) závodníků. Poslední však přijde pětáctýřicet kilometrů před návratem do Lille, sprinterům tedy žádnou těžkou hlavu neudělá.

Lille se na programu Tour poprvé ocitlo již v roce 1906, patří tak mezi “klasická” místa žlutého závodu. Žlutý dres si ve městě, v němž má svou cyklistickou centrálu společnost Decathlon sponzorující jeden ze zúčastněných týmů, naposledy navlékl před pěti lety Alexander Kristoff. Před startem vše ukazuje na to, že se pátého července dočkáme jeho sprinterského nástupce.

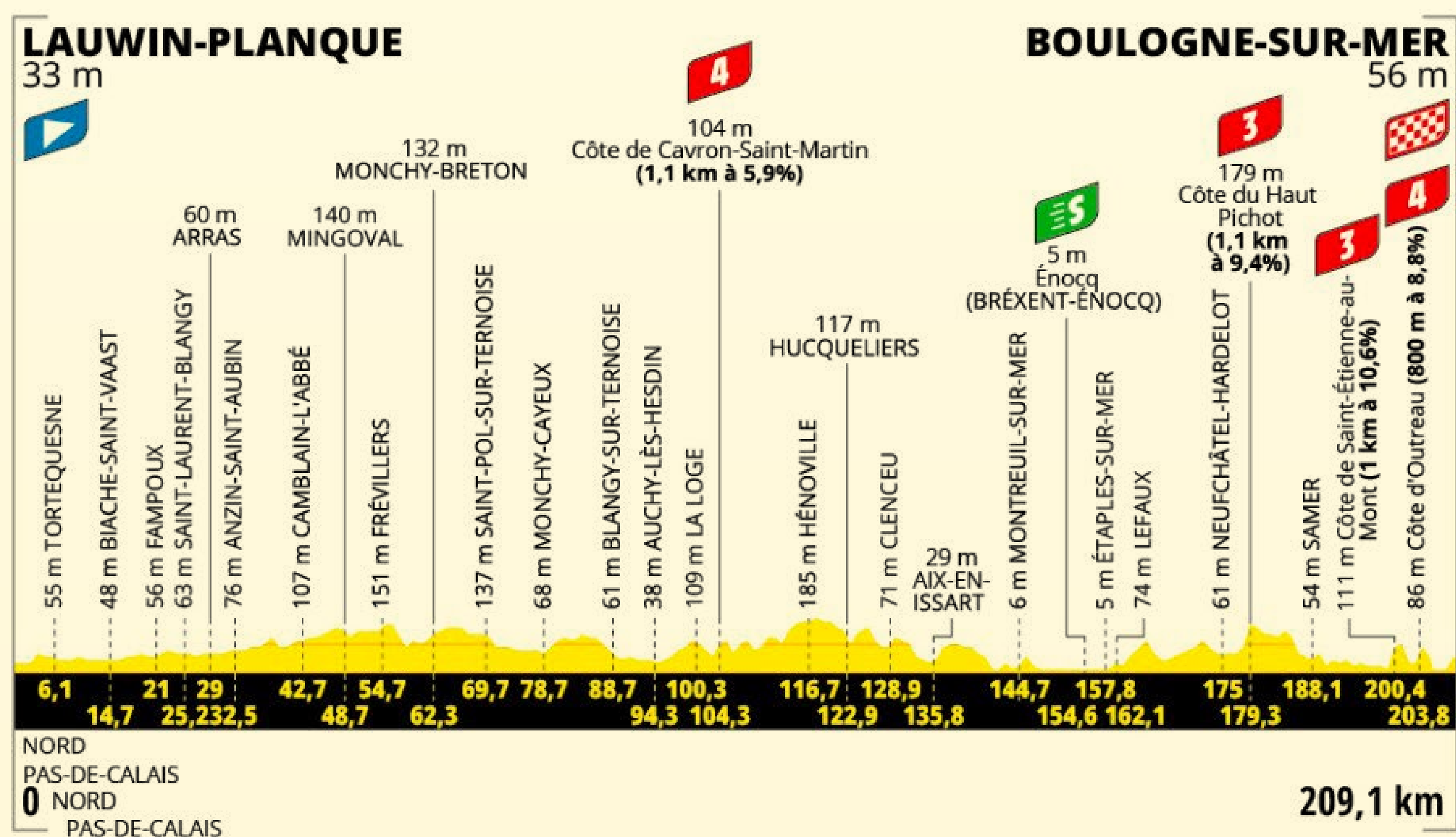

2. ETAPA

Lauwin-Planque – Boulogne sur Mer

212 km | neděle 6. července

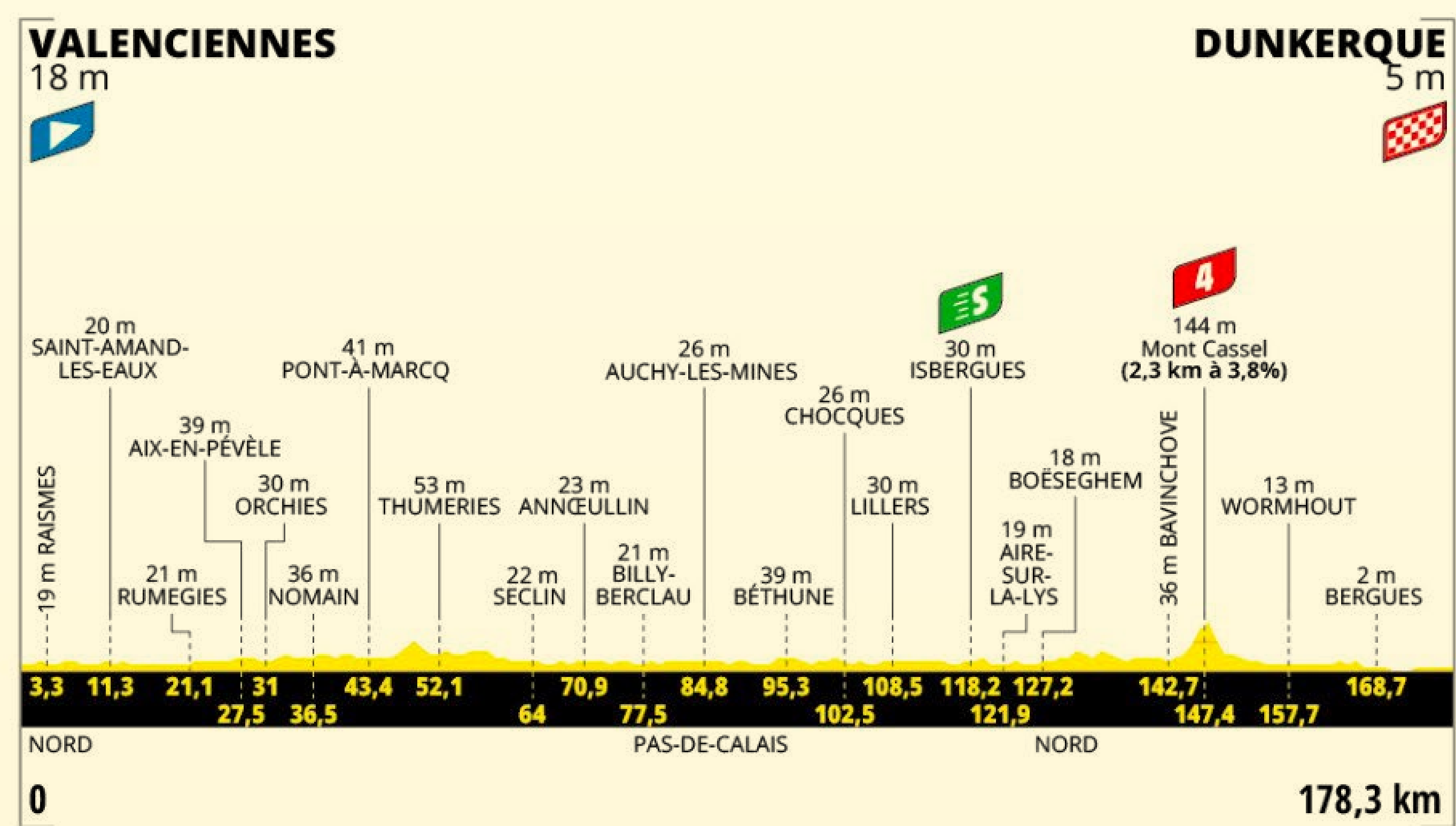
Úvodní den mnoho převýšení nenabídl, **druhá etapa** v tomto směru bude přece jen o něco náročnější. Závěrečná klasikářská část s několika krátkými, zhruba kilometrovými kopci s průměrem okolo deseti procent, dokonce nabídne šanci klasikářům. Jména jako Mathieu van der Poel mohou přijít na přetřes.

3.
ETAPA

Valenciennes–Dunkerque
178 km | pondělí 7. července

Daleko větší problémy než kopce bude pelotonu ve **třetí etapě** dělat vítr. Po přejetí jediné prémie Cote de Cassel to bude do cíle ještě více než třicet kilometrů, což v otevřené krajině na pomezí severní Francie a Belgie může být více než problematické. Zároveň se však jedná o příležitost pro týmy specialistů.

NÁMĚSTÍ GENERÁLA DE GAULLA V LILLE .
WIKIMEDIA COMMONS

4. ETAPA

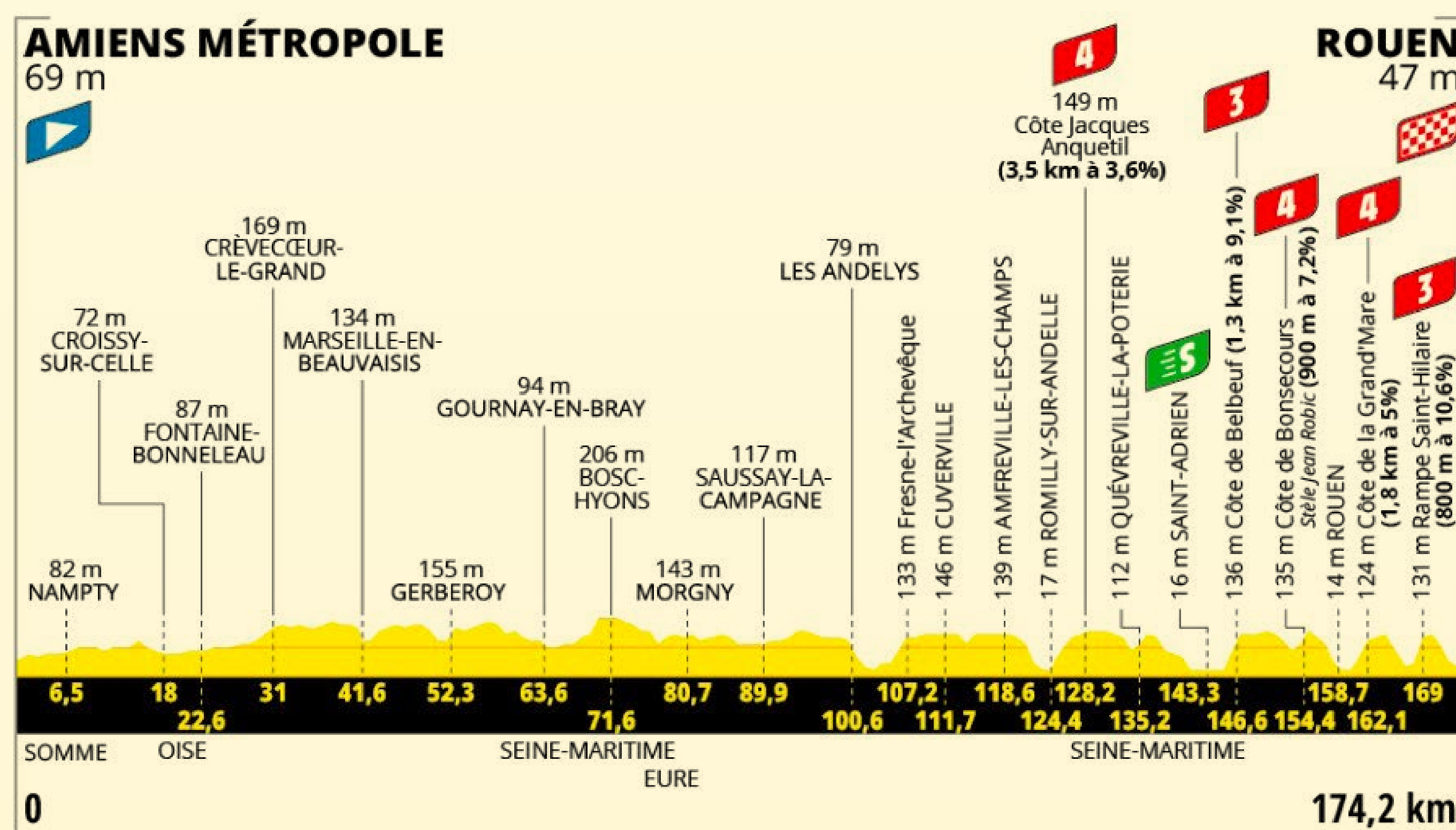
Amiens-Rouen

173 km | úterý 8. července

Normandie je v silniční cyklistice spojena s mnoha jmény, ale nade všemi ční Jacques Anquetil. Na předměstí Rouenu se narodil a také tu v třiapadesáti letech předčasně zemřel. Anquetilův život byl dramatický, plný vítězství, ale také životních peripetií a skandálů. A jeho věta – “Tour nemůžete vyhrát na minerálce” – se traduje dodnes.

Čtvrtá etapa Tour nabídne hned šest premií (jedna z nich dokonce nese Anquetilovo jméno), ale žádná z nich by neměla komukoliv, snad jen ryzím sprinterům, dělat zásadní potíže. Tak jako v předchozích dnech i tentokrát půjde o klasikářskou záležitost, s čímž by pětinasobný vítěz Tour možná nebyl zcela spokojený, jeho kraj ale mnoho jiných variant nenabízí.

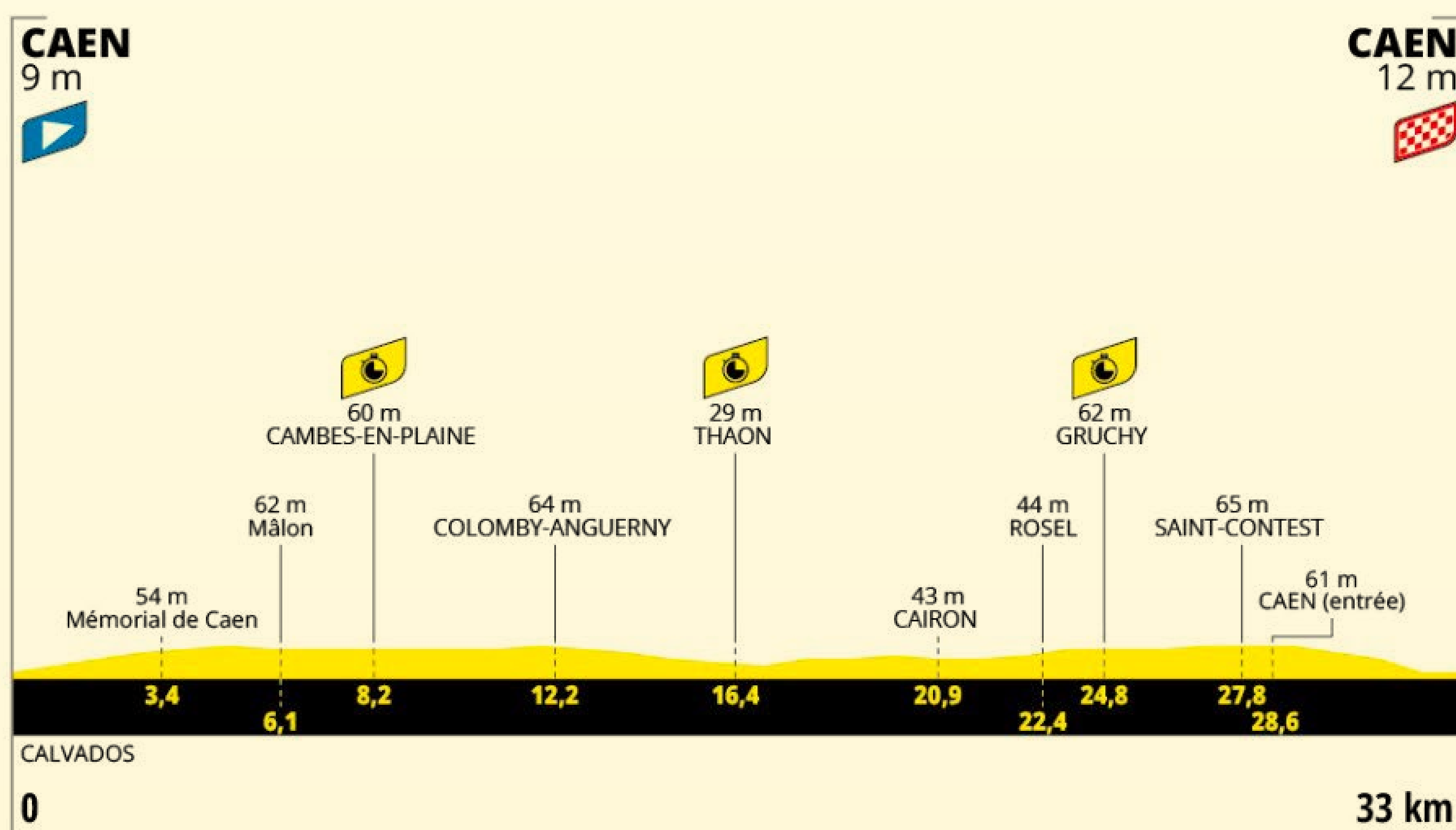
5. ETAPA

Caen-Caen / ITT

33 km | středa 9. července

Hodně se mluvilo o tom, že moderní Tour de France s klasickými časovkami na širokých a rovinatých silnicích skoncovala. Letošní **pátá etapa** ale právě jednu takovou přinese. V okolí města Caen to bude souboj specialistů, zatímco jezdci na celkové pořadí se budou (až na výjimky) snažit hlavně neztratit čas. Lehčí a hubení vrchaři jsou rozhodně v nevýhodě.

JONAS VINGEGAARD
BĚHEM 16. ETAPY TOUR
2023, KDE ROZHODL
V ČASOVCE O SVÉM
VÍTĚZSTVÍ. REUTERS /
STEPHANE MAHE

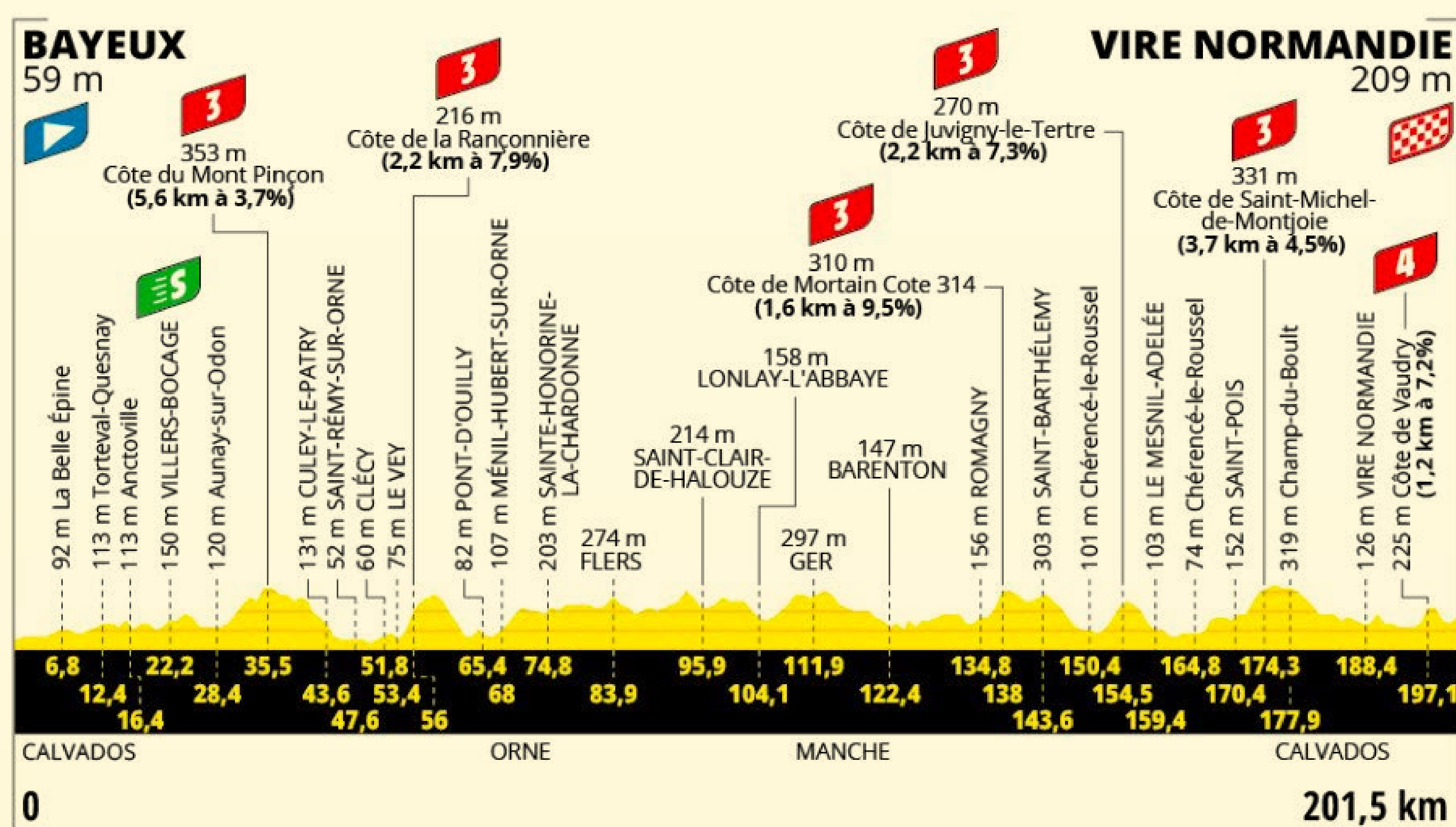

6. ETAPA

Bayeux – Vire Normandie

201 km | čtvrtek 10. července

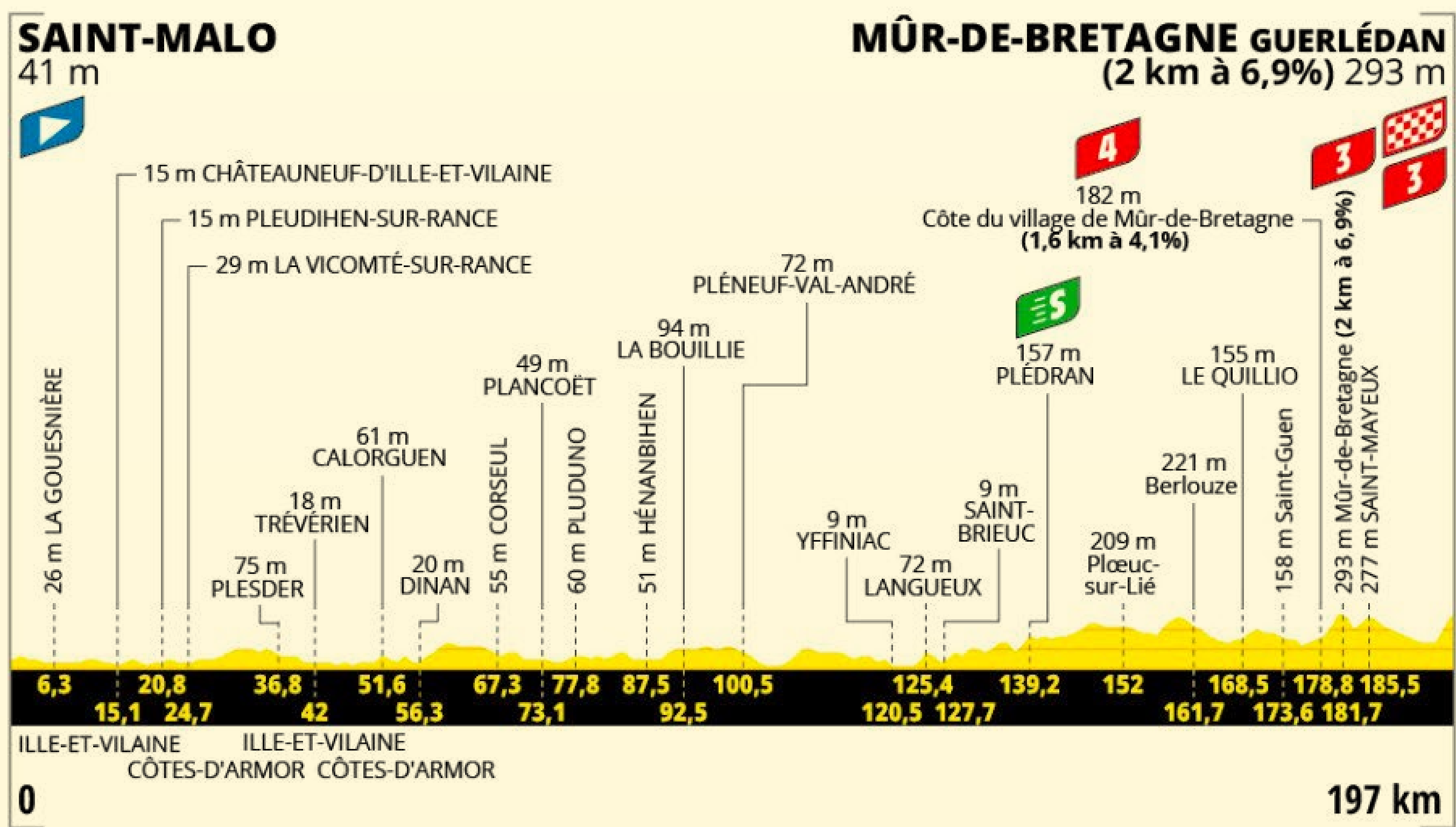
Z profilu to možná tak nevyzní, ale **šestý závodní den** má na programu tři a půl tisíce metrů převýšení, a to včetně závěrečné sedmisetmetrové stěny, která se šplhá tempem devíti procent. Přestože se jezdci nedostanou po celý den výše než 343 metrů nad mořem, čeká je tak vrchařská etapa s celou řadou kategorizovaných prémieí. Start dne hostí poprvé v historii město Bayeux.

7.
ETAPA

Saint Malo – Mur de Bretagne
194 km | pátek 11. července

Kdo by si nepamatoval ročník 2021, kdy si pro své první etapové vítězství (a dosud jediné) vydal na Mur de Bretagne Mathieu van der Poel. Nizozemský cyklista od té doby vyhrál, co šlo, na Tour de France ale v posledních letech jezdí v roli spíše jakéhosi pomocníka de luxe pro sprintera Jaspersa Philipsena. Takovýto závěr je však pro belgického závodníka dozajista příliš těžký a van der Poel by měl mít v **sedmé etapě** volné ruce.

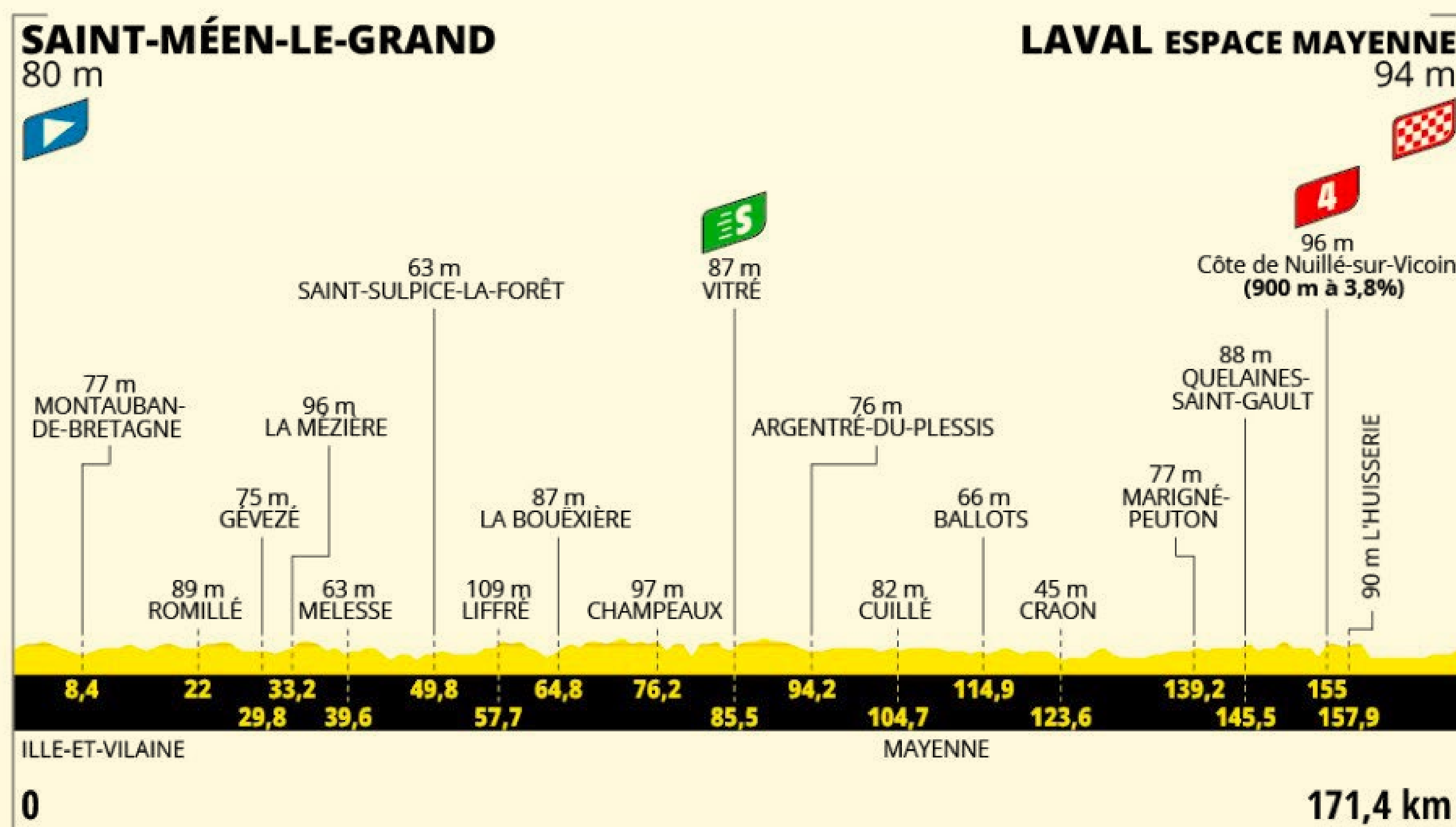
MATHIE VAN DER POEL SE RADUJE NA MUR
DE BRETAGNE PŘED ČTYŘMI LETY.
REUTERS / MICHAEL STEELE

8. ETAPA

Saint Méen le Grand – Laval

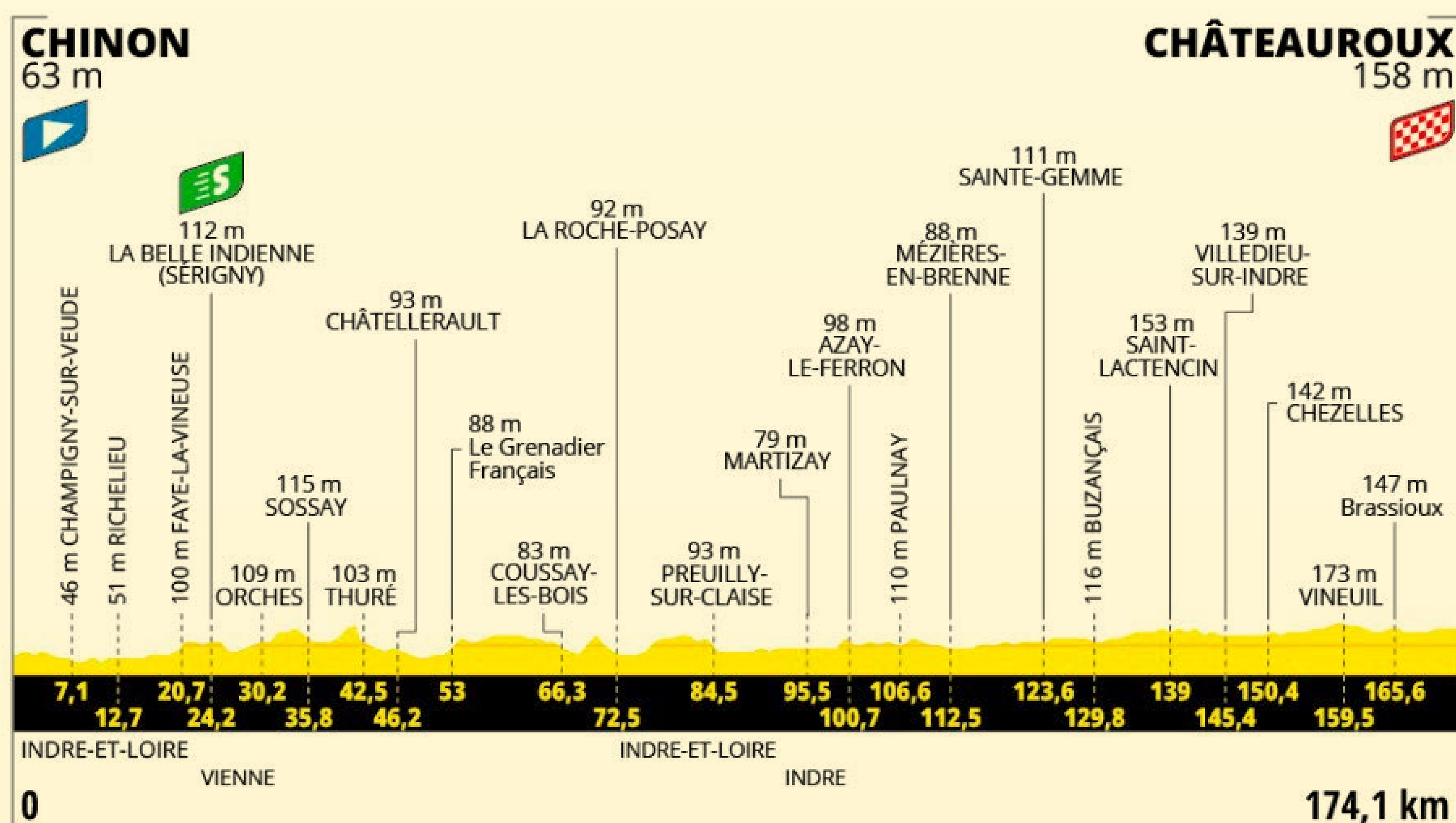
174 km | sobota 12. července

9. ETAPA

Chinon–Chateauroux

170 km | neděle 13. července

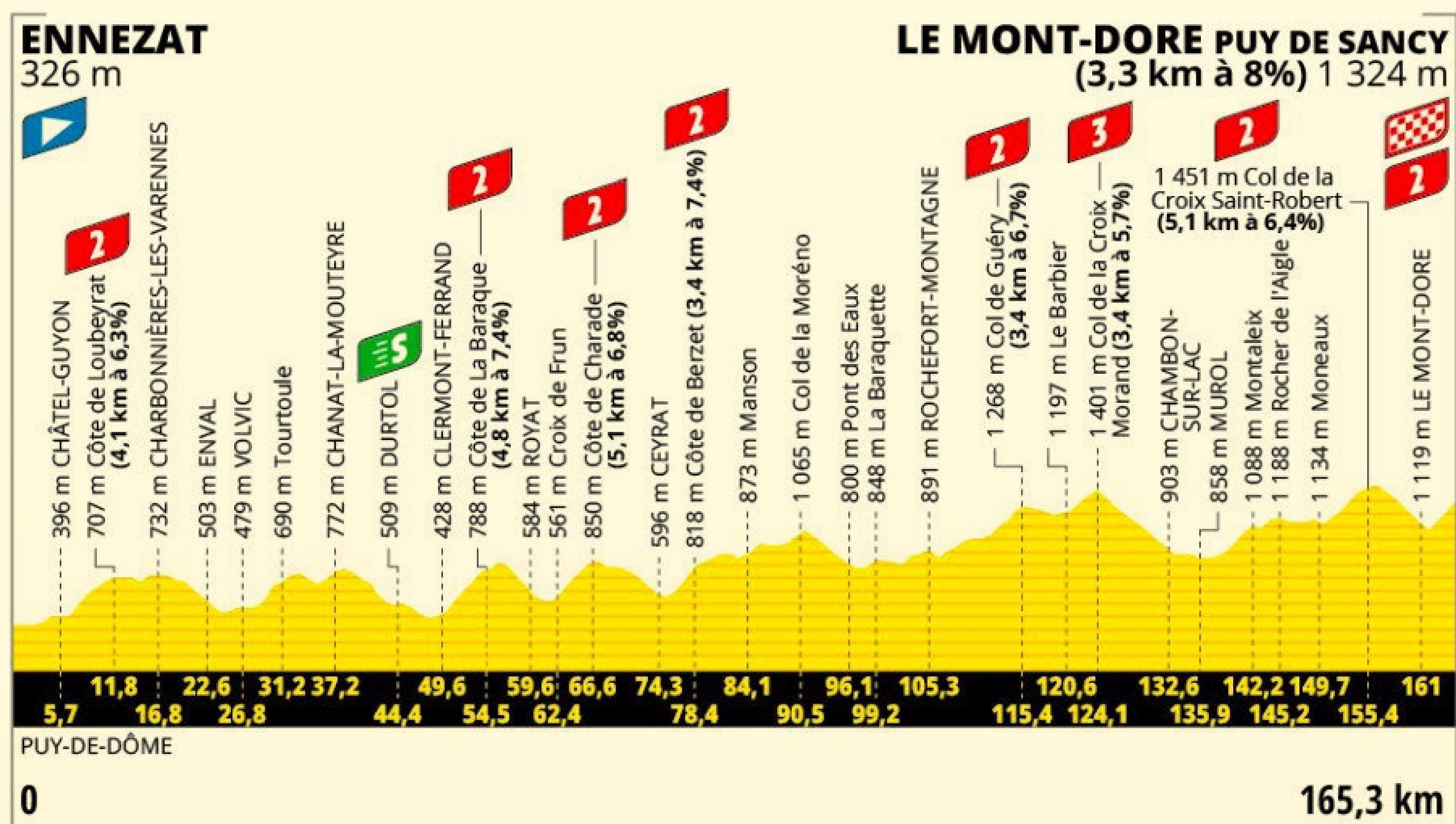

10. ETAPA

Ennezat – Le Mont Dore Puy de Sancy

163 km | pondělí 14. července

Puy de Sancy je nejvyšší vrcholem Francouzského středohoří, Tour se na něm pokusí replikovat úspěch, jaký měl v nedávné minulosti závodník výstup na další nedalekou vyhaslou sopku, tedy Puy de Dome. Profil etapy stoupá a klesá po celý den, než přijde závěrečný tříkilometrový výstup s průměrem osmi procent. V akci bude **v desáté etapě** dozajista celá řada domácích cyklistů, vždyť Francie bude slavit Den dobytí Bastily.

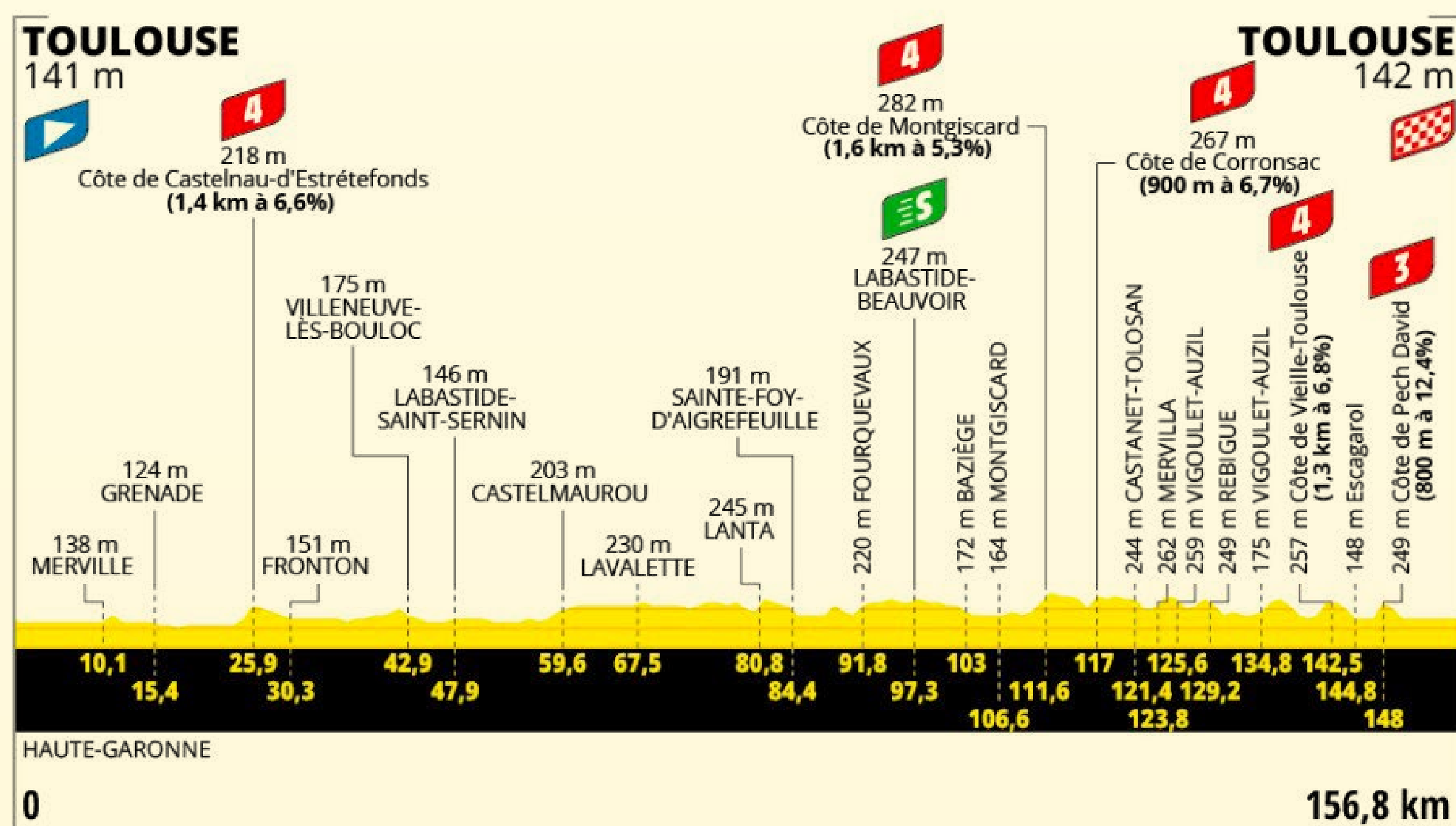
V ROCE 2016 SE NA
SVÁTEK DOBYTÍ BASTILY
JELA SLAVNÁ ETAPA
POD MONT VENTOUX.
REUTERS / JEAN-PAUL
PELISSIER

11. ETAPA

Toulouse–Toulouse

154 km | úterý 16. července

12. ETAPA

Auch–Hautacam

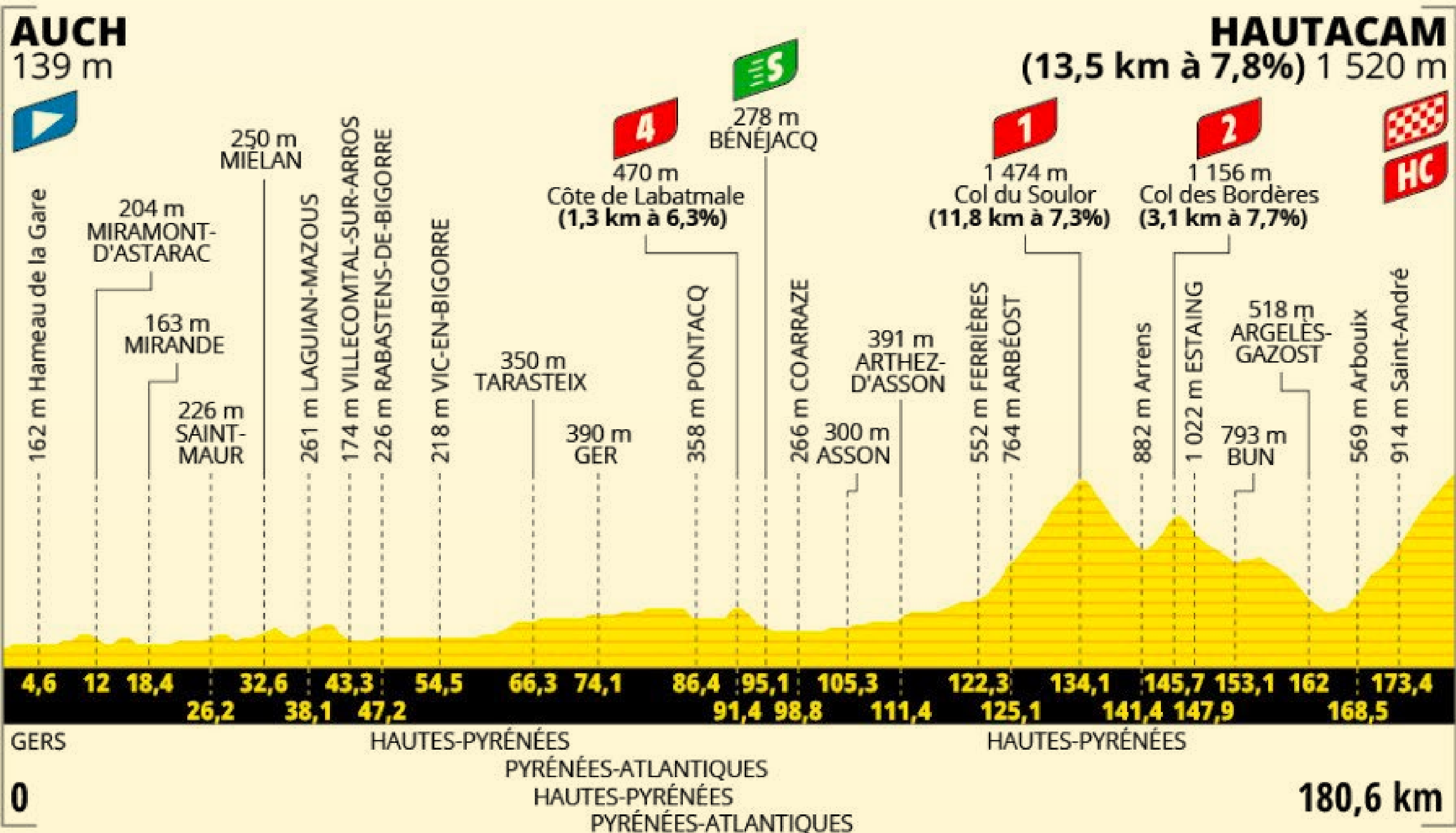
181 km | středa 17. července

Prudce stoupající cesta do lyžařského střediska Hautacam se po třech letech vrací. V roce 2022 tu Jonas Vingegaard zatloukl poslední hřebík do sportovní rakve Tadeje Pogačara a fakticky dokonal své tehdejší velice překvapivé vítězství. Od té doby se karty zase znovu obrátili, Pogačar působí nepřemožitelně, ovšem v delších těžkých stoupáních (Hautacam měří více než třináct kilometrů s průměrem sedmi procent) může mít subtilní Dán navrch.

POSLEDNÍ VÝJEZD NA
HAUTACAM JE Z ROKU
2022, KDY TADY VYHRÁL
JONAS VINGEGAARD.
REUTERS / GONZALO
FUENTES

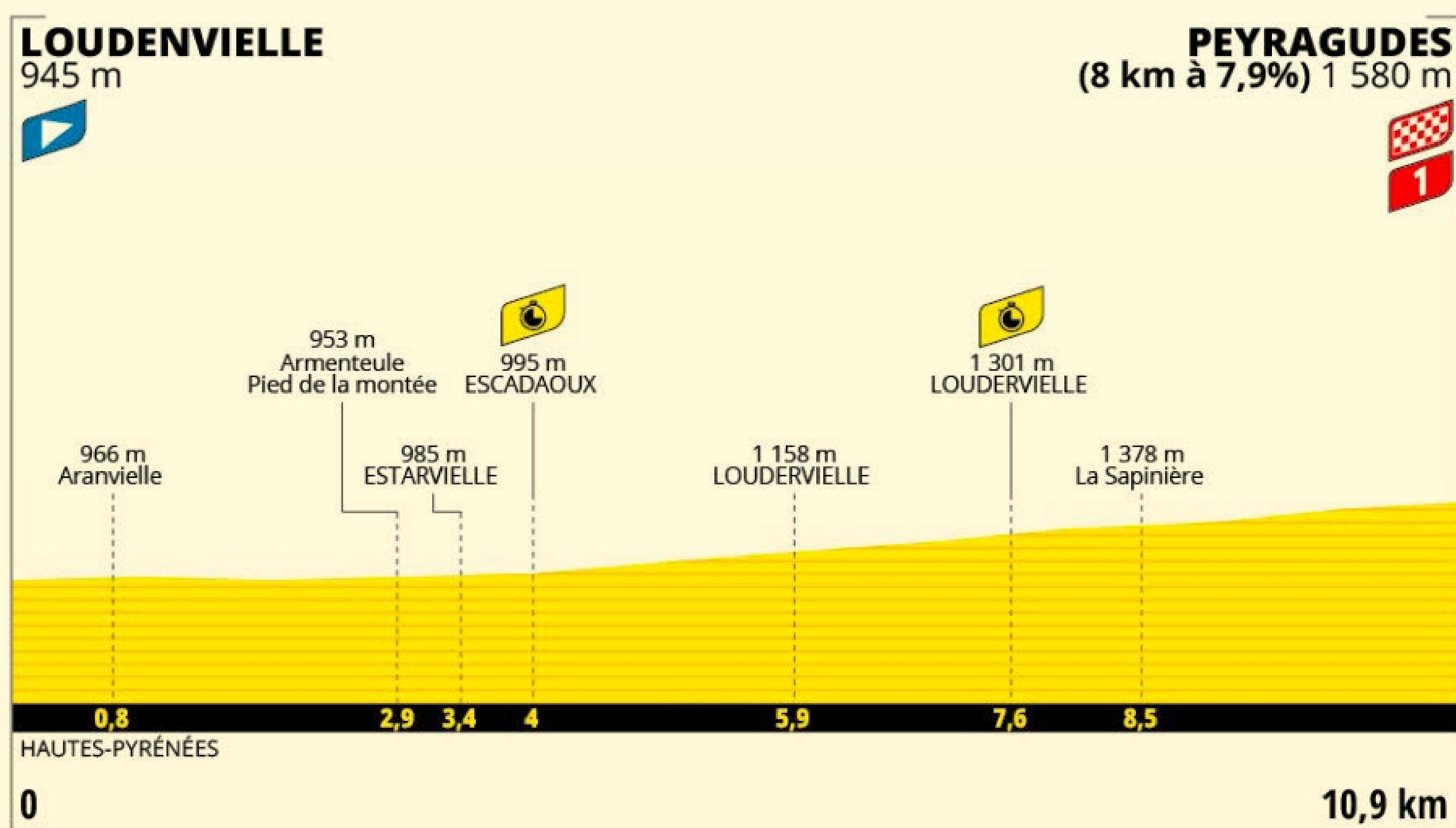

13.
ETAPA

Loudenvielle-Peyragudes / ITT

11 km | čtvrtek 18. července

Tour se k ročníku 2022 vrací i v následující etapě se stoupáním Peyragudes. Tentokrát ale půjde o podstatně jinou etapu – horskou časovku. **Třináctá etapa** měří pouze jedenáct kilometrů, osm z toho je klasifikováno jako součást samotného výstupu k vysokohorskému středisku. Jakákoliv horská časovka nevyhnutelně přinese reminiscence na Planche des Belles Filles a rok 2020, kdy Tadej Pogačar zaskočil celý sportovní svět.

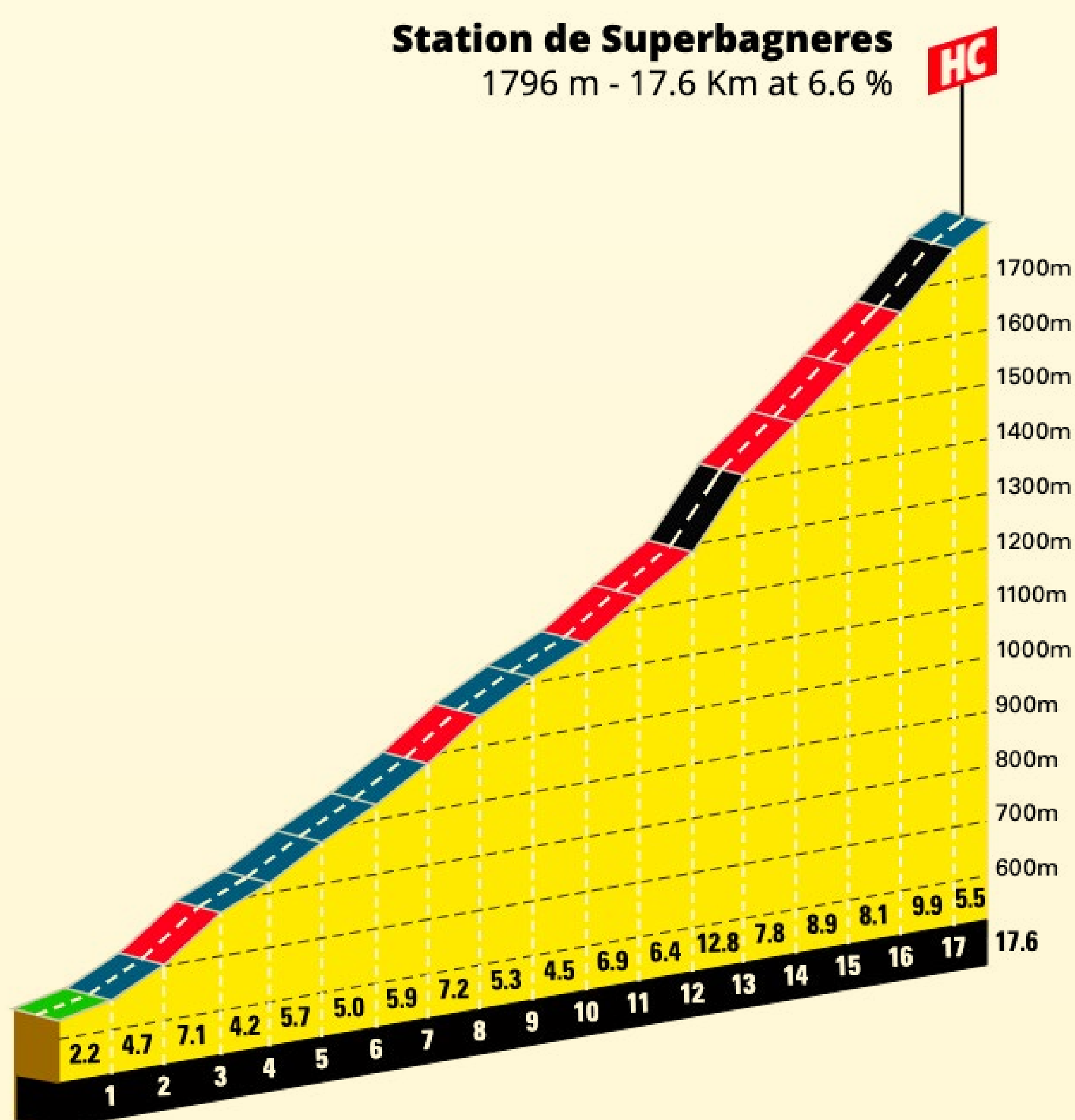
14.
ETAPA

Pau-Superbagnères

152 km | pátek 19. července

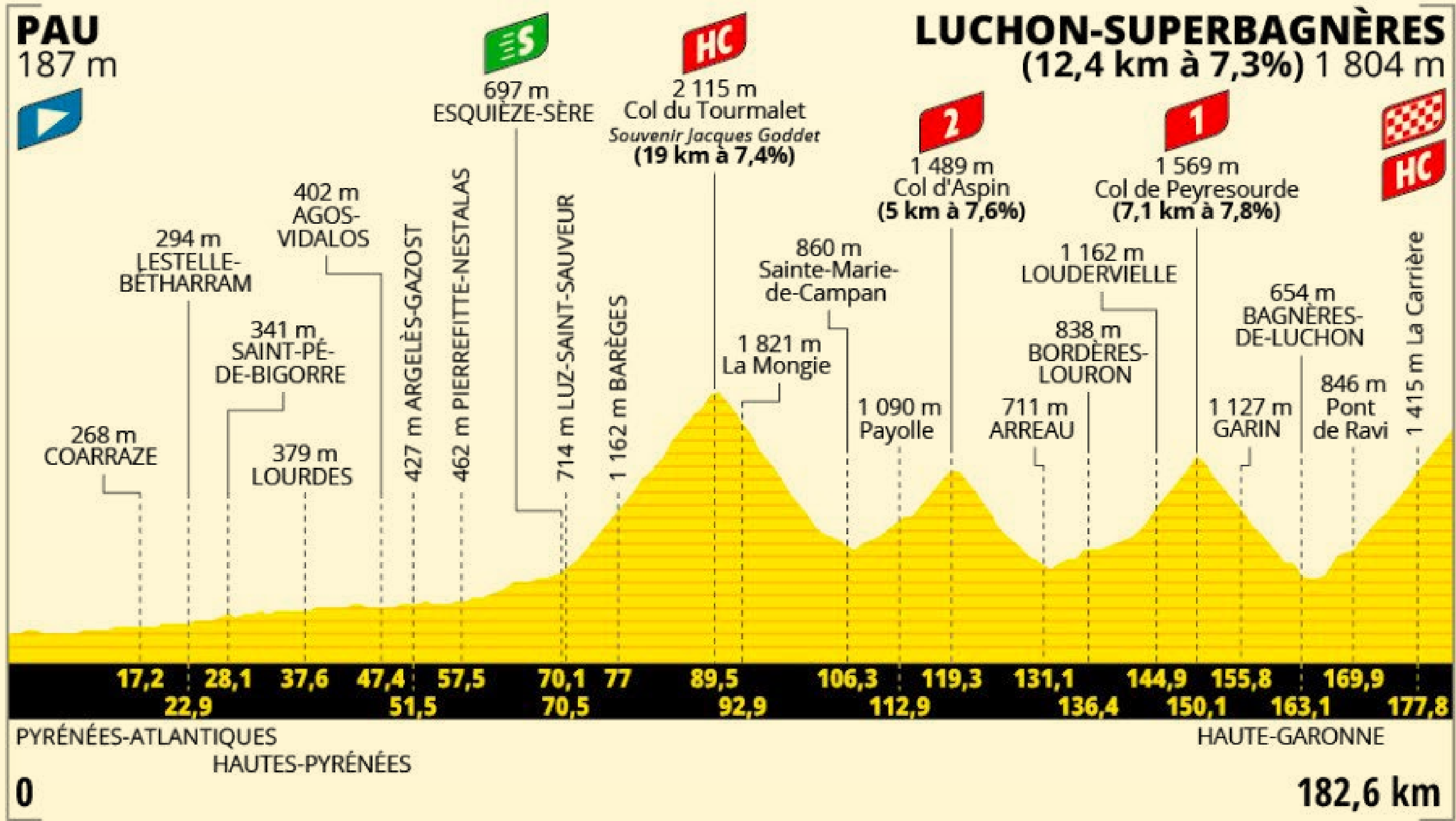
Mont Ventoux může mít větší jméno, Peyragudes zase láká na přímé měření sil mezi favority, které neovlivní týmová taktika. Mezi všemi lákadly letošní Tour se ale skrývá ještě jedno jméno: Superbagnères. Horské středisko nad pyrenejským

Luchonem možná dnešní fanouškům zase tolik neřekne, vždyť se tu naposledy jelo před více než třiceti lety, v roce 1989.

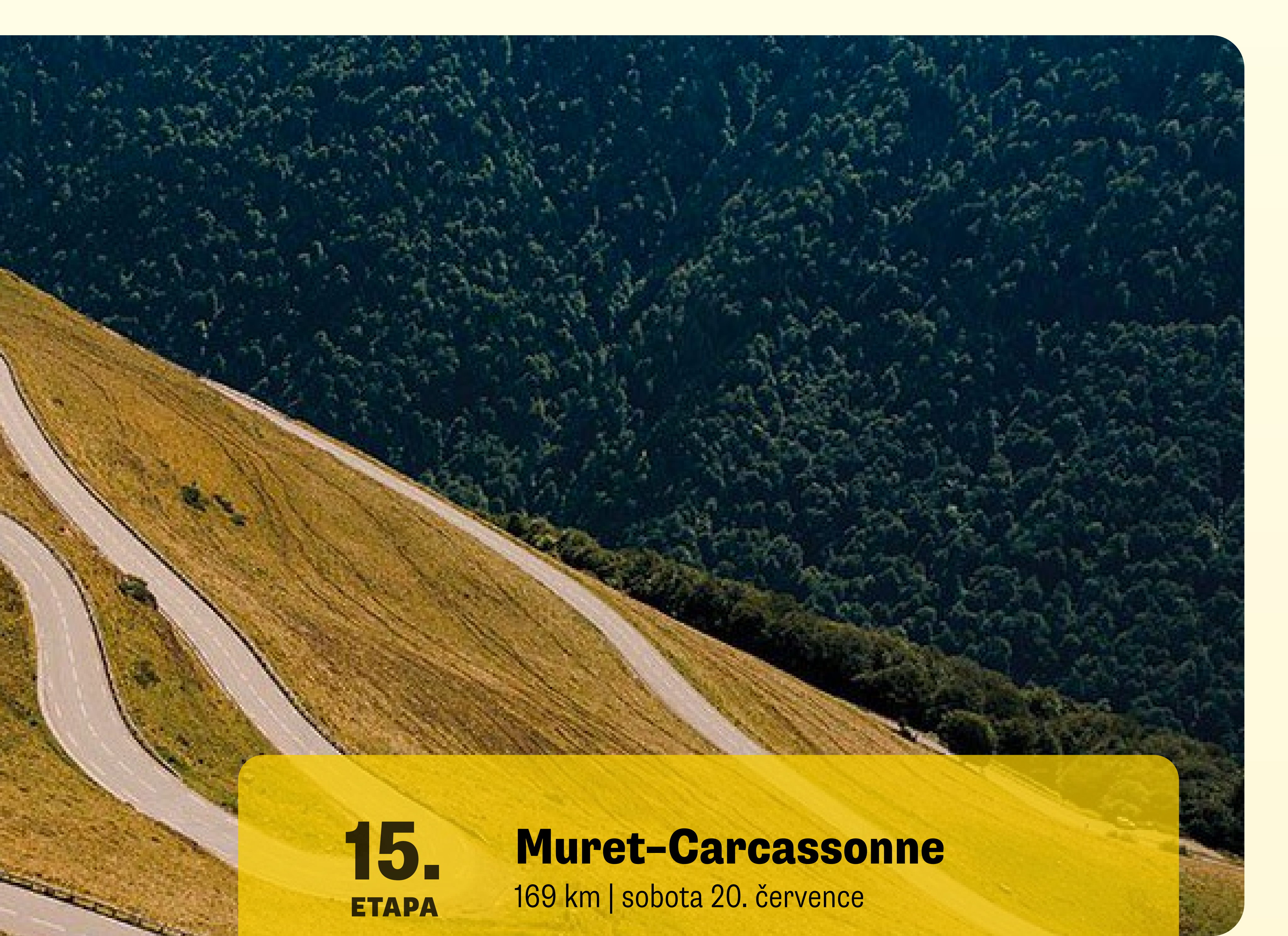

Ovšem právě Superbagnères vděčíme za ikonický souboj z ročníku 1986, kdy právě v těchto svazích tvrdým způsobem ztroskotaly ambice Bernarda Hinaulta na rekordní šesté vítězství. Dodnes je to vděčným námětem rozhovorů, které nikdy nedojdou k jasnému vyústění. Snažil se tehdy Hinault celou Tour vyhrát? Nebo, jak sám tvrdí, jen chtěl ulehčit cestu k triumfu svému týmovému kolegovi Gregu LeMondovi?

Právě Američan tehdy za pomoci krajana Andyho Hampstena na osmnáctikilometrovém pyrenejském stoupání dostihl, předjel a nakonec i oslavil vítězství. Hinaultovi zbyly jen jeho charakteristické grimasy plné vzteku na celý svět. Dnes jde o dávnou historii, bez které by však Tour skutečně nebyla Tour.

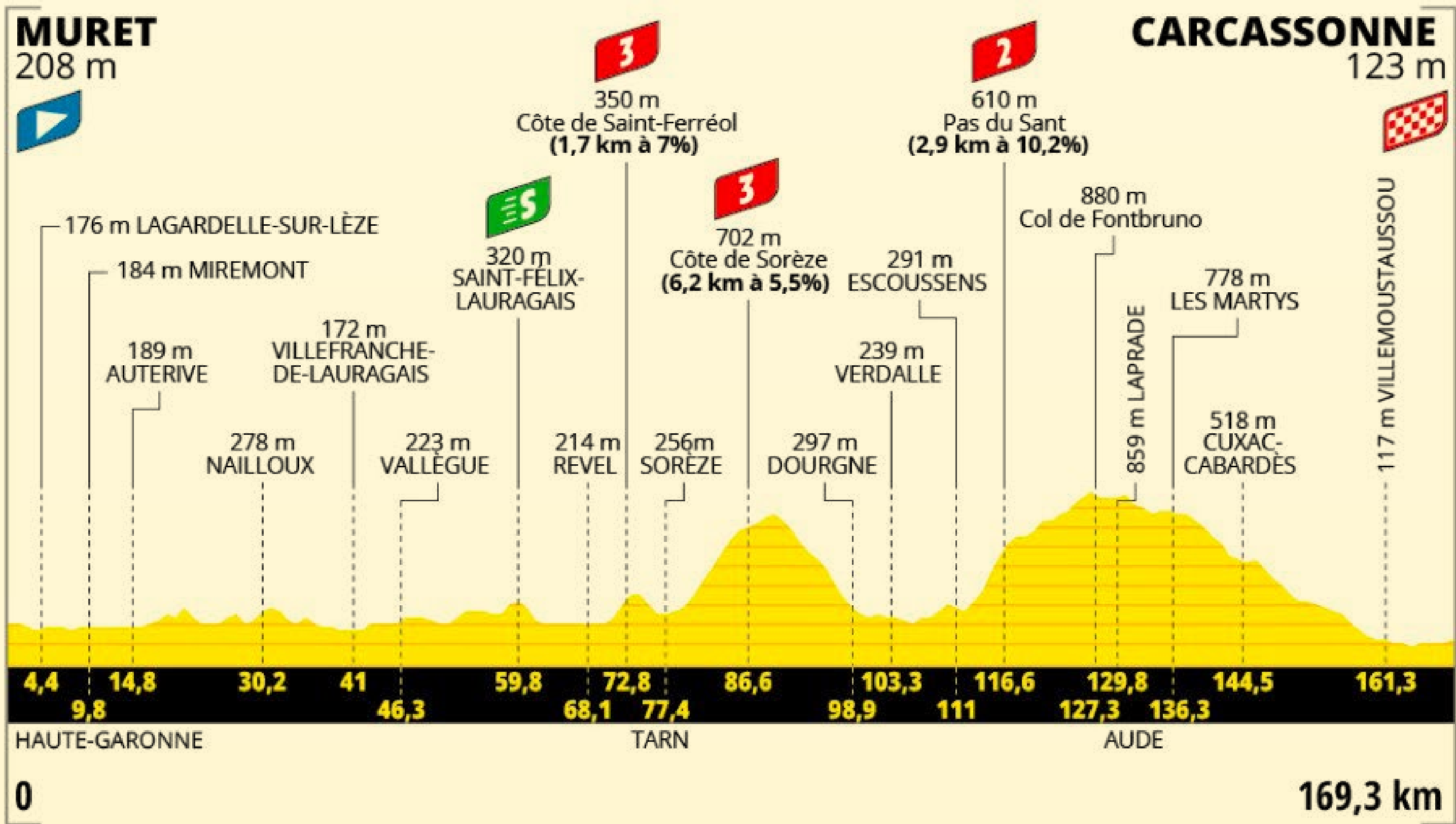
PO VLNÍCÍ SE
SILNICI DO
LYŽAŘSKÉHO
STŘEDISKA
SUPERBAGNÈRES
SE JELO
NAPOSLEDY NA
TOUR DE FRANCE
PŘED 36 LETY.
WIKIMEDIA
COMMONS

15.
ETAPA

Muret-Carcassonne

169 km | sobota 20. července

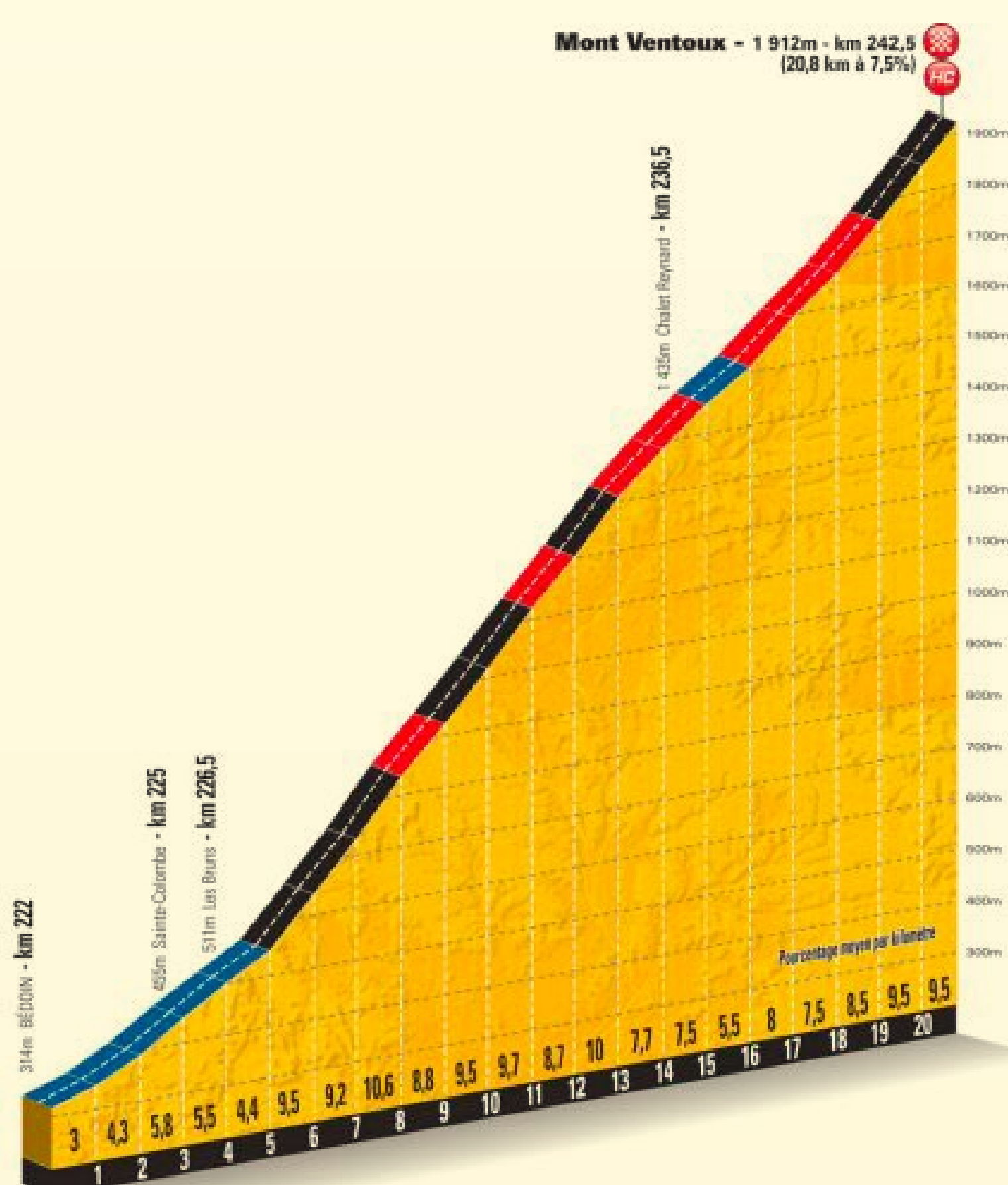

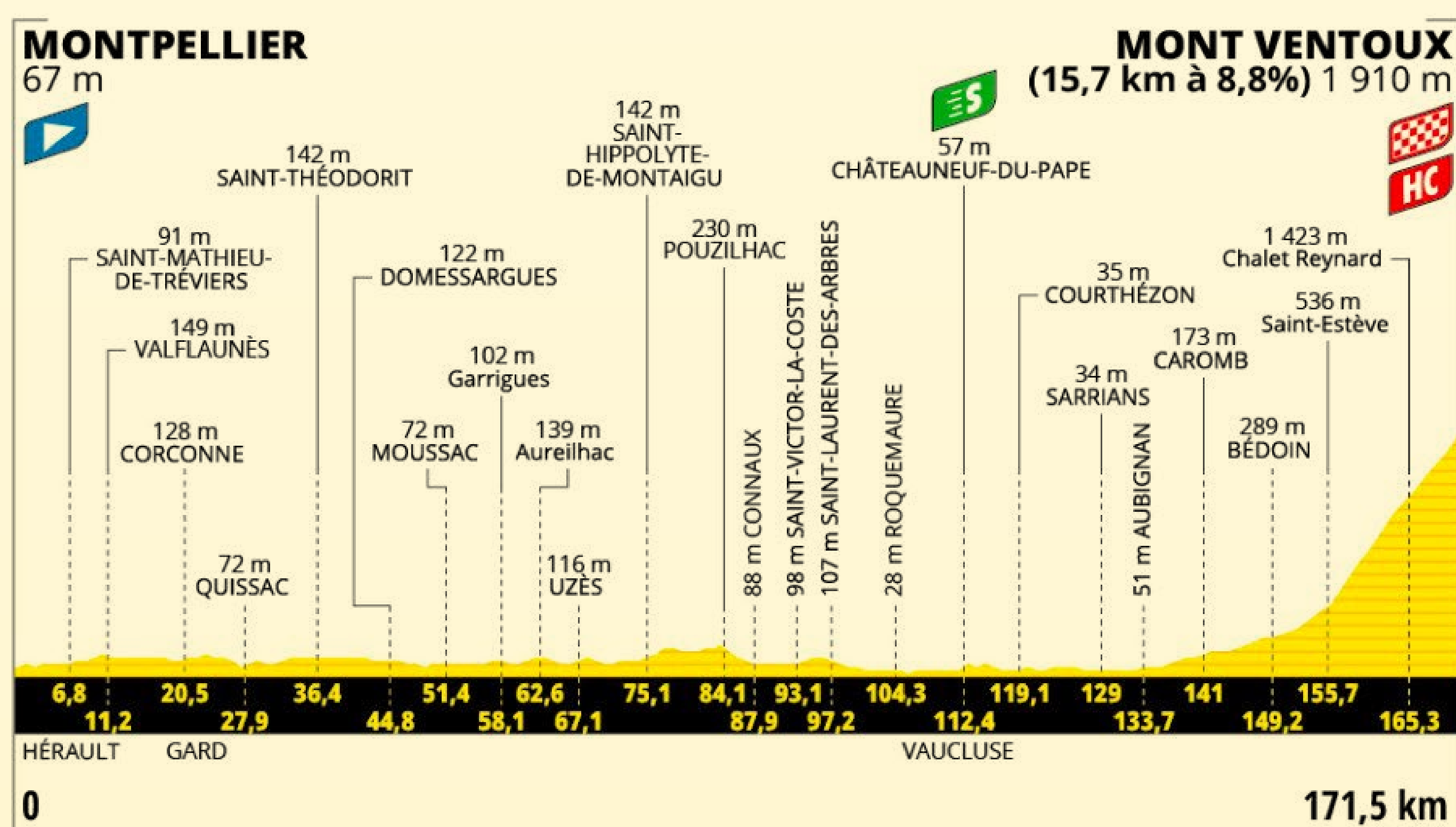
16. ETAPA

Montpellier – Mont Ventoux

172 km | úterý 22. července

Každá Tour, která má na programu Mont Ventoux, jako by automaticky stoupala na výši. Vždyť které další stoupání má takovou auru? Možná Galibier, možná Tourmalet, ale mnoha dalších nenajdeme. Slavná “Větrná hora” přijde na závěr **šestnáctého dne**. Stoupat se bude ze strany z Bédoin, závodníky pak čeká bezmála dvacet kilometrů a osmiprocentní sklon. Měsíční krajina, červencové horko, legendární vysílač na vrcholu. Zkrátka jedna z těch etap, které se nevyplatí minout.

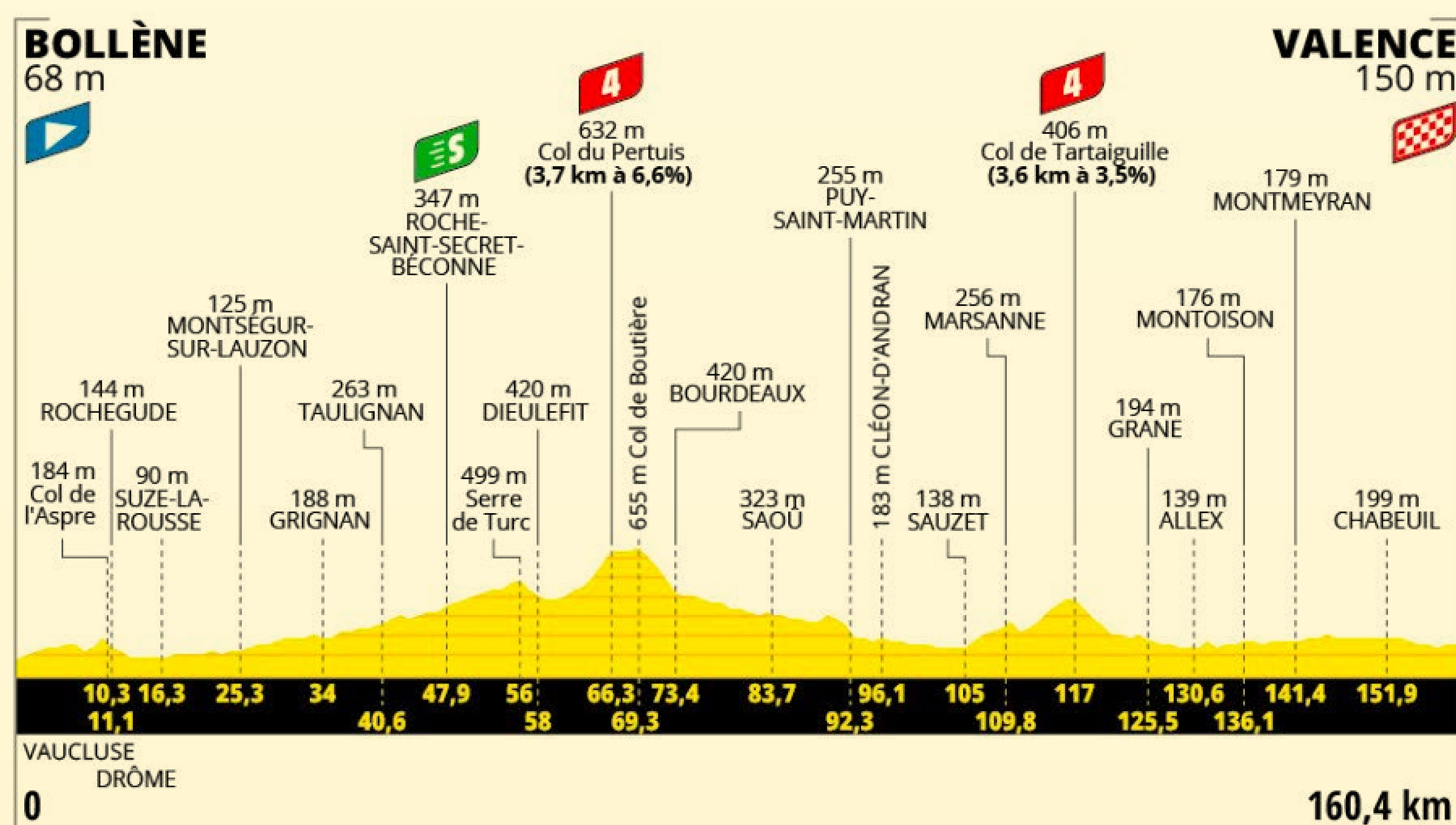

17.
ETAPA

Bollene-Valence
161 km | středa 23. července

ZÁVĚREČNÝCH ASI 500
METRŮ VÝTUPU NA
MONT VENTOUX Z MĚSTA
MALAUCÉNE, TEDY
Z OPAČNÉ STRANY NEŽ SE
POJEDE LETOS.
ČTK / DPA / DANIEL
GAMMERT

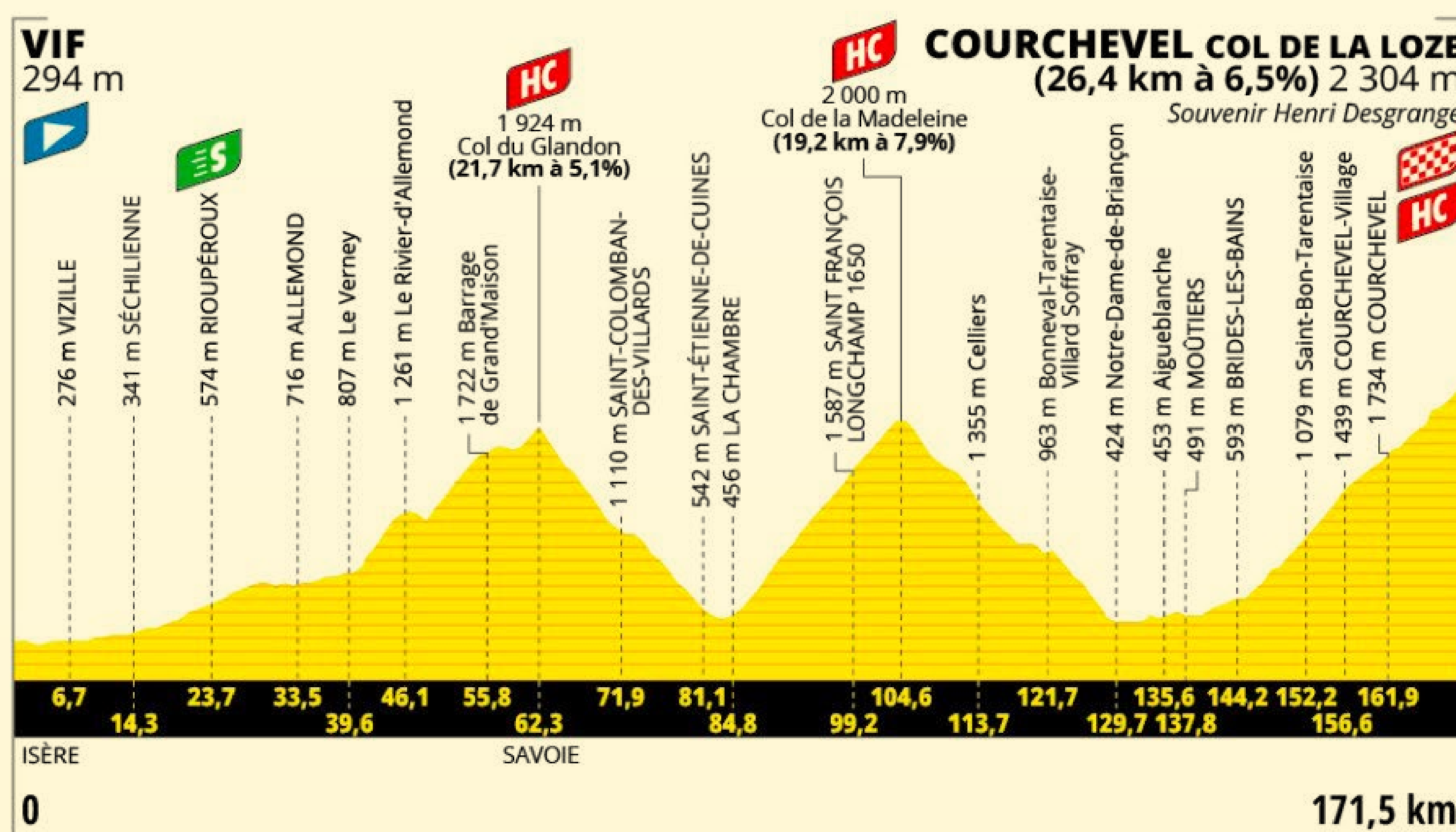
18.
ETAPA

Vif – Col de la Loze

171 km | čtvrtek 24. července

Jestli jsou nějaké slabiny v brnění Tadeje Pogačara, tak právě tady, ve vysokých výškách a prudkých procentech. Pogačar zde ukázal slabiny v roce 2020, o tři roky později zde výrazně ztratil na Jonase Vingegaarda. Letos se cyklostezka, která spojuje střediska Méribel a Courchevel, objevuje na programu znovu, premiérově však ze strany druhého jmenovaného města.

Bude to královský vrchařský den s více než 5500 metrů převýšení, kde se se jinak obávaná stoupání Glandon a Madeleine jeví jako pouhý předkrm před hlavním chodem. Právě na Col de la Loze by měli vrchaři útočit, na programu letošního závodu není příhodnější místo než v **18. etapě** s více než dvacetiprocentní úseky v závěrečných pasážích kopce.

FANOUSHČI ČEKAJÍ NA
CYKLISTY NA COL DE
LA LOZE PŘI TOUR PŘED
DVĚMA LETY. JAKO PRVNÍ
SE PŘED NIMI NAKONEC
ZJEVIL RAKUŠAN FELIX
GALL.
REUTERS / BENOIT
TESSIER

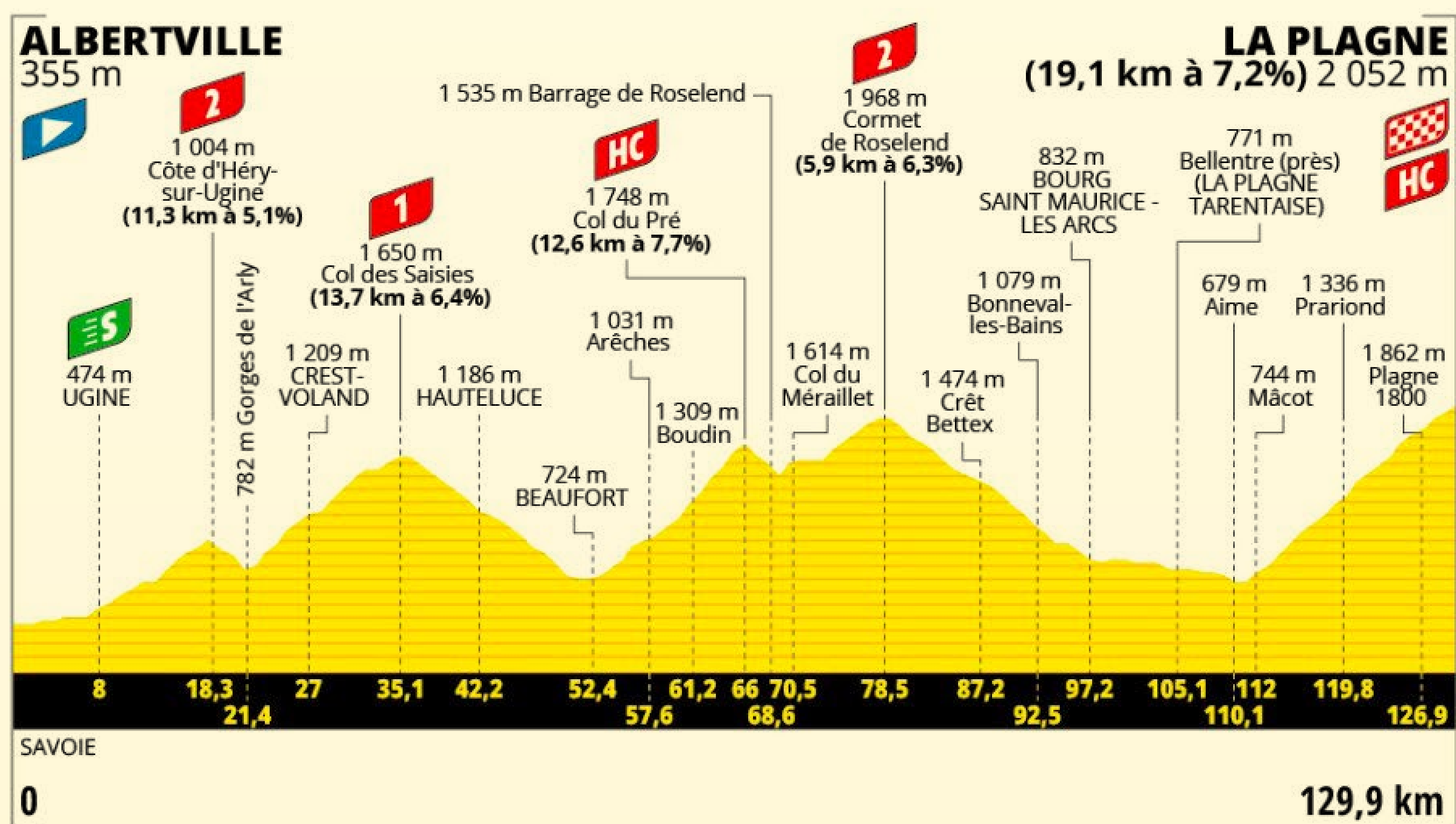
19.

ETAPA

Nantua-Pontarlier

130 km | pátek 25. července

Další stoupání pokračují i v **devatenáctý den**, který přinese mj. i stoupání Cormet de Roselend (ve verzi přes vrch Pré), jehož nebezpečný sjezd stál v 90. letech málem život Johana Bruyneela, pozdějšího sportovního ředitele týmu US Postal. Samotný vrchol ale přijde až ve dlouhém stoupání La Plagne, které je další téměř dvacetikilometrovou ozdobou letošní trasy. Podobně jako v případě Superbagnères půjde o návrat do programu, i když v tomto případě "jen" po tříadvacetileté pauze.

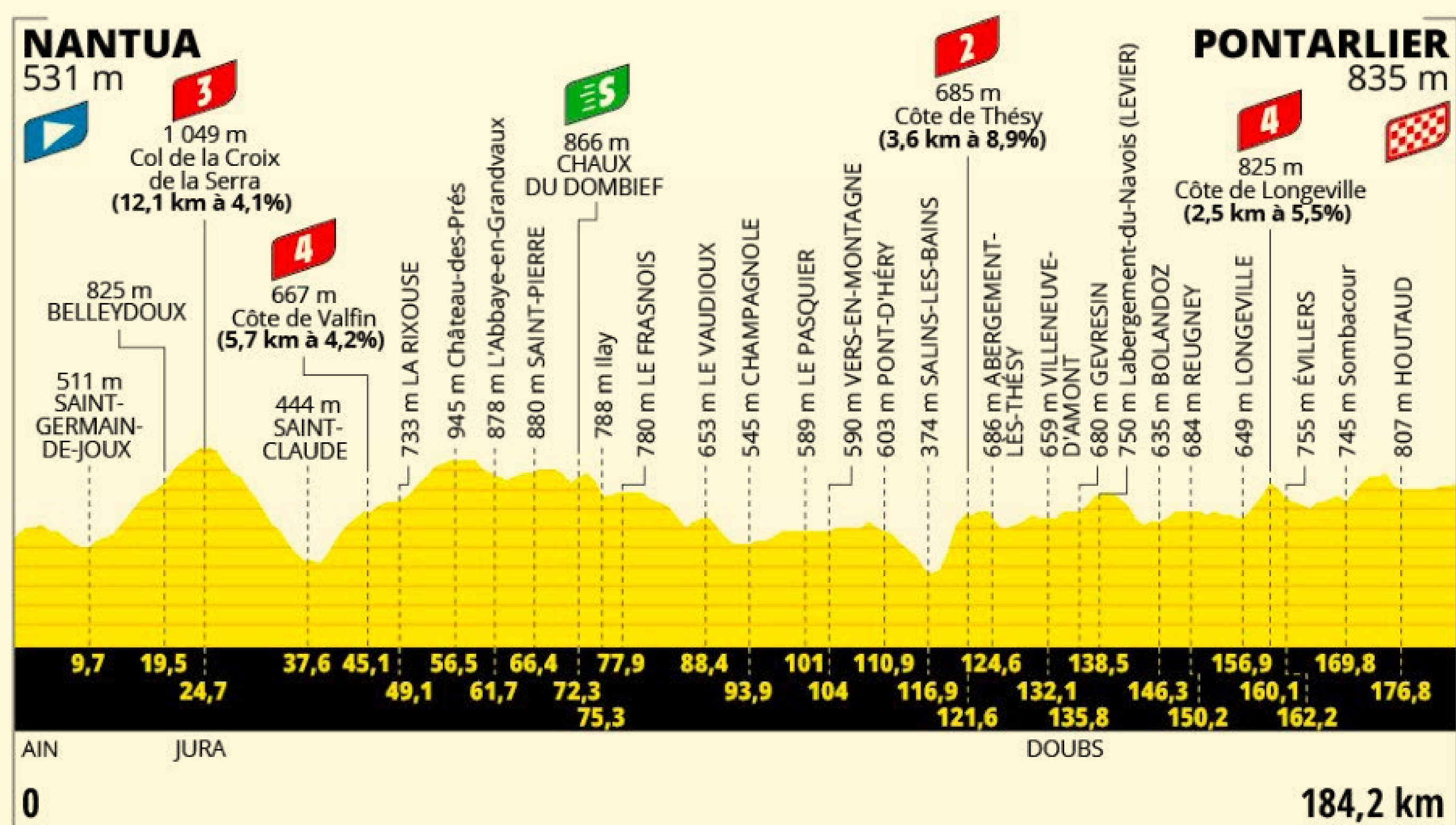

20. ETAPA

Nantua-Pontarlier

186 km | sobota 26. července

Mnozí by čekali, že organizátoři na **předposlední den** připraví ještě jednu poslední horskou zkoušku. Je to ale trochu jinak. Dvacátý den rozhodně nebude snadný, ovšem pro závodníky nebude takovou zkouškou jako předchozí etapy. Daleko více se jeví jako zřejmě poslední šance pro závodníky z úniku, kteří si museli protrpět velice náročný horský týden. Kdo ještě bude mít sil, neměl by nedaleko francouzsko-švýcarských hranic tuto příležitost minout.

CYKLISTKY STOUPAJÍ NA
MONTMARTRE BĚHEM
OLYMPIJSKÉHO ZÁVODU
V PAŘÍŽI 2024.
REUTERS / RAQUEL
CUNHA

“Nepřipadá mi to jako dobrý nápad,” prohlásil poté, co Tour de France oznámila

změnu **závěrečné etapy**, dvojnásobný vítěz závodu Jonas Vingegaard. Co se mu nelíbilo, je nasnadě. Po úspěchu, který slavily pařížské olympijské hry, kde v závěru silničního závodu jezdci třikrát přejeli vrchařskou prémii na Montmartru, se jednoho ze symbolů města rozhodla využít také Tour.

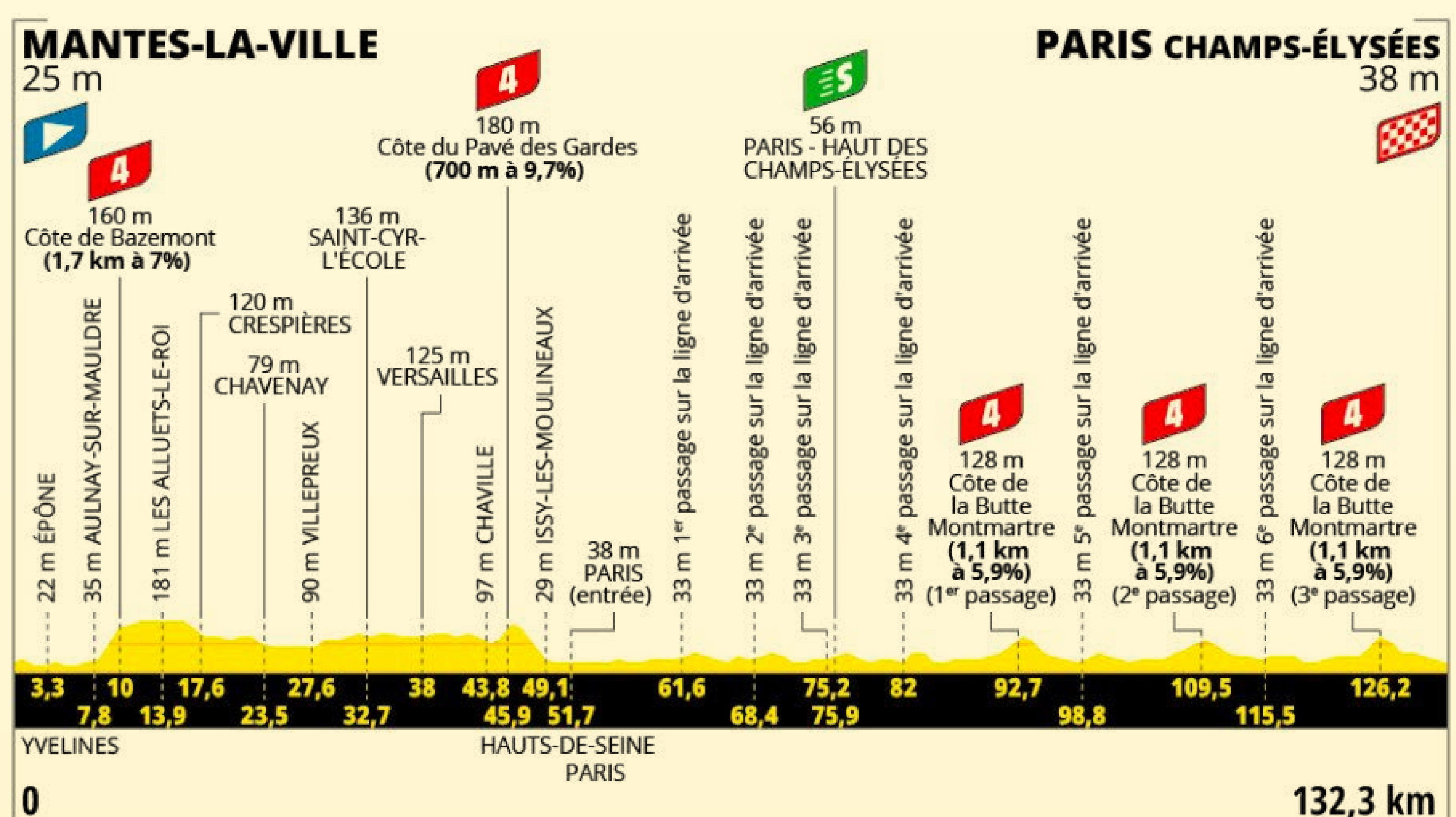
Diváci sice nepřijdou o klasické okruhy na Elysejských polích, ty se ale letos omezí pouze na čtyři průjezdy. Poté přijde novinka – třikrát výstup na Montmartre, stoupání s deklarovanými parametry 1100 metrů, 5,9 procenta. Vyřadí to ze hry sprintery? Velmi pravděpodobně. Rozhodne to něco o celkovém pořadí? Ani to vyloučené není.

Zvlášť pokud dojde na Vingegaardova slova. Dán varuje: “Na olympiádě měl peloton asi padesát lidí, tady to bude třikrát tolik. Závěr bude zbytečně stresující.” Defekt v nepravou chvíli, pád a zablokovaná cesta... také to může rozhodnout pořadí letošní Tour de France. Z pohledu diváků však může jít o nejzajímavější dojezd závodu za poslední roky. Příběh letošní Tour de France se uzavře v odpoledních hodinách 27. července 2025.

21. ETAPA

Mantes la Ville – Paříž

132 km | neděle 27. července

AUTOŘI

TEXTY

Tomáš Jílek
Vojtěch Jírovec
Zdenek Tomášek

GRAFIKA A SAZBA

Zdenek Tomášek

2025